

Spravodaj c 112

Motto: Som Slovákom a keby som bol i na Petrovom stolci, vyhlásil by som: „Slovákom zostanem.“

Kardinál Alexander Štefan Rudnay-bernolákovec, ostrihomský arcibiskup pri menovaní za kardinála v roku 1828

- 9. 3. 2011 o 18:00 hod . na Zrínskeho ulici č. 2 v Bratislave.
Prednášať bude Mgr. Ing. Štefan Šrobár, CSc. Duchovná dimenzia ľudského života
 - ++++++
- 3. marca 2011 "Boj proti Diablu, ktorý je primárnu úlohou Svätého Archanjela Michala, je stále aktuálny, pretože Diabol je vo svete stále živý a stále aktívny." Pápež Ján Pavol II "Rituál" je nadprirodzený thriller, ktorý odhaluje, že pred Diablon nie je ochránené ani to najsvätejšie miesto na Zemi.
Film inšpirovaný skutočnými udalosťami sleduje príbeh študenta kňazského seminára Michaela Kovaka (Colin O'Donoghue). Ten je vyslaný na štúdium exorcizmu do Vatikánu, napriek jeho vlastným pochybám o kontroverznych praktikách a dokonca aj o jeho vlastnej viere. Michael obrnený svojím hlbokým skepticizmom vyzýva svojich predstavených, aby pri liečení posadnutých hľadali namiesto démonov radšej pomoc psychiatra.

- **4. marca o 18hod. - Galéria Byzant na Ventúrskej ul. 9, BA.** vernisáž maliarky a poetky **Eva Mária Trajterová**, Pani Trajterová sice nie je zahraničná Slovenka, avšak prídu si jej výnimočnú uměleckú tvorbu uctiť viaceré Slovenky žijúce v zahraničí (p. Galbavá -ČR, p. Hammarberg - Švédsko, p. Bednárová - Nem., p. Molnárová - Rak., p. Straková, Kubicová, Vraňáková, Solieri -Tal.).

Veríme, že táto vernisáž by mohla poslúžiť ako výborný podnet na stretnutie sa s našimi spolkami. Na vernisáži sa niektoré vyššie menované predstaviteľky aktívne zúčastnia na poetickom pásme. Okrem pani Idy Rapaičovej, prednesú verše p. Trajterovej, preložené do viacerých svetových jazykov, aby sme konkrétnie demoštrovali spätnú väzbu – šírenie slovenskej kultúry vo svete, teda to, čo robia Slováci v zahraničí pre našu rodinú vlast’ Slovensko

Prednes poézií v multiprekladoch :

Nad'a Hammarberg (Rúfusova spoločnosť, Štokholm, Švédsko)

Zuzana Vraňáková Pengue (Taliansko-slovenská kultúrna asociácia TATRA, Caserta Taliansko)

Lucia Kubicová Torchio (Združenie Priateľov Slovenska MY@VY, Toríno, Taliansko)

Iveta Galbavá (Umelecká platforma, Praha, ČR)

hudobný doprovod **Trio ECETERA**

Okrem iného, pani Lucia Kubicová z Taliánska, v Galérii Byzant, predstaví aj svoju novú **Zimnú kolekciu šperkov** z perál a Benátskeho skla.

<http://www.myavyslovacchia.it/>

+++++

- **11. marec:** „**Prepačté, nevjem dobre po slovensku!**“ *Prečo sa cudzokrajník rozhodne žiť v Bratislave?* **ARTFORUM** Diskusia s cudzincami žijúcimi v našom meste v spolupráci s Nadáciou Milana Šimečku. Warm up akcia k 5. ročníku festivalu Týždeň nových menšíň. **Hostia:** Illah van Oijen (Holandsko, fotografka), Ben Pascoe (Kanada, kaviereň Next Apache), Sawkat Choudhury (Bangladéš, lekár), Živka Deleva (Macedónsko, doktorantka), Janet Livingstone (USA, pracuje v tretom sektore) **Moderuje:** Laco Oravec

+++++

- 12.3.2011 demonstracia pred Prezidentskym palacom (Spomienka na 14. marec)

+++++

- **14. marec: Dost' bolo ticha! 14. marec dnes - medzi vlastenectvom a nacionálizmom?** **ARTFORUM** Dost' bolo ticha je kultúrnym protestom proti fašizmu, ktorý chce poukázať na vôbec každú formu fašizácie spoločnosti. Diskusia je jednou zo série akcií pod týmto názvom, viac info na: dostboloticha.sk
hostia: Vladimir Krivý (sociológ), Andrej Findor (VŠ pedagóg, politológ), Dušan Jaura (pedagóg, teológ), Milan Szekely (diplomat, odbor politológia) **moderuje:** Monika Vrzgulová

+++++

- V marci sa zacina aj propagacia a predaj vstupeniek na **Chramovy festival v Katedrale sv. Martina, venovaný Franzovi (Frantiskovi, Ferenczovi) Lisztovi** pri priležitosti 200. výročia narodenia. Festival sa zacne koncertom 10. aprila. Vsetky koncerty, na ktorých bude v prevaznej miere prezentovaná duchovna a organova hudba F. Liszta budú v Katedrale (Dome) sv. Martina, ktorý skladatel často a rad navštievoval. Blízsie informacie budú od 10. 3. 2011 dostupné na www.liszt2011.sk. Zatial si pozrite zakladné informacie na <http://www.juras.sk/pozvanky/franz-liszt-2001-katedrala-sv-martina-v-bratislave/>

+++++

- 22. – 23. marec 2011 Miesto konania: Mestské múzeum Šurany R.S.V.P. do 16. marca 2011, +421/2 593 00 337, mitac@upn.gov.sk Ústav pamäti národa v spolupráci s mestom Šurany Vás pozýva na vedeckú konferenciu pod záštitou predsedu Nitrianskeho samosprávneho kraja Milana Belicu **Juh Slovenska po Viedenskej arbitráži 1938 – 1945** Cieľom konferencie je priblížiť obdobie okupácie južného Slovenska, ktorá zásadným spôsobom zasiahla do života všetkých vrstiev obyvateľstva bez ohľadu na národnostnú, rasovú, sociálnu či náboženskú príslušnosť.

UTOROK 22. MAREC 2011

09.30 – 10.00 Prezentácia účastníkov

10.00 – 10.30 Otvorenie konferencie, úvodné príhovory

MEDZINÁRODNOPRÁVNE A MEDZINÁRODNOPOLITICKÉ ASPEKTY VIEDENSKEJ ARBITRÁŽE

- ❑ Eric WEAVER (Kapošvárska univerzita): Dilemy britskej diplomacie počas a po 1. Viedenskej arbitráži
- ❑ Andras BECKER (Univerzita Southampton): Britský pohľad na 1. Viedenskú arbitráž: ústup a nezasahovanie
- ❑ István JANEK (Historický ústav Maďarskej akadémie vied Budapešť): Maďarské revizionistické snahy voči Slovensku v rokoch 1938 – 1940
- ❑ Michal PEHR (Masarykov ústav a Archív Akadémie vied ČR Praha): Viedenská arbitráž a jej ohlas v českej spoločnosti pohľadom dobovej tlače

11.50 – 12.20 Diskusia

12.20 – 13.20 Prestávka

ŽIVOT NA JUŽNOM SLOVENSKU PO VIEDENSKEJ ARBITRÁŽI – I

- ❑ Martin HETÉNYI (Univerzita Konštantína Filozofa Nitra): Zmeny v živote obyvateľstva slovensko-maďarského pohraničia
- ❑ Yevgen ROGOVYY (Charkovská národná univerzita): Postavenie slovenského obyvateľstva na území južného Slovenska po Viedenskej arbitráži
- ❑ Viliam JABLONICKÝ (Bratislava): Represie voči nemaďarskému obyvateľstvu na južnom Slovensku v rokoch 1938 – 1945 a ich odraz v spoločenskom a kultúrnom vedomí
- ❑ Ferdinand VRÁBEL (Bratislava): Náprava krívd z Trianonu? Niekoľko epizód z obsadzovania južného Slovenska maďarským

vojskom v novembri 1938

- ❑ Martin LACKO (Ústav pamäti národa Bratislava): Malá vojna a jej ohlas v slovenskej spoločnosti
- ❑ Ján MITÁČ (Ústav pamäti národa Bratislava): Krvavý incident v Šuranoch na Vianoce 1938 v spomienkach obyvateľov mesta Šurany

15.20 – 15.50 Diskusia

15.50 – 16.10 Prestávka

ŽIVOT NA JUŽNOM SLOVENSKU PO VIEDENSKEJ ARBITRÁŽI – II

- ❑ Peter SOKOLOVIČ (Ústav pamäti národa Bratislava): Slovensko-maďarské napätie na jeseň 1938 v agende trnavského okresného úradu
- ❑ Helena PALAŤKOVÁ (Katolícka univerzita Ružomberok): Levice v premenách moderných dejín (1938 – 1945)
- ❑ Miroslav ELIÁŠ (Mestské múzeum Šurany): Združenie katolíckej mládeže na Kostolnom Seku v rokoch druhej svetovej vojny
- ❑ Jozef VICEN (Univerzita Mateja Bela Banská Bystrica): Ústavná starostlivosť v detských domovoch na juhu Slovenska po Viedenskej arbitráži 1938 – 1945
- ❑ Martina FIAMOVÁ (Ústav pamäti národa Bratislava):

Útek židovského obyvateľstva cez slovensko-maďarskú hranicu

❑ František BUDA (Tvrdošovce): Osudy židov z Tvrdošoviec a jeho okolia po Viedenskej arbitráži v horthyovskom Maďarsku
18.10 – 18.40 Diskusia

18.40 Záver prvého dňa konferencie

STREDA 23. MAREC 2011

08.30 – 09.00 Prezentácia účastníkov

09.00 – 10.00 HOSPODÁRSKE DOPADY VIEDENSKEJ ARBITRÁŽE

❑ Miroslav SABOL (Historický ústav Slovenskej akadémie vied Bratislava): Dopady Viedenskej arbitráže na poľnohospodárstvo, priemysel a infraštruktúru južného Slovenska
❑ Ľudovít HALLON (Historický ústav Slovenskej akadémie vied Bratislava): Peňažníctvo južného Slovenska po zmene hraníc v roku 1938

❑ Peter MIČKO (Univerzita Mateja Bela Banská Bystrica): Následky Viedenskej arbitráže na činnosť Továrne na papier, účastinná spoločnosť Slavošovce

10.00 – 10.30 Diskusia

10.30 – 10.50 Prestávka

10.50 – 11.50 PODKARPATSKÁ RUS PO VIEDENSKEJ ARBITRÁŽI

❑ Igor ŠNICER (Užhorodská národná univerzita): Ukrajinská historiografia o téme maďarskej okupácie a štátoprávny stav podkarpatského územia v rokoch 1938 – 1945

❑ Tetjana SERHIJENKO (Užhorodská národná univerzita): Zakarpatsko v medziach Maďarska: etnopolitický faktor (1939 – 1944)

❑ Igor LICHTEJ (Užhorodská národná univerzita): Očití svedkovia o tragických udalostiach Karpatskej Ukrajiny v marci 1939
11.50 – 12.10 Diskusia

12.10 Záver konferencie

VEREINIGUNG FÜR KATHOLISCHE SOZIALETHIK IN MITTELEUROPA

IN KOOPERATION MIT DEM

INSTITUT FÜR SOZIALETHIK

DER KATHOLISCH-THEOLOGISCHEN FAKULTÄT DER UNIVERSITÄT WIEN

MITTELEUROPA – SOZIALETHIK - SYMPOSIUM

28. - 30. 4. 2011

UNIVERSITÄT WIEN / ST. GABRIEL BEI MÖDLING

Solidarität in der Krise.

Auf der Suche nach neuen Wegen

Eingeladen sind:

- Lehrende und fortgeschrittene Studierende an Universitäten und Hochschulen mit sozialethischen Aufgaben oder Interessen
- Wissenschaftler, Führungskräfte aus den Bereichen Recht, Politik, Wirtschaft, Medien
- Seelsorger, Führungskräfte und Mitarbeiter von Sozial-, Bildungs-, Kultur-Einrichtungen, sowie laienapostolischen Bewegungen
- Verantwortliche und Interessierte aus der christlichen Ökumene.
- Wir bitten besonders auch junge Nachwuchswissenschaftler auf das Symposium aufmerksam zu machen und einzuladen.

ANMELDUNGEN bitte über das beigefügte Formular bis spätestens 15.3.2011!
Die Anzahl der Zimmer ist begrenzt!

KONGRESS-SPRACHEN

Deutsch, bei Bedarf englische Übersetzung

ORT DES SYMPOSIUMS

Universität Wien, Kleiner Festsaal, Dr. Karl Luegerring 1, 1010 Wien
 Exerzitien- und Bildungshaus St. Gabriel/Mödling bei Wien
 Gabrielerstraße 171 – A- 2340 Mödling, Tel. +432236803-228
 Es grüßen herzlich und freuen sich auf Ihr/Dein Kommen

Prof. Dr. Ingeborg Gabriel

Prof. Dr. Helmut Renöckl

Prof. Dr. Leopold Neuhold

Programm

(Kleinere Änderungen noch möglich!)

Donnerstag, 28.April 2011

18 Uhr: Kleiner Festsaal der Universität Wien (Dr. Karl-Lueger Ring 1), 1. Stock, links

Begrüßung: *Prof. Dr. Ingeborg Gabriel*, Vizedekanin

Prof. Dr. Helmut Renöckl

Prof. Dr. Martin Jäggel, Dekan

MR Doz. Dr. Gerhard Pfeisinger (BMWF) (angefragt)

Eröffnungsvortrag *Prof. Dr. Hauke Brunkhorst* (Flensburg):

Solidarität in der Krise - ist Europa am Ende?

anschließend Buffet

Rückfahrt nach St. Gabriel

Freitag, 29. April 2011

9.00-10.45:

Vorträge

Prof. Dr. Joachim Piecuch (Oppeln)

Solidarität – Geschichte eines Versuchs von
 Überwindung

des axiologischen Widerspruchs

Prof. Dr. Alois Baumgartner (München / Tübingen)

Solidarität als sozialethisches Prinzip

Moderation: *Prof. Dr. Stjepan Baloban* (Zagreb)

11.15-12.30: 4 Teilforen

<p>1. Innereuropäische Solidarität – im Kampf gegen Armut und Ausgrenzung</p> <p><i>Prof. Dr. Josip Grbac</i> (Rijeka)</p> <p><i>Prof. Dr. Stefan Tobler</i> (Hermannstadt/Sibiu)</p> <p>Moderation: <i>Prof. Dr. Piotr Morciniec</i> (Oppeln)</p>	<p>2. Globale Solidarität</p> <p><i>Prof. Dr. Gunter Prüller-Jagenteufel</i> (Wien)</p> <p><i>Christoph Petrik-Schweifer</i> (Wien) (angefragt)</p> <p>Moderation: <i>Prälat Dr. Peter Klasvogt</i> (Dortmund)</p>
<p>3. Solidarität mit den folgenden Generationen und Ökologie</p> <p><i>Prof. Dr. Markus Vogt</i> (München)</p> <p><i>Dr. Elpidophoros Lambriniadis</i> (Ökumenisches Patriarchat, Istanbul)</p> <p>Moderation: <i>Prof. Dr. Richard Sturn</i> (Graz)</p>	<p>4. Solidarität zwischen den Generationen</p> <p><i>Dr. Markus Glatz-Schmallegger</i> (Wien)</p> <p><i>Prof. Dr. Leopold Neuhold</i> (Graz)</p> <p>Moderation: <i>Prof. Dr. Janez Juhant</i> (Ljubljana)</p>

- 14.00:** **Mitgliederversammlung**
Leitung bei Abstimmungen: *Prof. Dr. Alois Baumgartner* (München / Tübingen)
- 14.15:** **Vorstellung des CEEPUS Programms**
Mag. Rembert Schleicher (Wien)
- 14.30-16.00:** **Weiterführung der Teilforen – Bericht im Plenum**
Moderation: *Prof. Dr. Helmut Renöckl* (Linz / České Budějovice)
- 16.30:** **Afahrt nach Wien**
- 18.00:** **Hl. Messe im Stephansdom** *Weihbischof Dr. Franz Scharl* (Wien) und *Bischof Josef Werth SJ* (Novosibirsk)
- 19.30:** **Vortrag & Empfang im Erzbischöflichen Palais**
Vizekanzler a.D. Dipl.-Ing. Dr. h. c. Josef Riegler
Eine humane Weltgesellschaft als Vision

Samstag, 30. April 2011

- 7.30:** **Hl. Messe**
- 9.00-10.00:** **Plenum** *Prof. Dr. Jan Sokol* (Prag)
Anthropologie der Solidarität
Moderation: *Prof. Dr. Aniela Dylus* (Warschau)
- 10.15:** **Kurzvorträge**
Bischof Josef Werth SJ (Novosibirsk)
Zur sozialen Situation in Russland / Sibirien
Präses Alfred Weiss (Chisinău)
Armut in Moldawien, unter besonderer Berücksichtigung der Familie
Prof. Dr. Lucian Farcas (Iași)
Familiensituationen nach der Wende - im Spannungsfeld zwischen Chancen und Gefahren

Dr. Drago Bojic (Sarajevo)

Bosnien - Zusammenarbeit und Konflikte zwischen den Ethnien und Religionen

Prof. Dr. Volodymyr Scheremeta (Ivano-Frankivsk)

Abschluss / Zusammenfassung:

Prof. Dr. Ingeborg Gabriel (Wien)

Nachmittags: Besichtigung des Stifts Klosterneuburg (fakultativ)

WEITERE INFORMATIONEN UND ANMELDUNG:

Institut für Sozialethik, Kath.-Theol. Fakultät der Universität Wien, A - 1010 Wien,
Schenkenstraße 8-10, Tel.: 0043 1 4277-31005 oder 31001, Fax: 0043-1-4277-9310

Studienassistentin Christine Föger: christine.foeger@univie.ac.at

Die Dokumente können auch auf der Homepage des Symposiums heruntergeladen werden: <http://ktf.univie.ac.at/content/site/se/sozialethikkongress/index.html>

+++++

G. Farkas, konzul Maďarskej republiky, na portáli pre Maďarov na Slovensku www.bumm.sk poskytol interviev, ktoré je svedectvom o tom, ako maďarskí politici s rozhodujúcim hlasom v maďarskej spoločnosti, vnímajú Slovensko a Slovákov. Je to zmes pomýlených názorov vychádzajúcich z pokriveného vnímania histórie, ktorá je umelo upravovaná v súlade s cieľmi maďarskej rozpínavosti a tiež z komplexov menej cennosti vyplývajúcich z neeurópskeho pôvodu pôvodných Maďarov a osamotenosti Maďarov v „slovanskom mori“. Obsah interviev je veľmi výstižný a ďalší komentár si nevyžaduje.

Konzul Géza Farkas: Trianon zaťažuje aj Slovensko

(Interview z 9.2.2011, ktoré poskytol G. Farkas, konzul Maďarskej republiky, na portáli pre Maďarov na Slovensku)

<http://www.bumm.sk/51755/farkas-geza-konzul-trianon-szlovakia-is-sujtja.html>

- Akým smerom sa uberajú slovensko-maďarské vzťahy? S bratislavským maďarským konzulom Gézom Farkasom sme sa rozprávali o dvojakom občianstve, o následkoch zásahu proti fanúšikom v Dunajskej Strede a o špecifických Slovenska.

Hlavnou úlohou konzulátu je zastupovanie a ochrana záujmov maďarských občanov pôsobiacich na Slovensku.. Efektívnosť toho do určitej miery závisí aj od slovensko-maďarských vzťahov. V poslednom roku sa v obidvoch krajinách vymenili vlády, badať zmeny v komunikácii obidvoch strán?

- Tradičnú konzulárnu činnosť sme vždy kládli na odborné základy a podľa toho sme vždy postupovali. Prichádzali správy o prejavoch, ktoré možno kvalifikovať ako protimaďarské. Z kancelárie konzula nemožno rozhodnúť o ich pravdivosti, ale po určitom počte sťažností možno povedať, že môžu byť opodstatnené. Určite sú takí úradníci, ktorí ako súkromné osoby nemajú radi Maďarov, čo sa niekedy odráža aj na ich správaní.

- *Z maďarskej strany sú badateľné nejaké zmeny?*

- Konzul je v háklivej situácii, lebo je diplomat, pohybuje sa v politickom silovom poli, pričom v praxi skôr reprezentuje štátnu správu. Jeho prejavy nemožno úplne oddeliť od politického ovzdušia danej vlády.

O fanúšikoch a policajtoch

- *Vaša osoba a bratislavský maďarský konzulát sa v posledných rokoch dostali najviac do povedomia v súvislosti so zbitím fanúšikov na zápase DAC-Slovan v Dunajskej Stredie. Nastal v tejto záležitosti nejaký posun?*

- Nemám vedomosť, aký vývoj nastal v tejto záležitosti. Bezprostredne po udalostiach sme požiadali políciu o videozáZNAM, incident bol témou zasadnutí zmiešaných komisií, ale na úrovni konzula nemožno posúdiť túto záležitosť. V čase zásahu proti fanúšikom bola iná situácia ako dnes. Nepostrehol som úmysel úradov dôsledne vyšetriť tento prípad. Osobne ma prekvapilo, že v hľadisku sedeli aj zástupcovia maďarskej polície. Mňa o tom neinformovali, dokonca som dostal pokyn, aby som nešiel na stretnutie 1. novembra. Až keď vznikol problém, sadol som do auta a celý druhý polčas som už sledoval. Zásah proti fanúšikom som nevidel.

- *Predtým maďarská strana mala jasné, o aký chúlostivý zápas ide?*

- Áno, ale výmena informácií sa zadrhávala. Vyslovil som výčitku, že som nevedel o prítomnosti maďarských policajtov. Vtedajšiemu štátному policajnému veliteľovi som povedal, že v takýchto prípadoch je žiadúca užšia spolupráca.

- *Možno z incidentu vyvodiť nejaký záver? Čo by maďarská strana v podobnom prípade robila inak?*

- Odvtedy sa zmenili zákony, aj kontrola je prísnejšia a je spoľahlivejší aj bezpečnostný systém štadiónu. Dúfam, že do takejto vyhrotenej situácie sa maďarský konzul už viac nedostane. Mám všetky dôvody predpokladať, že nové vlády našich krajín vyriešia túto otázku. Pri týchto udalostiach zohral úlohu aj fakt, že futbalový štadión zostal jediným miestom, kde sa mohli prejavíť národné cítiaci ľudia, ktorí boli roztrpčení činnosťou Gyurcsányovej vlády.

- *Čo sa týka každodenných vecí, zhruba kolko žiadostí prichádza na konzulát a akých oblastí sa dotýkajú?*

- Konzulárna činnosť sa označuje ako mnohostranná. Pracovný čas dobre vypĺňajú prípady ochrany záujmov a prípady týkajúce sa štátnej správy. Často sa robia preklady, overujú sa dokumenty, viedie sa matrika a samozrejme riešia sa aj prípady ochrany záujmov, keď napr. niekto sa cíti byť obmedzovaný v otázkach slobody, konzul často musí u dotyčného vykonáť osobnú návštavu.

- *Podľa Vašich vedomostí, kolko maďarských občanov pôsobí a pracuje na Slovensku?*

- Nevedieme evidenciu. V čase komunistického režimu sa oveľa presnejšie evidoval počet osôb žijúcich a pôsobiacich v zahraničí, každý maďarský občan mal svoju zložku. Teraz to vôbec nesledujeme, existujú len odhady. Na Slovensku môžu žiť tisíce maďarských občanov. Kto sa o to zaujíma, môže získať informácie na úradoch na Slovensku, lebo kto tu žije, má povolenie na trvalý pobyt, ktoré si musí pravidelne obnovovať.

O dvojakom občianstve

- *Úlohou konzulátu je, aby chránil a zastupoval záujmy maďarských občanov, no zavedenie dvojakého občianstva môže aj v tejto oblasti vytvoriť novú situáciu.. Napr. podľa návrhu Radicovej vlády by sa druhé občianstvo neuznalo. Aký vplyv môže mať na činnosť konzulátu skutočnosť, keď sa na Vás obráti osoba so stážnosťou, ktorá popri slovenskom občianstve prijala aj maďarské občianstvo, ale slovenská strana nové občianstvo neuzná?*

- V tlači sa objavili viaceré verzie o tom, ako si vláda predstavuje úpravu zákona. Nechcel by som tipovať, aké riešenie sa prijme, ale vidím, že v tejto veci vládne neistota. Ani vo vládnej koalícii nie je potrebná zhoda. Okrem toho, ako Damoklov meč im hrozí spôsob, akým bol prijatý protizákon.

- Ak by skutočne nastane takáto zmena, môže sa spochybniť jedna z najzákladnejších funkcií konzulátu?

- Rozhodne musíme počkať ako bude znieť zákon. Pri výlučne maďarských občanoch nevznikne problém, ako bude konzulát postupovať v ich záležitostach. V prípade, že Slovensko bude tolerovať inštitút dvojakého občianstva, platí ustanovenie, že osoby s dvojakým občianstvom sa vo vzťahu k slovenským úradom pokladajú za slovenských občanov.

- *Mnohí si to vysvetľujú tak, že Slovensko by teraz mohlo stratiť tých občanov, ktorí sa vymania spod ustanovení zákonov a štátu.*

- Ak by Slovensko zbavilo osoby s dvojakým občianstvom svojho občianstva, môže sa vynoriť ďalší problém. V takomto prípade by v krajinе žilo veľa maďarských občanov, ktorí by sa však v rámci EÚ ľažko vyhli zodpovednosti a plneniu povinností. Čo sa týka samého maďarského zákona, ktorý umožňuje zjednodušené naturalizovanie, musíme dodat', že v tejto súvislosti existujú aj iné závažné nedorozumenia. Zákon nevychádza z etnického princípu. Takýto mylný názor zaznieva aj v serióznych programoch. Ak si niekto prečíta zákon, bude mu celkom jasné, že o maďarské občianstvo môže požiadať ten, kto sám alebo akýkoľvek jeho predok bol v minulosti maďarským občanom*. Teda nejde o etnickú príslušnosť. Dalo by sa povedať aj tak, že na Slovensku sa zákon vzťahuje na každého, kto aspoň trocha sa naučil po maďarsky.

- *Koľki sa na Slovensku zaujímali o dvojakého občianstvo?*
- **Čísla zo zásady neuvádzam.**
- *Je to v záujme uchádzačov alebo súčasť vedomej stratégie?*

* V našom chápání ide o občana uhorského štátu

- Mám na to viacej dôvodov. Jedným je praktické hľadisko, lebo nepoznám počet záujemcov – žiadosť možno podať kdekoľvek. Maďar zo Slovenska môže podať žiadosť v Pretórii, na generálnom konzuláte v New Yorku alebo aj v Zalaegerszegu. Nesumarizujem tieto čísla, ani nemám takú možnosť.
- *Bratislavský maďarský konzulát nevedie vlastnú štatistiku?*
- Vedieme, ale nezverejňujeme ju. V tejto súvislosti zvyčajne vždy zdôrazňujem, že **tisícočný štát sa nikam neponáhľa**. Otvorila sa brána medzi Maďarskom a zahraničným maďarstvom. Maďari ju môžu využiť podľa svojich pocitov a možností a všetci tí, ktorí hľadajú svoje korene a majú pocit, že patria k maďarstvu. **Je cynické hovoriť** o tom, že na Hornej zemi (**Felvidéken**) by nežiadali maďarské občianstvo z dôvodu lojality, resp. vernosti. Ak existujú také rozhodné sankcie a protizákony, nemožno hľadať mieru vernosti, dobrovoľnosti...
- *Z akých dôvodov, podľa osobných skúseností pracovníkov konzulátu, by chceli žiadatelia prijať maďarské občianstvo?*
- Prichádzajú osoby s veľmi silným maďarským národným povedomím, ktorých vnútorné odúševnenie núti, aby požiadali o občianstvo. Pevná identita a vzťah k maďarstvu sú u týchto ľudí také silné, že ich nezaujímajú dôsledky ich konania, alebo sa nachádzajú v takej životnej situácii, že to pre nich nie je podstatné. Ja sa nepokúšam presviedčať nikoho, lebo **ide o ich kožu**. Každý sa musí rozhodnúť podľa vlastnej životnej situácie, duševného stavu a pocitu zodpovednosti. V tejto fáze pokladám za dôležité poskytovať presné informácie.
- *Z maďarskej strany často počut' výhrady, že žiadatelia očakávajú od dvojakého občianstva hospodárske výhody, alebo že sú motivovaní politicky. Potvrdzujú to Vaše skúsenosti?*
- Pevne verím, že máme za sebou ťažké obdobie predchádzajúcich rokov. V súčasnosti **maďarská vláda, ktorá spustila obnovu**, má dvojtretinovú väčšinu. Treba položiť nové základy. Predchádzajúca ľavicovo-liberálna vláda, pred referendom v roku 2004, za peniaze daňových poplatníkov viedla negatívnu kampaň, v ktorej pohrozila 23 miliónom Rumunov odobratím sociálnych podpôr a prostým ľudom, zápasiacim s existenčnými problémami predkladala ničím nepodložené hrôzostrašné príbehy, v dôsledku ktorých títo stratili chuť kladne hlasovať. **Tento zájazd maďarstvo odkladá do archívu.**
- *Ale konkrétnie sú aj takí žiadatelia, ktorí by sa chceli dostať k občianstvu z nejakých nekalých úmyslov?*
- Občas dostávam z väzníc listy podobného druhu, no v zmysle zákona nemožno naturalizovať toho, kto je právoplatne odsúdený alebo bol trestaný. Hrubý záujem pocitujuem len v takýchto prípadoch. Niekedy sa vyslovuje aj obava, žeby sa niekomu mohli zhoršiť pozície, ktoré zaujíma v hospodárskom živote. Ale to nie je prejav ziskuchtivosti, ale pochopiteľná, podľa mňa bezdôvodná obava.
- *Čomu pripisujete fakt, že v iných krajinách sa uchádza o maďarské občianstvo oveľa viac žiadateľov?*

- Slovensko možno nazvať kukučím vajcom v tom zmysle, že spomedzi susedných krajín je jediné, ktoré sa ako celok vydelilo z Uhorska (Magyarországból). Nikto nespochybňuje jeho suverénnu štátnej existenciu, ale okolnosti jeho zrodu boli atypické. Mohol by som povedať, že boli neštandardné. Bolo to sprevádzané snahou o rýchlu asimiláciu neslovenských občanov. Ak porovnáme údaje sčítania ľudu z roku 1910 so súčasnými, bez akejkoľvek zaujatosti môžeme zistiť, že značná časť slovenského obyvateľstva (szlovákság) sa v posledných desaťročiach asimilovala, takže jeho identita nemohla zosilniť. Aj tito ľudia sa môžu vrátiť k svojim maďarským koreňom, myslím si, že každý druhý Slovák mal maďarských starých rodičov.

O slovenskej spoločnosti

- Dlhý čas pozorne sledujete udalosti na Slovensku, jednak ako súkromná osoba, jednak ako diplomat. Rysuje sa podľa Vás v posledných rokoch nejaká zmena v slovenskej spoločnosti ?

- Slovensko prebralo štátne atribúty ako určitý druh licencie, ktoré si nevybojovalo v stáročných zápasoch. Slovenská spoločnosť nesie v sebe pečať tejto skutočnosti; umelými prostriedkami sa veľmi ľažko dajú stvoriť dejiny a identita. Kult Cyrila a Metoda a kult Svätopluka berie Maďar na vedomie s trpkým úsmievom. Máme predstavu o tom, čo sa dialo na tomto území, vieme, že spontánny ľudový kult Cyrila a Metoda neexistoval, avšak svätého Štefana si ctili aj na severe. Je divné, ako vierozvestcovia preskočili cez územie dnešného Maďarska. Nie sú po nich nijaké stopy, presadzovanie ich kultu má charakter pokusu stavania akýchsi náhradných základných pilierov.

- Je taká vec, ktorú by sa Maďari mohli naučiť od Slovákov?

- Pred voľbami v roku 2010 som povedal, že v rámci EÚ sa dostali k sebe dva štáty predstavujúce dve krajinosti. Jednou je Slovensko, ktoré berie národnú ideu veľmi vážne - je to jeden zo základných pilierov jeho existencie a druhou je Maďarsko s ľavicovo-liberálnym vedením, ktoré sa snaží zabudnúť na to, čo znamená maďarský národ - charakterizuje ho ochota prispôsobiť sa európskemu prostrediu. Vieme – voľby to teraz vyroviali. Vulgárnu extrémnosť sme sa samozrejme nenaučili, ale národ berieme vážne. Vedľa podľa historikov má národné povedomie aj taký vplyv, že posilňuje spoločenstvo a podporuje obetavosť. Ak mám cieľ, s ktorým sa stotožňujem, v danom prípade je to národ, som ochotný prinášať väčšie obete.

- Ak tomu dobre rozumiem, slovenské národné smerovanie má niekedy aj dobré stránky?

- Samozrejme má takúto stránku, ale nie je dobré to, že je položené na vymyslené základy. Slovenské chápanie dôležitých národných a historických otázok vychádza z virtuálnych základov, čo má svoje riziko. Protizákonom toto riziko nemožno znížiť.

- Konzulát musí niekedy znášať slovenskú kritiku namierenú proti Maďarsku. Napr. občianski aktivisti pred budovou demonstrovali proti mediálному zákonu. Vy ste vtedy s nimi hovorili a odvolávali ste sa na dvojtretinovú plnú moc ľudu, no toto je skôr politický argument ako argument diplomata.

- V podstate som uviedol právnické argumenty, demonštrantom som navrhol, aby si prečítili text a porovnali ho s európskymi normami. Jedným z hesiel demonštrantov bolo, aby sme podporovali demokraticky zmýšľajúcich Maďarov. Položil som im otázku, ktoré strany. Je tam postkomunistická maďarská strana, radikálny Jobbik a zeleno zameraná umiernená liberálna LMP. Koho teda podporujú? Vláda teraz urobí to, na čo dostala splnomocnenie. Bola to v podstate právnická argumentácia, resp. sumarizovanie volebných výsledkov.

- *Čo by podľa Vás mohlo zlepšiť slovensko-maďarské vzťahy? Čo je potrebné na to, aby klesol počet konfliktov a nastal ideálny stav?*

- Väčšia úcta k faktom. Vo vzťahoch obidvoch krajín pokladám za najväčší problém virtuálnu skutočnosť. Zvyčajne hovorím, že Trianon postihuje aj Slovensko v psychologickom slova zmysle: **medzinárodné spoločenstvo uznalo suverénny štát, čo však neznamená, že mu k tomu dalo aj dejiny**. Na Slovensku sa pocituje **naliehavá potreba vytvoriť virtuálne dejiny**, čo spôsobuje psychologickú záťaž. Dalo by sa jej zbaviť vtedy, ak by sme si vážili fakty a na ne sa spoliehali. Bolo by dobré, keby sme o tom hovorili otvorené.

Reakcie na vyjadrenia konzula Maďarskej republiky

Ak berieme do uvahy, že konzul reprezentuje politiku vlady danej krajiny, je to uplne priezracne, o co tu ide. Ani oficiálne sa tym netaja. Pan konzul ma milne predstavy aka je uloha konzula. Urcite nie spochybňovať historiu, kulturu, identitu a statnosť krajiny, v ktorej posobi. Vsetky okolite staty by podľa nich mohli dat pokyny obcanom Madarska, ktorí maju slovenske, rakuske, rumunske, ukrajinske a i. korene v byvalom Uhorsku, aby sa prihlásili k svojej narodnosti. Vsak je zname, kolko bolo oficiálne Maďarov v byvalom Uhorsku niekedy v 19.st. A aj by to mali naliehavo urobit.

vzhľadom k tomu, že ide o vyjadrenia oficiálneho predstaviteľa Madarska na Slovensku, mala by k tomu vyjadriť stanovisko slovenska diplomacia.

Tento maďarský demagóg a chrapúň by mal byť okamžite a naveky vypovedaný zo Slovenska.

Posielam to hochštaplerovi Dzurindovi so žiadostou aby konal.

Keby u nas riadne fungovali media, tak toto sa malo medializovať pred schvalením novely zakona.

+++++

Chrapúň Krajcer

4. marca 2011

<http://www.pansu.sk/component/content/article/384-chrapu-krajcer.html>

V relácii Slovenského rozhlasu **Z prvej ruky** vysielanej 4. marca 2011 nekultúrny minister kultúry Krajcer predviedol ako si predstavuje fungovanie verejnoprávneho rozhlasu v demokratickej spoločnosti. Spôsob akým zahriakol svojho spolubesedníka a moderátora nemá obdobu v celej histórii rozhlasu. On tam totiž normálne zareval „**Tak dosť! Povedal som dosť, teraz hovorím ja!!!**“ Skoro som si sadol na riť- to som ešte nepočul ani v zákulisí, za komošov a to som počul všeličo.

Také čosi si (aspoň nie verejne v éteri) nedovolil nikto z papalášov tuším ani v 50-tych rokoch. Ale aspoň pán Krajcer verejne ukázal o čo mu išlo pri „rekonštrukcii“ rozhlasu a televízie. Ukázal jasne kto je v novej inštitúcii pánom a komu bude táto vraj verejnoprávna inštitúcia poklonkovat.

Mgr. Dušan Brindza

<http://www.slovakradio.sk/vyhľadavanie?query=Z+prvej+ruky+>

Rad by som uverejnil priamy link na tuto relaciu, ale SRo zmenilo stranku a vyhladavanie a je to neprehladne. Nedavno som hľadal na stranke francúzskej televízie nieco o inaugurácii francúzskeho prezidenta F. Mitteranda, nasiel som tam video, ako prisiel prvý raz do prezidentskeho paláca, na schodoch ho ocakával novinár a robil s ním rozhovor, potom samozrejme ze uz v jeho pracovni. Prosím najdite v SRo alebo v STV nejakú relaciu spred roka! Myslite ze sa Vám to podari?

Tu je napríklad ine video z roku 1983

<http://www.ina.fr/politique/presidents-de-la-republique/video/CAB8300395401/deuxieme-journee-francois-mitterrand-en-chine.fr.html>

+++++

Demokracia (kliknite na video)

<http://www.cas.sk/clanok/183804/v-bratislave-odhalili-sochu-masaryka-prisli-aj-extremisti.html>

+++++

Chmela zaplavili pripomienky - Pravda.sk

2. mar. 2011 ... K novele zákona o používaní jazyka národnostných menšíň prišlo 233 pripomienok, z toho 36 zásadných.

[spravy.pravda.sk/chmela-zaplavili-pripomienky...-/sk_domace.asp?... - V pamäti](spravy.pravda.sk/chmela-zaplavili-pripomienky...-/sk_domace.asp?...)

Chmela zaplavili pripomienky

[Igor Stupňan](#) | 2. marca 2011 14:41

K novele zákona o používaní jazyka národnostných menšíň prišlo 233 pripomienok, z toho 36 zásadných. Vicepremiér Rudolf Chmel je však napriek tomu pripravený návrh predložiť v stredu na rokovanie vlády a v piatok do parlamentu.

"Drvivá väčšina z týchto pripomienok bola legislatívno-technického charakteru a tie sa zapracovali v maximálnej možnej miere. Pri niektorých zásadných ešte prebieha rozporové konanie, ale s pozitívnym trendom," zhodnotil Chmel.

V novele navrhuje, aby sa menšinové jazyky využívali v úradnom styku v obciach s 15-percentným zastúpením menšiny, kým [dnes](#) platí kvórum 20 percent.

Výhrady k tomu už prezentovali kresťanskí demokrati. Naopak, Okrúhly stôl Maďarov na [Slovensku](#) trvá na tom, aby sa hranica posunula na 10 percent, ako pôvodne Chmel navrhol. Okrúhly stôl sa odvoláva na expertov Rady Európy, podľa ktorých je hranica 20 percent privysoká.

Poslanec KDH Pavol Abrhan tvrdí, že o Chmelovej novele sa stále rokuje. "Bolo väčšie množstvo zásadných pripomienok a je na podpredsedovi vlády, aby na základe nich zostavil ucelený materiál, ku ktorému sa môžeme ďalej vyjadrovať," povedal.

Pripomienky k novele vzniesli viaceré ministerstvá. Rezort vnútra spochybnil zámer, aby občania patriaci k národnostnej menšine mohli pri komunikácii s policajtmi používať svoj materinský jazyk. Podľa vnútra je to v rozporu so zákonom o štátnom jazyku. Podobnú zásadnú pripomienku vznieslo ministerstvo obrany.

Podľa rezortu spravodlivosti by finančne začažilo orgány činné v trestnom konaní, keby mali byť povinné zabezpečiť uplatnenie práv pre príslušníkov národnostných menšíň pri používaní ich jazyka. Problémy by mali súdy, vyšetrovateľia aj prokuratúra, ktoré by museli priberať

tlmočníkov a prekladateľov. Ministerstvo spravodlivosti pre tento rok však s takýmito dodatočnými výdavkami nepočíta.

Ministerstvo [financií](#) s novelou zákona súhlasí len za podmienky nezvyšovania deficitu verejných financií. Žiada od vicepremiéra predložiť analýzu vplyvov na rozpočet verejnej správy.

Podľa Chmela na základe návrhu sa zvýši počet obcí, v ktorých sa môže používať jazyk národnostnej menšiny, zo súčasných 656 na 729, čiže o 73 obcí. V nich by sa po prijatí novely v pôvodnom znení mali umiestniť značky s označením obce aj verejné tabule v jazyku menšiny. "Nie je možné predbežne kvantifikovať výšku týchto vplyvov, ale nepredpokladáme nejaký dramatický nárast rozpočtových výdavkov," poznamenal Chmel.

Opozícia tvrdí, že zákon nie je dobre pripravený a je nerealizovateľný. "Je to nekvalitná práca kancelárie pána podpredsedu vlády Chmela a ľudí, ktorí na zákone robili," povedal poslanec Smeru Dušan Čaplovič. Je presvedčený, že zákon sa pripravil rýchlo a bez konzultácie s dotknutými inštitúciami.

SMK poslednú verziu novely zhodnotila ako krok vpred. "Vidíme aj ďalšie těžkosti pri presadzovaní tohto návrhu. Otázne je, do akej miery má Most-Híd silu, aby niečo vôbec presadil," povedal predseda SMK József Berényi. [Podľa](#) neho Bugárov Most nedosiahol to, čo slúbil v otázke jazykového zákona, rovnako pri štátom občianstve a teraz ho čaká tretia skúška. "Dúfajme, že už nezlyhajú," dodal Berényi.

+++++

Orbánovo dvojaké občianstvo, bez väzby na narodenie, štúdium a pobyt, sa vracia k versaillskej a trianonskej nostalgií. Skúsme si len predstaviť, ako by reagovali susedia na pokusy Rakúšanov o dvojaké občianstvo južných Tirolčanov či na pokusy Nemcov

.Píše Peter Zajac

[**.číslo 08/2011**](#)

Hovorí sa tomu chytať psa za chvost. V politickom jazyku to znamená neriešiť problémy aktívne, ale reagovať na ne, až keď vypuknú, a potom hasiť požiar. Myslím, že to je najväčší problém vladnej koalície.

Už pri vzniku koalície bolo jasné, že okrem štyroch strán bude koaličnú zostavu tvoriť aj OKS ako fungujúca politická strana s tradíciou novembra 1989 a občianske zoskupenie Obyčajní ľudia a že pri každej z nich tvoria ich štýria poslanci koaličnú väčšinu. Koalícia sa skryla za nepochopiteľnú kruhovú obranu, OKS ani Občajní ľudia nedostali nijaký status v rámci Koaličnej rady, ani miesta vo vláde a štátnej správe, čo vedie k ustavičným nedorozumeniam a k „radostnému“ odhalovaniu straníckeho klientelizmu pri obsadzovaní miest v štátnej správe a v štátnych podnikoch, kde sa už dávno zabudlo na niekdajšie dobré predsavzatia odpolitizovať ich.

Druhým príkladom sa stala volba generálneho prokurátora. Vládna koalícia mohla ešte počas funkčného obdobia starého prokurátora zmeniť zákon a voliť nového podľa neho. Zvolila si však opačný postup a na radosť opozície odhalila svoje mäkké podbruško, v ktorom si koaličné strany vzájomne vyhadzujú na oči skorumpovanosť.

Najnovším príkladom je dvojaké občianstvo. Jeho problém je zrejmý od prijatia Orbánovho zákona a Ficovho protizákona. Ani jeden nezodpovedá súčasným európskym štandardom, na ktorých stojí a padá Európska únia. Orbánovo dvojaké občianstvo, bez väzby na narodenie,

štúdium a pobyt, sa vracia k versaillskej a trianonskej nostalgii. Skúsme si len predstaviť, ako by reagovali susedia na pokusy Rakúšanov o dvojaké občianstvo južných Tirolčanov či na pokusy Nemcov o dvojaké občianstvo Alsasanov. Orbánovo riešenie zodpovedá skôr balkánsko-byzantínskemu modelu, preto ho v Srbsku, Rumunsku a na Ukrajine sprevádza také ticho.

Z tohto hľadiska zodpovedá slovenský návrh dvojstrannej medzinárodnej zmluvy štandardným európskym pomerom. Nemožno však automaticky predpokladať, že maďarská strana ho len tak prijme a zakladat' na tom návrh slovenského zákona o dvojakom občianstve. Druhú stranu mince tvorí totiž otázka, ktorá vyplýva, na rozdiel od medzinárodnej zmluvy, stanovujúcej vzájomné podmienky udeľovania druhého občianstva, zo všetkých tých návrhov slovenského zákona o dvojakom občianstve, ktoré ho umožňujú otvorené či skryto odňať. Lebo zbaviť občana občianstva štátu, v ktorom žije, odporuje tým istým povojnovým princípom, na ktorých stojí dnešná Európa.

Naša výzva spočíva teda v tom, či nevieme odpovedať na neeurópsku dieru ináč ako neeurópskou záplatou. To je otázka pre vládnú koalíciu, na ktorú nevie nájsť odpoved'.

Prečo?

2. marec 2011

<http://www.pansu.sk/component/content/article/379.html>

Prečo? To je veľmi presná otázka, ktorá mieri priamo k podstate problému. Nechcem a nebudem sa tu zaoberať žiadnymi filozofickými úvahami – napokon ved' mám len niečo, cez 30 rokov a ani mi to nenáleží. Opýtam sa však prečo si Doc. PhDr. Rudolf Chmel, DrSc., podpredseda slovenskej vlády dovolil takú výsmešnú provokáciu, akou je návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšíň v znení zákona č. 318/2009 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Tento návrh dostal, medzi slovenskými vlastencami, označenie „**deštrukčný zákon**“ a takto jeho obsah slovenský vlastenci chápú. Pýtam sa teda prečo, si to pán podpredseda vlády Chmel dovolil? Odpoveď je jednoduchá. Chcel sa zavŕačiť predsedovi strany Most-Híd Bélovi Bugárovi, ktorý zo 72 ročného starčeka (ktorému k rozumu nepomohli ani jeho tituly) urobil podpredsedu vlády. Mohol tento geront vôbec dúfať, že ho v živote stretne ešte nejaká šanca v jeho osobnej kariére? A to zrazu podpredseda vlády. Samozrejme, že je vďačný. A ten, kto verí, že pánovi Chmelovi ide o to, aby národnostné menšiny vnímali Slovensko ako svoju vlast', tak ten je skutočne veľmi naivný. Alebo, že by príslušníci týchto menšíň Slovensko ako svoju vlast' doteraz nevnímali?!

A prečo na tomto zákone, ktorý by sa nikdy nemal stať súčasťou slovenského právneho poriadku trvá Béla Bugár? Aj tu je odpoveď celkom jednoduchá. Preto, aby sa zapáčil Viktorovi Orbánovi. Preto, aby ho Budapešť vzala na milosť, aby mu odpustili, že rozštiepil maďarskú irentu na Slovensku a preto, aby mohol mútiť slovenské politické vody, ako relevantný politik. Ani jemu nejde o blaho jednotlivcov, ktorí tvoria maďarskú národnostnú menšinu. A Rusíni, či Rómovia, tak tí ho už vôbec nezaujímajú.

Prečo na veci záleží Viktorovi Orbánovi? Tu sa ponúkajú odpovede dve. Po prvé ide o Veľké Maďarsko a po druhé ide o zásoby pitnej vody na slovenskom juhu. Pre Veľké Maďarsko by bolo úplne super, ak by sa juh Slovenska stal súčasťou Veľkej Maďarie, to je jasné. Ved' ak sa v 21. storočí stane pitná voda strategickou surovinou, ako bola v 20. storočí ropa, tak ten, kto bude zdroje pitnej vody vlastniť, ten zbohatne. Z pohľadu maďarských revisionistov je teda nanajvýš vhodné, aby územie južného Slovenska bolo „internacionalizované“ a dočasne postavené pod medzinárodnú kontrolu – potom si uplatnia svoj „historický nárok“ na toto územie (na ktorom - ak slovenský parlament dopustí - budú žiť maďarskí štátni občania). Takto sa jedny z najväčších zásob pitnej vody v Európe môžu dostať spod slovenskej kontroly. A o to im predsa ide.

Už to vidím, ako sa mnohí murári bez zástery, či služobníčkovia posmešne uškŕňajú a tukajú si na čelo. Ale na ich názoroch predsa nezáleží, sú totižto bud' hlúpi, alebo dobre platení. A od nich teda rozumný postoj ani očakávať nemôžeme.

PhDr. Andrej Štefek

+++++

Vyhľásenie Vlasteneckej aliancie č.2/2011 k 14.III.1939

V dejinách každého národa sú veľké dni, ktoré si musí pamätať, ak len nechce byť bezdomoveckou masou „koží otrockých“.

Národ je veľmi komplexná kultúrno-historická entita, ktorá nevzniká v nijakých skúmavkách sociálnych inžinierov, ani sa neustanovuje každých 50 rokov nanovo. My sme tu od raného stredoveku a všeličo si pamäタame. Máme za sebou dni budovania, dni rozvratu, ale aj dlhé obdobia podriadenosti, ktoré si tiež musíme pripomínať. O to radšej si však pripomíname svojich otcov a dedov, ktorí v dobrej viere a s budovateľským entuziazmom založili I. Slovenskú republiku. Že sa medzi nimi našli aj nehodní? Tí sa najdu v každom národe, ba dovolím si povedať, že v ešte väčšom počte, no len u nás lúpeživé chút'ky našich susedov zveličujú ich previnenia ad absurdum. Múdry Solón už dávno povedal, že deti by nemali rozprávať spravodlivejšie ako ich rodičia. My si, naopak, musíme pripomínať ich budovateľský étos, ktorý po genocíde slovenskej inteligencie, rozbehnutej v rokoch 1945 a 1948, nám dodnes chýba. Potláčanie pamäte národa je len výrobou nových sluhov, žijúcich mentálne v cudzom svete. Je to mimoriadne zákerné vymývanie mozgov, na konci ktorého by malo byť postupné splynutie s neforemnou masou globalizovaných konzumentov.

To, že 14. marec dodnes nie je aspoň pamätným dňom Slovenskej republiky, ukazuje nielen na širšie okolnosti novembrovej inscenácie, ale rukolapne predvádzza, že u nás zatiaľ vládnú kontinuálne posluhovači cudzích záujmov. Ich nekultúrnosť, neschopnosť budovať, ich korupčné maniere, „posvätené“ morálnej žumpou masmédií, chcú rozložiť aj posledné zvyšky prirodzeného národného povedomia. Preto je najvyšší čas, postaviť sa im organizovane na odpor.

Panslovanská únia

Konzervatívne Slovensko

Národný Inštitút Francois Marie Voltaire

Renesancia

Slovenská zelená alternatíva

Naša Európa 2000 – Slovakia

+++++

[Došlo z Nemecka](#)

Národ určený na likvidáciu

má právo brániť sa všetkými prostriedkami

Jozef Hlušek

Súčasná (ale aj každá minulá a budúca) „koaličná rada“ nie je nič iné ako nelegálny orgán najvyššej zákonodarnej, výkonnej a čoskoro aj súdnej moci v Slovenskej republike a preto nielenže ohrozuje, ale priamo rozkladá demokratické základy štátu. V súlade s našou Ústavou by teda mala byť zvrhnutá hoci aj násilnými prostriedkami a jej členovia obžalovaní zo sprisahania proti republike a postavení pred súd. Nič takého však nikomu na Slovensku ani len nenapadlo, naopak, vari každý občan, tento nedemokratický orgán uznava a hoci so škrípajúcimi zubami ho rešpektuje. Kam takýto občiansky postoj vedie ukazujú o.i. aj nedávne vyjadrenia dvoch významných členov tej tzv. Koaličnej rady.

Prednedávnom priamo do kamier STV R.Sulík na margo Zákona o dvojitom občianstve vyhlásil, že on sa tejto problematike nevenuje, pretože ju považuje za

nepodstatnú a tvrdil, že otázky s ňou spojené sú pre ľudí bezvýznamné. Vraj, preňho, ekonóma, sú dôležité iba ekonomicke reformy. Podobne, hned po zasadnutí „Koaličnej rady“, iný jej člen, Lipšic, zasa novinárom tvrdil, že ľudia už nechcú počúvať hádky politikov o sporný zákon o dvojiteom občianstve, že ich vraj trápia iné veci.

Celkom isto Slovákov veľmi trápia, priam sužujú aj iné veci, napríklad, (na hanbu súčasnej vlády) opäť, roky po „havlovskej perestrojke“, trvalý rast nezamestnanosti a hladu najmä na východe Slovenska - a to sme na začiatku tretieho tisícročia. Napriek tomu Sulík aj Lipšic s demagógiou im vlastnou občanov bohapusto klamali, že zákon o dvojiteom občianstve a je pre ľudí, občanov SR nepodstatný a že debata o ňom odvádzala politikov od riešenia naliehavnejších problémov spoločnosti. Svojimi pseudoargumentmi dehonestovali aj „koaličných“ partnerov JUDr. Procházkmu a obyčajného Matoviča, ktorí vidia v tomto prípade veci reálne.

V skutočnosti sú pre každý národ, pre jeho prežitie, veľmi významné, ba nevyhnutné dve veci – spoločný jazyk a spoločné územie. Oboje je v súčasnosti na Slovensku ohrozené ako ešte nikdy v osemnásťročnej histórii tejto republiky.

Požiadavka Bugára tlmočená, pravdaže, protislovenským bojovníkom, nie Slovákom Chmelom, na to, aby sa hranica pre používanie jazyka menší v úradnom styku znížila z 20 na 10 (15)% nie je nič iné ako tvrdý a zákerný úder proti Slovensku a slovenčine. Je smutné, že „Koaličná (z)rada“ necíti pri tomto údere žiadnu bolest. Naopak, usmievajú sa a hodlajú Bugárovi vyhovieť. Samozrejme, tvári sa pritom, že vlastne o nič nejde. Celkom isto nejde o proklamovanú ochranu menšinových jazykov ale o „vymedzovanie (ne)etnických hraníc“

Druhá požiadavka Bugára týkajúca sa dvojitého občianstva je aj druhá z jeho zákerností. Aj tu sa tvári, že nejde ani tak o Maďarov žijúcich na Slovensku, ako o Slovákov žijúcich kdesi vo svete, ktorí chcú mať (celkom oprávnené) aj slovenské občianstvo. Stačilo však nájsť riešenie vhodné pre takýchto Slovákov a Bugár musel s pravdou von. Ukázal, celkom otvorene, že mu ide práve o slovenských Maďarov. Súhlasíť však s dvojitým občianstvom bez podmienok, s naivou vierou, že slovenskí Maďari sú a priori loajálnymi občanmi SR, je doslova vlastizrada. Pretože aj hlúpemu napadne, že ak by aj skutočne títo občania boli loajálni k svojej vlasti, ako občania Maďarska by museli (boli povinní) plniť nariadenia maďarskej vlády. A to už je veru iná káva. Ak toto Sulík nechápe, ak to nie je preňho dôležité, (ako sa vyjadril v STv), potom by mal urýchlene zo slovenského parlamentu odísť kamsi hodne d'aleko! Niet väčšej hanby pre národ ako mať takéhoto predsedu zákonodarného zboru.

Bolo by chybou si myslieť, že Bugár kolíkuje územie druhého Kosova. Nie, v Kosove žila predsa väčšina Albánov, on však za svoje kolíkuje to územie Slovenska na ktorom žije až 85 % Slovákov! A Sulík, Radičová, rovnako ako minister vnútra Lipšic, nehovoriač už o Dzurindovi, všetci sa spokojne usmievajú. Pre nich sú najväčšími nepriateľmi Fico s Mečiarom.

Biblia, ale až donedávna aj cirkev, považovala národ za nosný prvok organizácie sveta – nie štát! Preto vždy v minulosti (kresťansko-katolícka a evanjelická) cirkev na Slovensku boli kriesiteľkami a doslova záchranyňami národa. Dnes je, Bohu žial, všetko inak. Štyria ctihodní muži, už požehnaného veku boli vyradení z pastorácie, vraj, kvôli starobe, (Hrušovský, Korec, Sokol, Tomko). Títo nezrádzajú svoje poslanie, ked' majú možnosť prehovoria - a modlia sa za náš národ a štát - a asi preto sa o nich rozširuje priamo z cirkevných kruhov, že sú už senilní. Avšak tí, ktorí sú v „činnej službe“ Bohu(?), až na nepočetné výnimky, akoby svoj národ a svoju vlast' nenávideli. Ani v novoročnej homílie sa o svojom národe a štáte osobitne nezmienili, napriek (alebo práve kvôli) tomu, že na tento deň pripadá výročie vzniku „tejto krajiny“ (SR). A ani

teraz sa k týmto, pre národ životne dôležitým otázkam nevyjadrujú, nezaujímajú stanoviská, akoby aj oni boli „učastinármi“ v Bratislavskej vodárenskej. Spisovatelia, po cirkvi druhé svedomie národa, majú v tejto kritickej dobe zasa kopu starostí o svoj zámoček v Budmericiach, na to aby burcovali národ im času (a možno ani síl) nezostáva – chudák Ľudevít. Za daného stavu veci sa nemožno ani veľmi diviť, že aj po komunálnych vol'bách a zmenách v bratislavskom Starom meste aj na magistráte, sa musí stále obávať, že darebákom, ktorí ho chcú kamsi odpratať, sa to napokon aj podarí. Skupinka „osvietených“ chce na jeho miesto postaviť osvietenú korunovanú despotku, tak ako postavila namiesto Štefánika neznabohu Masaryka. Iná, podobná „skupinka“, postavila v Komárne namiesto sv. Cyrila a Metoda, gen. Klapku, masového vraha Slovákov a už roky, praktický bez akéhokoľvek povšimnutia vlád SR, stavia po slovenských obciach akýchsi t(u)rul'ov namiesto - ked' už nie slovenských dejateľov - „aspoň“ svätcov. Cirkevná vrchnosť a s ňou aj miestni duchovní tiež k týmto aktivitám iba vytrvalo mlčia. Hrbia sa zo strachu (pred kým?) alebo od mamonu, alebo iba počúvajú „hivimetal“ – takto slúžia svojmu Bohu! Možno sa potom diviť, že vierolomný Most má členov dokonca aj na Kysuciach?

Chrbotovú kost' moderného národa vždy tvorila a tvorí jeho inteligencia, predovšetkým humánneho zamerania. Tá, čo vládne slovom (a masovokomunikačnými prostriedkami), t zn. spisovatelia, novinári a kňazi. Akú budúcnosť môže mať národ, ktorý má toľko rozhádaných, a preto akcie neschopných („nemých a hluchých“) spisovateľov, bezcharakterných a zapredaných novinárov, ľahostajných duchovných? Ak sa veci radikálne nezmenia, žiadnu - je to národ určený na likvidáciu. V takomto postavení má však právo aj povinnosť brániť sa všetkými prostriedkami pred takýmto osudem.

Kam kráčame?

27. február 2011

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Ekonomická veda, ktorá skúma ako funguje ekonomický systém, má zabezpečiť jeho fungovanie tak, aby dal odpoveď na tri dôležité otázky: *čo vyrábať, ako vyrábať a pre koho vyrábať?* Objektom ekonomickej vedy je teda *výroba, distribúcia a akumulácia* outputu. Má svoje zákony, napríklad zákon o vzťahu ponuky peňazí a monetárnej bázy, zlaté pravidlo akumulácie, vzťah výdavkov vlády a úrokovej miery. Ale aj vzťah peňazí, cenovej úrovne a inflácie, či vzťah fluktuácií výmenných kurzov a stavu platobnej bilancie. Kto ich nepozná, ten do komplexného ekonomickeho systému zasiahne zle. Obdobne ako ked' elektroinžinier nerešpektuje Ohmov zákon. V ekonómii sa to môže ukázať až oveľa neskôr.

Technologické zmeny znamenajú expanziu, ktorá nám dala laptopy, bezdrôtový prenos informácií, iPod-y, DVD, video hry, čo všetko transformovalo spôsob výroby ale aj hier, ktoré ľudia obľubujú odjakživa. Ale táto expandujúca ekonomika nás obohatila nielen o lietanie do vesmíru, al aj o let do „neba rastúcich“ cien potravín, palív a honorárov celebrít spolu s globálnym oteplovaním a klimatickými zmenami. Burza, v chaotickej dranmaturgii pádov a oživení, sa stala svetlom prozretelnosti. Ľudí učíme, aby sledovali taký či onaký index (napr. NASDAQ) a podľa neho obdivovali a velebili kapitalizmus. Máme tu odsúdených na hojnosť – generálny riaditeľ má 200 krát väčší plat ako zamestnanec, kontroverzný slovenský raper vyhlási, že berie 4.000 eur za polhodiny, a podobne. J. K. Galbraith už v roku 1998 publikoval, že 2,7 milióny najbohatších Američanov vlastnilo taký veľký majetok, aký malo v tom istom čase dovedna 100 miliónov najchudobnejších ľudí na svete. Na Slovensku máme takú chudobu, že vláda ide rozdávať múku a cestoviny, na čo chce

minút' 45 tisíc ton obilia. A ospravedlňuje to, že ved' to robia aj vo Francúzsku, či inde. Ako to? Ved' do vesmíru vypúšťame raketoplány! Máme aj novodobú nadvládu fiannčných trhov a s hrôzou čakáme obludu, ktorú by som nazval totálny krach. Nemyslím len ekonomický, ale aj krach morálky, morálnych hodnôt. Akoby sa blížila Sodoma a Gomora. Vzniká chladná spoločnosť, ktorá sa priam nevraživo správa k chudákam a všetko odpúšťa boháčom. Došli sme už tak d'aleko, že aj nemocnicu necháme exekútorovi, lebo prvým kritériom aj v zdraví je rentabilita. Zdravie je tovar! Ako si to príroda dovolí nenadefilovať každému zdravie, ako si dovolí to, že niekto nevidí, či nepočuje, ako si dovolí, že sa organizmus človeka opotrebováva, že ho napadne chrípka a potrebuje sa liečiť?

Nebudem už viac rozoberať kde sme, kde je súčasná civilizácia v oblasti hodnôt a zabezpečení blahobytu ľudí. Prvou požiadavkou pre pochopenie súčasného ekonomickeho a sociálneho života je jasný obraz o vzťahu medzi faktami a ídeami, ktoré ich interpretujú. Kto zo súčasných našich politikov ale aj politikov EÚ dosiahol znalosti, aké mal už spomenutý Galbraith, či J. M. Keynes, či A. Einstein, aby vnímali čo sa deje. Svojou kvalifikáciou nie sú pripravený na apercepciu, osvojenie si a vnímanie informácií, ktoré nám oni zanechali.

Ekonomický a sociálny život nemá jednoduchú štruktúru. Zvlášť ekonomické väzby sú veľmi zložité a „vidíme do nich“ iba zato, že Keynes nám zanechal poznatky ako funguje ekonomický systém, že nás veľký matematik Petzval nám zanechal poznatky o diferenciálnych rovniciach (1853), ktoré nám vedia odvodiť dôsledky ekonomických relácií, ktoré nám pomáhajú definovať rovnováhu ekonomiky, a ktoré potom môžeme využiť na zasahovanie do fungovania ekonomickeho systému. Máme na to ľudí, ktorí to vedia, ved' máme veľa ekonomických fakult a veľa profesorov a docentov. A mnohí títo ľudia drali ľakte v laviciach, aby si vypočuli a osvojili náročné poznatky ekonomickej vedy. Nebolo to len doma, a nebolo to len po roku 1989. Už za socializmu bolo veľa našich ekonómov z vysokých škôl v Amerike, Belgicku, Holandsku, či v ZSSR, aby načerpali z bohatej studnice vedeckých ekonomických poznatkov. Získali tam vedecké hodnosti. Sám som jednu získal, ale môj vedúci katedry bol na ročnom pobytu v Amerike aj v ZSSR, a môj kolega dokonca v USA získal vedeckú hodnosť. Tí už vtedy vedeli čo sú akcie, či obligácie, či čo je masa peňazí. Politici po roku 1989 to nevedeli. Chceli však vládnut'. V roku 2007 bol v Prahe svetový kongres ekonometrov a odborníkov z operačného výskumu, na ktorom sa zúčastnilo 2220 účastníkov. Kde sú plody práce týchto ľudí? Ktorá vláda ich využíva? Ale v roku 1966 EHK v Ženeve intenzívne pracovala na programe komparácie krajín regionu EHK a USA a Kanady a to na báze input-output tabuliek, ktoré vymyslel velikán W. Leontief. Vtedy sa táto významná makroekonomická databáza využívala na riadenie ekonomík. Dnes musia štatistické úrady krajín EÚ zostavovať input-output tabuľky, ale žial zostávajú v šuplíkoch. Vlády nemajú obraz o fungovaní ekonomík. Ved' inak by sa nemohla zrazu vykukliť taká obrovská finančná kríza ako tá po roku 2006.

Odpór ekonómov k robeniu hodnotných rozhodnutí (rozhodnutia na báze vedy) sa stal rastúco zrejmým v posledných 20 rokoch. Koncentrácia na povrchové riešenia (liberalizácia cien, privatizácia) problémov ekonomiky skončila odmietnutím uvedomenia si sociálnych dôsledkov politík, ktoré naordinovali, ktoré obhajovali. Pri hlbšom pohľade na fungovanie štátu, a pri preniknutí do problémov distribúcie príjmu, do problémov chudoby a nerovnosti, teraz stojíme pred problémom reinštalovať ekonomiku a ekonomickú vedu uznať aj ako *morálnu vedu*. Inštitúcie, a aj netrhová analýza (máme monopoly, oligopoly) boli ignorované a tak dnes treba zapojiť do riešenia najnovšie poznatky, a to hlavne využitím tých, ktoré sa vzťahujú na sledovanie finančných tokov, či už v systéme národných účtov alebo v systéme input-output tabuliek. Ale uplatniť aj poznatky ekonomickej dynamiky, aby sme zaistili, že vývoj makroekonomických veličín nebude explozívny. Ale, kto to mal po 1989 roku urobiť? Minister financií, ktorý bol energetik, alebo terajší minister financií, ktorý neštudoval makroekonómiu, či minister práce, ktorý neštudoval ani ekonómiu? Alebo predseda

parlamentu, ktorý nerozoznáva ekonomickej pojmy a neustále opakuje akýsi zázrak menom *rovná daň*, či *superhrubá mzda*? Oba nedefinované pojmy ekonomicou vedou. Treba poznáť vzťahy medzi makroekonomickými veličinami a zákony, ktoré z nich vyplývajú, a hlavne vedieť dôsledky týchto vzťahov. Matematické techniky a matematická expozícia sa musia stať bázickým prístupom na opis ekonomických sín nielen na finančných trhoch v celej EÚ. Jadroví fyzici na opis *jadrových sín v jadre atómu* používajú matematiku, ktorej rozumie len párijadrových fyzikov.

Isto sa nechceme vrátiť k tomu, aby, ako voľakedy, feudál povedal, že každý 10. snop je snopom poddaného, čo, obrazne povedané, robia viaceré vlády krajín EÚ. Robí to dnes naša vláda prideľovaním múky a cestovín. Odvolávať sa, že to robia aj iné krajiny je ako keď sa šofér pri priestupku vyhovára, že aj šofér pred ním to urobil. Nepoznaním poznaného (dokumentuje to naša vláda) krajina upadá. Ako to, že dnešný stupeň civilizácie, a jeho ekonomický stroj, plodí chudobu? Kde sa stratili plody vedeckého pokroku? Makroekonómia začína výklad príkladom, že krajina sa musí rozzhodnúť kolko múky a kolko tankov bude vyrábať. Ak viac múky, potom bude menej tankov. To by mali vedieť všetci ekonómovia v EU.

Prof. Jaroslav Husár

+++++

Deaflympiáda, MS v hokeji. Vieme my Slováci urobiť niečo správne?

Tak a je to tu. O necelé dva mesiace sa začnú majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji na Slovensku. Celá pozornosť Európy a miestami aj celého sveta sa upriami na našu malú krajinku. Nie na Československo. Nie na Slovinsko. Ani na Rusko. Na Slovensko. Naučia sa, že sme samostatný štát, že hlavné mesto nie je Praha, ale Bratislava, že máme dvojkríž vo vlajke. Vlastne moment... Odkiaľ sa to dozvedia?

Poviem vám úprimne, hanba ma fackala z každej strany, keď sa prevalil škandál deaflympiády. A to som dovtedy ani nevedel, že nejaká taká lympiáda vôbec existuje. Začal som to sledovať a nestíhal sa čudovať, ako sa články a reportáže neustále aktualizovali. Nakoniec to dopadlo, ako to dopadlo a ja mám pred očami stále tú istú scénu. Ako niekto príde za reprezentáciami Ruska, Japonska atď. a oznámi im: "Sorry boys, nič nebude. Zajtra do desiatej uvoľnite izby."

Ak im to vôbec niekto oznámil...

Problematika deaflympiády bola medializovaná a rozoberaná z každej strany, k tomu sa už vracal nechcem. Čo ma však skutočne trápi, sú nadchádzajúce MS v hokeji. Úvodné buly má padnúť o menej ako dva mesiace a tu sa nič nedeje (som Bratislavčan, pozn.). Teda pardon, jazdí tu jedna pomaľovaná "osem-osma" a nejaká električka. A na Hviezdoslavovom námestí stojí ten kartónový pajác s odpočítavačom času. Ale to je všetko!

Nechcem pôsobiť povýsenecky, no chodím po svete a bol som na nejedných majstrovstvách sveta v hokeji alebo majstrovstvách Európy vo futbale, na veľa zápasoch Champions League a zopárkrát aj na finále. Uvádzam to kvôli úplnosti obrazu. Tam totiž ľudia tým žili! Z 50 okien na paneláku boli v 47 národné vlajky. Ľudia chodili pomaľovaní po meste, aj keď v ten deň neboli zápas. Na autách mali pripevnené vlajočky a symboly, oblečené mali dresy. Na námestiach boli fan-zóny, kde ľudia hrali futbal/hokej či už v nafukovacích mini-ihriskách, playstation-och alebo behali medzi stánkami s upomienkovými predmetmi. Nehovoriac o tom, že veľa z toho bolo zadarmo (u nás to bude nielenže nemysliteľné, ale naši "podnikavci"

turistov ešte okradnú). V strede námestia bola trofej, s ktorou sa všetci fotili. Maskoty deťom rozdávali balóniky. Medzi električkovými koľajami bol nasadený anglický trávnik, na ulici dobrovoľníci rozdávali ľuďom minerálky, aby im neprišlo zle (u nás na to samozrejme nebudú peniaze, všetky šli totiž do "predraženého" štadióna a hotela pri ňom).

Ok, stačí, prenesme sa do reality (na Slovensko). Predstavujem si zahraničného fanúšika, ako príde na hlavnú stanicu a ovalí ho smrad (o prostredí ani nehovoriac). Ak sa tomu náhodou vyhne, čakajú ho bezdomovci. Ak prekusne aj to, vidíme tie hordy obchodníkov ("More, nekúpiš voňafku? Pravý Déžo-dórant!"), taxikárov s predtočenými taxametrami, policajtov s vynikajúcou znalosťou anglického jazyka a našich ochotných spoluobčanov, ktorí vždy radi ukážu cestu.

Ale to je len jedna strana mince. Tú tu nechcem rozoberať, predsa je nás väčšina normálnych (pre dobro našej krajiny aspoň dúfam). Rád by som sa pozastavil nad organizačnou stránkou veci. Má ju pod palcom mesto? Slovenský zväz ľadového hokeja? Štát? A NIE JE TO JEDNO?

Prečo na pouličnom osvetlení nevisia vlajočky? Prečo pracovné čaty nedrhnú graffiti na vlakovej a autobusovej stanici? Prečo Dopravný podnik Bratislava nekúpi reprezentatívne prepravné prostriedky? Prečo sa v centre nesadí zeleň? Kde je nejaká fan-zóna? Alebo kde bude? A kde sú informácie? Oficiálna stránka mesta k podujatiu v aspoň piatich jazykoch? Kontakty na inštitúcie v prípade nútke? Hej haló! Páni vedúci! Tu nejde o to na tom zarobiť! Ide o to sa zviditeľniť, aby zárobok prišiel v budúcnosti za vami! Čína má z olympiády obrovský dlh, ale dnes tam má zastúpenie skoro každý významný západný podnik a ľudia o tej krajine vedia oveľa viac! Prečo ste radšej tých 150 miliónov eur, ktoré ste zobraťali našim školám a vede nedali na zviditeľnenie tohto podujatia? Aj 5% z tej sumy by bohatu stačilo! A ked' už chcete tak strašne šetriť, prečo neverujete dobrovoľníkom, ako sa to robí pri každej významnej športovej udalosti v zahraničí? Dajte im kefu a Savo a oni tie múry vydrhnú! Ja osobne by som šiel. A ešte by som zlanáril aj kamarátov. Alebo aktivačné práce? Ved' nezamestnaných je veľa. V najhoršom prípade zoberte pracovnú čatu z Leopoldova!

Len preboha, robte už niečo. Nestačí byť len široký a šťastný. Je mi z toho do pláču. Takúto príležitosť už možno nikdy mať nebudeme... [Peter Rúfus](#), piatok 4. marca 2011

Čítajte viac: <http://peterrufus.blog.sme.sk/c/258356/Deaflympiada-MS-v-hokeji-Vieme-my-Slovaci-urobit-nieco-spravne.html#ixzz1FdwKnpDb>

+++++

Posledná šanca stať sa dobrovoľníkom mesta Košice pre prípravu MS 2011 IIHF!

03.03.2011 Publikoval: [Mgr. Martina Viktorínová, M.A.](#)

Od konca januára hľadá mesto Košice spoločne s organizáciami KOŠICE - Turizmus, KOŠICE 2013, n.o. s podporou Košického samosprávneho kraja dobrovoľníkov na prípravu najväčšieho medzinárodného podujatia v ľadovom hokeji na svete, ktoré sa uskutoční v dňoch 29.4. - 10.5.2011 priamo v Košiciach.

Do dnešného dňa sa prihlásilo celkom 110 osôb, ktoré majú záujem participovať na organizácii Majstrovstiev sveta zo strany mesta Košice. Typický mestský dobrovoľník je vo veku 18-27 rokov, má skúsenosti s organizáciou športových a kultúrnych podujatí a prácou pre neziskové organizácie. Medzi prihlásenými sa nachádzajú mladí ľudia z celého Slovenska,

ktorí pracovali alebo študovali v zahraničí a počas majstrovstiev si chcú precvičiť a zdokonaliť svoje jazykové znalosti.

Výzva na prihlásование sa dobrovoľníkov bude uzatvorená 13.3.2011 o polnoci. Všetky potrebné informácie a prihlásovací formulár nájdete záujemcovia na oficiálnej hokejovej stránke mesta Košice: www.hokej.kosice.sk a na web stránke k hokejovej kampani „PLAY SLOVAKIA - PLAY KOŠICE“ www.hokej.visitkosice.eu

+++++

Vyšlo aktuálne číslo Hudobného života a v ňom opäť pani Jana Lengová „exceluje“. Keby pani Lengova venovala slovenskej hudbe tolko casu a usilia, kolko dokazovaniu, že Franz Liszt neboli Slovaci, dozvedeli by sme sa aj o tom co malokto na Slovensku vie ze Slovaci maju 105 000 ludových piesni v ktorých sa používajú 156 originalných hudobných nástrojov. Vedeli by sme, že niektoré narody používajú jeden dva hudobné nástroje.

Na internete je už možné si prečítať úvod:

www.hc.sk

Hudobný život 0102/2011

Spravodajstvo: BHS, Next

Reportáž: MIDEM 2011

Folkór: Hommage à S.Stračina

Rozhovory: J.Iršai, L.Duchoňová, AsGuests

Hudobné divadlo: J.D. Flórez v SND

Zahraničie: Wien Modern

Jazz: T.Stańko

Cena: 2.92 Eur (88.00 Sk)

Počet strán: 60

Obsah aktuálneho čísla

Jana Lengová: Franz Liszt - čo rozprávajú pramene

http://www.hc.sk/src/hudobny_zivot_akt_obsah.php?hzid=153

http://www.hc.sk/src/hudobny_zivot_clanok.php?hz_cid=348&hzid=153&menutyp=aktualne_cislo

V hudobnej historiografii sú pramene všeobecnohistorickej a hudobnej povahy alfou a omegou výskumu a výkladu dejinných skutočností. A nedá sa nič robiť, ani tá najbrilantnejšia logika historický prameň nenahradí. Veľmi by ma tešilo, keby som mohla napísať, že podľa najnovších poznatkov je Franz Liszt Slovákom alebo že má slovenské korene, ale realita výskumu je taká, že primárnych ani sekundárnych prameňov, ktoré by nejakým spôsobom potvrdzovali či dokumentovali Lisztovu slovenskú identitu, jednoducho nies.

Franz Liszt - čo rozprávajú pramene

Jana Lengová

Najstaršie pramene ku genealógii Lisztových mužských predkov sú z 18. storočia a poukazujú na nemeckú etnicitu. Nakoľko priezvisko List sa vyskytuje tak v nemeckom, ako aj v slovanských jazykoch, môžeme uvažovať o hypotéze, že by sa objavili staršie pramene z 15.–17. storočia, ktoré by priniesli doklad o slovenských koreňoch Franza Liszta. Bolo by to úžasné, ale zároveň si treba položiť otázku, ako by sa tento nový objav mal korektnie interpretovať. Mohli by sme hovoriť o Lisztovi ako o Slováku alebo len o jeho slovenských predkoch či slovenských koreňoch? Najlepšie to asi vystihnú paralely s inými hudobníkmi či umelcami.

K otázke národnej identity

Nasledovný malý exkúz do dejín umenia stredoeurópskeho priestoru, známeho svojou etnickou heterogenitou, tiež ukazuje, že národná identita, ako to vyplýva aj z teoretických definícií, je premenlivým a bohatou štruktúrovaným javom.

Ferenc Erkel, tvorca maďarskej národnej opery, mal nemecké, resp. nemecko-holandské korene. Maďarský maliar Mihály Munkácsy, pôvodne Michael Lieb, pochádzal z bavorských predkov a svoje umelecké meno (v slovenskom preklade Mukačevský) odvodzoval od svojho rodiska Mukačeva (maďarsky Munkács), ktoré je dnes na Ukrajine. Najmä v dôsledku maďarizácie v 19. storočí sa mnohí umelci v Uhorsku identifikovali s novou národnou identitou, ktorá im zaručila spoločenskú prestíž aj pracovnú kariéru, napríklad huslisti Ede Reményi, inak Eduard Hoffmann, Jenő Hubay, pôvodne Eugen Huber, skladateľ Péter Király, pôvodne Peter König a tak ďalej.

Transformácia pôvodnej identity bola aj dôsledkom migrácie a naturalizovania sa v novom prostredí. Tu nájdeme príklady aj medzi slovenskými hudobníkmi. Mikuláš Schneider-Trnavský, prominentný slovenský skladateľ umelých piesní, nazývaný aj „slovenský Schubert“, legendárny tvorca Jednotného katolíckeho spevníka, dostal svoje umelecké meno Trnavský v roku 1904 od Vajanského. Etnické korene jeho rodu sú nemecké a siahajú do Sliezska. Nazvať Nemcom Mikuláša Schneidra-Trnavského, tohto roduverného Slováka a presvedčeného slovenského patriota, by bolo viac ako groteskné. Nemecké korene má aj rodina Ruppeldtovcov. Myslím, že nie je potrebné pripomínať zásluhy Slovákov Karola Ruppeldta a jeho syna Miloša Ruppeldta na poli slovenskej hudby.

Tiež je známe, že rod Daxnerovcov pochádzal zo Švajčiarska a na Slovensku sa usadil v 14. storočí. Štefan Marko Daxner patril v 19. storočí k vedúcim predstaviteľom slovenského národného hnutia. Politik, advokát, statkár a zbormajster Samo Daxner urobil z Tisovca vďaka aktivitám Tisovského spevokolu centrum slovenského hnutia na Gemeri. Nazývať dnes Daxnerovcov Švajčiarmi by ale bolo paródiou!

Materinská reč Adama Liszta

V týchto kontextoch treba teda konštatovať, že ak by sa aj vyššie načrtnutá hypotéza v budúcnosti potvrdila, mohli by sme korektne hovoriť len o Lisztových slovenských predkoch alebo koreňoch. Ak chceme poznávať svoje dejiny a interpretovať ich korektne a na úrovni modernej historickej vedy, tak iracionálne a emocionálne argumenty aj svoje želania musíme dať stranou, inak – parafrázujúc Karla Jaspersa – sa vôľa k pravde zmení na vôľu k moci, a to v konečnom dôsledku dáva priestor na demagógiu a manipuláciu.

Na tom, čo som napísala o publikáciách Miroslava Demka o Franzovi Lisztovi (Fikcia: Franz Liszt ako Slovák, HŽ 9/2010), nemám dôvod meniť jediné slovo. Polemicá reakcia prof. Oskára Elscheka (Ide skutočne o Liszta?, HŽ 11/2010) na môj príspevok naznačila mnohé veci. O. Elschek sa na jednej strane dištancoval od názoru vysloveného v editoriáli, že by zaštítil lisztovské aktivity M. Demka, na druhej strane plnou váhou svojej osobnosti Demkove názory obhajoval, čím sa vlastne demaskoval ako Demkov protektor. Pri jeho posudzovaní lisztovského problému mi chýbala vedecká objektivita. Okrem toho, hudobná veda je multidisciplinárny vedný odbor. Profesor Elschek nie je hudobný historik, ale etnomuzikológ a špecialista v oblasti systematickej hudobnej vedy, čím si možno tiež vysvetliť, že niveloval argumentačnú silu historických prameňov. Jeho úvahy sa v tomto prípade pohybovali v rovine metainterpretácie, t. j. interpretovali už interpretované.

Autor polemickej reakcie sa odvoláva na názory Bartóka z roku 1936, teda že Lisztova matka bola nemecká Rakúšanka a rodina otca „možno maďarského, nemeckého, alebo azda slovanského pôvodu“ a že sa to na základe dokumentov nedá objasniť. Béla Bartók však nepoznal, ani nemohol poznáť prevratné štúdie Vševlada J. Gajdoša ku genealógií Lisztovej rodiny, nakol'ko prvá vyšla v tom istom roku a druhá v almanachu v roku 1944. Na tomto mieste zopakujem to, čo som napísala v lisztovskom zborníčku z roku 2007. (Mimochodom podtitul „1. konferencia o Franzovi Lisztovi zo strany Slovenska, Bratislava 2007“ nezodpovedá skutočnosti, nakol'ko už roku 1973 bola usporiadaná v Bratislave lisztovská konferencia na tému Franz Liszt a jeho bratislavskí priatelia.)

Vševlad J. Gajdoš našiel vo foliante *Matricula inditorum Marianorum Francisc. et causae exitus ab A. 1768–1862*, čiže v zozname priyatých členov a oblečených novicov bývalej Mariánskej provincie v Uhorsku z provinciálneho archívu františkánov v Bratislave pri roku 1795 o Adamovi Lisztovi nasledovný záznam v latinčine (Obr. 2):

„Malaczkae. Anno 1795. Die 21 Septembris de mandato Admodum Reverendi Patris Ministri Provincialis s. Religionis nostrae habitu induiti sunt pro clericis: ... Ingenuus juvenis Adamus List, patria Edelstahl, comitatu Mosoniensi, lingua Germanus, studio rhetor, natus 1776. 10 Decembris ex honestis parentibus et catholicis patre Adamo, matre Barbara, jam confirmatus, religiosum nomen accepit a sancto Mathaeo Apostolo.“

Gajdošov slovenský preklad:

„Malacky, 21. septembra 1795 z poverenia vysokodôstojného Pátra Provinciálneho Ministra rúchom našej svätej rehole oblečení boli za klerikov: ... Vznešený mladík Adam List, rodom z Edelstahlu v Mošonskej stolici, materinskej reči nemeckej, vyštudovaný rétor, narodený 10. decembra 1776 z poctivých katolíckych rodičov, otca Adama, matky Barbory, už obirmovaný, reholné meno dostal dľa sv. Matúša Apoštola.“

Ako dodáva Vševlad J. Gajdoš, v 18. storočí sa začali vo františkánskej rehole prejavovať národnostné spory, a preto boli františkánske matriky v uvádzaní materinského jazyka, ktorým sa v tom čase vyjadrovala aj národná príslušnosť, veľmi presné a opatrné. Dvojstrana, na ktorej sa nachádza meno A. Liszta, obsahuje celkovo 12 mien s podobnými záznamami ako u neho, avšak pri uvádzaní jazyka je tu šesť kategórií: lingua Hungarus, Germanus (4), lingua Germanus, Hungarus (3), lingua Hungarus, Slavus (1), lingua Slavus, Germanus, Hungarus (2), lingua Slavus, Hungarus, Germanus (1) a lingua Germanus (1). To znamená, že zapísaní adepti františkánskej rehole s jedinou výnimkou, ktorou bol práve A. Liszt, ovládali dva až tri živé jazyky, pričom materinský jazyk by sa mal uvádzať na prvom mieste. O presnosti vedenia záznamov svedčí napríklad fakt, že u klerika Mathiasa Molnára je zápis: „lingua Hungarus, Germanus infra mediocris“, čiže okrem prvého (materinského) jazyka maďarčiny ovláda druhý, nemecký jazyk, iba podpriemerne.

Jednoznačnosť faktu, že u dospelého 19-ročného A. Liszta sa uvádza iba jeden jazyk (nemčina), nedovoľuje žiadne špekulácie. Ak k tomu pridáme ďalší fakt, že Lisztova matka Maria Anna, rodená Lagerová, bola rakúskou Nemkou, ako to potvrdzujú archívne dokumenty, tak vlastne celá diskusia k Lisztovej etnickej identite by mohla v tomto bode skončiť. Prameň je dnes uložený v Kabinete rukopisov, starých a vzácných tlačí Univerzitnej knižnice v Bratislave pod signatúrou Ms. 959. V prípade pochybnosti o jeho pravosti či falzifikovaní zápisu ho možno dať na expertízu. To jediné však, čo bolo dozaista dopísané

dodatočne, je podčiarknutie mena Adamus List červenou ceruzkou.

Ked' máme k dispozícii takýto významný, ba jedinečný historický dokument s jednoznačným svedectvom, je zarážajúce, s akou istotou Demko tvrdí, že v Lisztovej rodine sa hovorilo po slovensky a Oskár Elschek rozvíja hypotetické úvahy k Lisztovým jazykovým znalostiam, ktoré naznačujú všetko možné a končia záverom: táto otázka si ešte vyžaduje ďalší výskum. V serióznej hudobnohistorickej vede je to naopak: najprv urobím výskum, mám argumenty a potom napíšem a vydám knihu. Výskum môže, prirodzene, pokračovať ďalej a prinášať ďalšie detaily k téme. Mimochodom, v Goetheho a Schillerovom archíve vo Weimare je uložený vlastnoručne po nemecky napísaný list A. Liszta otcovi zo 14. 8. 1825 z Paríža.

Ak môj oponent tvrdí, že Liszt a jeho rodina žili v čase výraznej austrogermanizácie verejného života, tak to je len polovičná pravda. Zavádzanie nemčiny ako úradného jazyka Jozefom II. bolo zaiste aktom centralizácie štátnej moci, ale tiež postupne nahradzovalo latinčinu ako dorozumievací jazyk vzdelancov v celej habsburskej monarchii. Okrem toho v duchu osvietenských ideí panovník zároveň podporoval používanie živých národných jazykov. Z týchto protichodných, sčasti odporujúcich si tendencií nakoniec vzišli národnoodmancipačné hnutia, vrátane slovenského. Zároveň odpor k centralizácii vyústil v Uhorsku do začiatkov maďarizácie už v 90. rokoch 18. storočia. Uvedený františkánsky prameň však ukazuje sútekú reálnu prax na uhorskem teritóriu, čiže prevládajúcu dvojjazyčnosť alebo trojjazyčnosť.

... viac v aktuálnom čísle HŽ...

+++++

Vyhľásenie predsedu Matice slovenskej k umiestneniu sochy Márie Terézie v Bratislave

Slovenská verejnosť je už dlhšiu dobu znepokojovaná informáciami o tom, že Bratislavský okrášľovací spolok chce na Námestí Ľudovíta Štúra umiestniť súsošie Márie Terézie, ktoré tam stalo od roku 1897 do roku 1921, keď ho zvalili odporcovia monarchie. Na tomto námestí je však dnes súsošie Ľudovíta Štúra a jeho druhotov, ktoré je vlastne popri soche kombinézou a strážiacim levom dehonestovaného generála Štefánika, len jedinou dôstojnou pripomienkou osobnosti slovenských dejín na voľnom priestranstve nášho hlavného mesta. Štúr pri Dunaji je navyše prirodzenou a už tradičnou súčasťou koloritu Bratislav takmer pol storočia (od roku 1973), a pri absencii Hrobu neznámeho vojaka niekol'kokrát sa stal miestom najvyššej pocty zahraničných delegácií. Matica slovenská protestuje proti tomuto zámeru a argumenty, že na odhalení sochy Márie Terézie na vtedajšom Korunovačnom námestí sa zúčastnil panovník František Jozef a že o tom vtedy písali aj New York Times, nie sú dostačujúce. Svedčia skôr o ideologickom zámere urobiť z Bratislavky, vtedy už provinčného trojrečového mesta, a dnes hlavného mesta Slovenska, symbol maďarsko-rakúskeho spojenectva. Matici slovenskej pritom neprekáža osoba osvetenej panovníčky z druhej polovice 19. storočia, ktorá svojimi reformami uľahčovala život aj slovenským poddaným a Bratislave, vtedajšiemu korunovačnému mestu Uhorska, venovala náležitú pozornosť (zriadila tu napríklad aj predchodyňu báň, Uhorskú kráľovskú úverovú hlavnú pokladnicu). Naopak, sme presvedčení, že do nášho hlavného mesta patria aj sochy ďalších kráľov, kniežat či palatínov, počnúc Pribinom a končiac napríklad Jurajom Turzom, ale aj sochy významných národných dejateľov a osobností Slovenska. Každá zo sôch by však mala mať svojmu významu primerané miesto. Matica slovenská ponúka vedeniu Bratislavky svoju účasť pri urýchlenej príprave koncepcie umiestňovania sôch v našom hlavnom meste, ktoré reprezentuje celé Slovensko prítomné, minulé i budúce. Marián Tkáč, 3. marca 2011.

+++++

Rád by som vedel, či má sochu, alebo bustu, alebo aspoň pamätnú tabuľu v Bratislave slávny sochár, **Bratislavčan Ján Fadrus**. Od r. 1895, teda posledných 8 rokov svojho života žil v Budapešti a - ako to s našimi obyčajne bývalo - stal sa Jánosom, presnejšie Fadrusz Jánosom. Vlani 2. septembra mu tu odhalili bustu. Je dojímavé, ako si Maďari vedia uctiť slovenských sochárov, hudobníkov (viď List)... Chyba je len, že ich prekrstia a tvrdia že boli Maďari. Ale na druhej strane s nami je to veľmi zle, lebo my si ich často ani nevšímame, ani nevieme o nich, ba čo viac, sami tvrdíme, že neboli naši!!! (viď František List). **Preto sa pýtam, či írečity bratislavský rodák, slávny sochár Ján Fadrus má nejaký pamätníček v Bratislave?**

Felirat a talapzaton:

Közelben állott Fadrusz János Műterme, ahol a Kolozsvárott felállított Mátyás Király szobrot alkotta

Marton László szobrászművész ajándéka
Állította a Budavári Önkormányzat 2010

Text na podstavci:

**Tu ned'aleko mal svoj ateliér János Fadrusz, v ktorom vytvoril sochu kráľa Mateja,
postavenú v Kolozsvári.**

**Dar akademického sochára Lászlóa Martona
Postaviť dala Budínhradská samospráva**

+++++

[http://www.zvedavec.org/komentare/2011/02/4201-novy-svetovy-rad-a-jeho-cesti-
protagoniste.htm](http://www.zvedavec.org/komentare/2011/02/4201-novy-svetovy-rad-a-jeho-cesti-protagoniste.htm)

Nový světový řád a jeho čeští protagonisté

Češi v Trilaterále Adam B. Bartoš 7.2.2011

„Úzká třístranná spolupráce v udržování míru, v řízení světové ekonomiky, při posilování hospodářského rozvoje a zmírnování chudoby ve světě zlepší šance na hladký a mírový vývoj globálního systému.“ (Trilateral Commission, Kjóto, 1975)

V minulých dílech jsme se věnovali nejprve obecné úvaze o Novém světovém řádu a o Čechích ve významných funkčích a s velkým vlivem, kteří ale místo českých národních zájmů hájí zájmy nadnárodních korporací, mezinárodních bankéřů a světových elit a napomáhají tak, vědomě či nevědomky, zavedení jedné světové vlády.

K naplnění tohoto cíle bylo v euroatlantickém prostoru zavedeno mnoho různých skupin, think-tanků, organizací, klubů a institucí, které se – s různou mírou otevřenosti – k ustanovení světové vlády (často pod různými eufemistickými termíny) hlásí. V našem seriálu jsme se rozhodli věnovat se těm, ve kterých mají určité zastoupení někteří naši spoluobčané, vesměs

bývalí či současní politici, finančníci či velcí podnikatelé a těm, které mají v České republice nějakou pobočku. Naším záměrem je zmapovat vazby protagonistů Nového světového řádu (NWO) do českého prostředí.

V druhém díle jsme se zaměřili na první z těchto organizací – skupinu *Bilderberg* – a připomněli si ty české návštěvníky těchto polotajných jednání, o kterých to je veřejně známo. Jsou jimi **Karel Schwarzenberg, Alexandr Vondra, Jiří Pehe, Karel Kovanda a Michael Žantovský**.

Je nám jasné, že ve skutečnosti mohlo být (a asi nejspíše i bylo) Čechů na Bilderbergu více, stejně jako to, že zmínění lidé tam mohli být častěji, než jsou ochotni přiznat. Například až po napsání předchozího dílu mne kontaktoval jeden ze čtenářů se zajímavou informací o tom, že Karel Schwarzenberg navštěvoval Bilderberg ještě jako rakouský občan už v letech 1979, 1980 a 1981, jak vyplývá ze starších seznamů účastníků schůzek

Tentokrát se zaměříme na další skupinu, která – ač má s předchozí mnoho společného – funguje jako samostatný subjekt s vlastními ambicemi a cíly. Vznikla z popudu téhož člověka, který stál u zrodu Bilderbergu a *Rady pro vnější vztahy* (CFR). A dokonce i čeští členové tohoto elitního spolku se leckdy překrývají s těmi, kteří dojízdějí na Bilderberg. *Trilaterální skupina* (*Trilateral Commission*) se ale často tváří o poznání otevřeněji, než tato její starší sestra. Členství je veřejné, stejně jako sborníky z výročních konferencí. Záměry ale zůstávají stejné – v dlouhodobém horizontu demontáž národních států ve prospěch celoplanezární vlády.

Trilaterální skupina (dále jen TC) sdružuje – podobně jako *Bilderberg Group* – významné osobnosti amerického a evropského politického a průmyslového světa, politologové, manažeři, akademici či filantropové. Oproti Bilderbergu měla ale od počátku ambici promlouvat i do asijských záležitostí, když stejnou měrou zahrnula i elity nejprve Japonské a posléze vůbec asijsko-pacifické. Odtud název *Trilaterální* (tj. třístranná) komise, která se tudíž dělí na tři větvě – americkou, evropskou a asijskou.

TC vznikla v sedmdesátých letech z popudu **Davida Rockefellera**, který si přál dosavadní spolupráci starého a nového světa rozšířit o stále vlivnější asijskou část. Jejím cílem, jak se praví na oficiálních stránkách, bylo „svést dohromady zkušené lídry v soukromém sektoru, aby diskutovali o globálních tématech v době, kdy komunikace mezi Evropou, Severní Amerikou a Asií vázla“.

TC byla založena soukromými osobami, občany Severní Ameriky (USA, Kanada), EU a Japonska, aby posilovala spolupráci mezi těmito průmyslovými oblastmi. Měla tak vzniknout „neoficiální skupina na nejvyšší úrovni, která by byla schopná se společně dívat na klíčové problémy, kterým tyto tři oblasti čelí“. Časem se rozrostla i o zástupce zemí jako je Mexiko, Indie či Čína.

V hlubší rovině pak bylo dalším smyslem vzniku skupiny vědomí toho, že USA už ekonomicky nejsou v tak unikátní vůdčí pozici, v jaké byly v době po druhé světové válce, a že je tudíž „potřebná taková forma sdíleného vůdcovství, která by zahrnovala i Evropu a Japonsko a byla schopná navigovat mezinárodní systém v dobách velkých změn“.

Něco z historie

Když David Rockefeller TC v červenci 1973 zakládal, působil už v té době (od roku 1970) jako předseda Rady pro mezinárodní vztahy (CFR). TC je proto často vnímána jako odnož CFR, byť ona se tomuto spojení brání.

Rockefeller po založení komise pracoval v jejím výkonnému výboru a byl předsedou severoamerické větve TC od poloviny roku 1977 až do listopadu 1991. Nyní je čestným předsedou TC.

Nápad založit podobný spolek vznikl na počátku sedmdesátých let. Už v roce 1972 Rockefeller, tehdy jako předseda představenstva a výkonný ředitel banky Chase Manhattan, na různých mezinárodních fórech mluvil o potřebě vytvoření mezinárodní komise pro mír a prosperitu. Tentýž nápad prezentoval ve stejném roce i na setkání Bilderbergu, kde byla myšlenka široce přijata.

První shromáždění TC svolal Rockefeller v červenci 1972 do New Yorku. Připojilo se kolem 250 účastníků, kteří byli Rockefellerem pečlivě vybráni, aby reprezentovali finanční a průmyslovou elitu.

Se zakládáním TC vydatně Rockefellerovi pomáhal jeho poradce v mezinárodních otázkách a profesor na Columbia University **Zbigniev Brzezinski** (člen CFR od roku 1965), původem Polák, který je českému publiku znám z několika zde vydaných knih.

Brzezinski (* 28. března 1928, Varšava) byl prvním ředitelem TC od roku 1973 do roku 1976. Do Komise se vrátil poté, co mu skončilo angažmá v Carterově administrativě, tedy v roce 1981. Pracoval pak ve výkonnému výboru komise až do roku 2009.

Brzezinski je vedle **Henry Kissingera** a **Samuela P. Huntingtona** považován za šedou eminenci americké zahraniční politiky. V letech 1977 až 1981 pracoval jako bezpečnostní poradce amerického prezidenta **Jimmyho Cartera**. Dnes působí jako politolog a akademik, ale i poradce různých amerických i mezinárodních firem, jakož i současného prezidenta **Baracka Obamy**.

Zajímavostí je to, že se oženil s praneteří Edvarda Beneše, sochařkou Emilií Annou Benešovou.

Vedle Brzezinského jmenoval Carter (na oplátku za to, že mu Rockefeller pomohl do křesla prezidenta) několik desítek členů TC na klíčové posty ve své administrativě. Zmíněného Huntingtona učinil například koordinátorem pro národní bezpečnost a Brzezinského zástupcem. Rockefellerova přítele **Paula Volckera** pak jmenoval za předsedu FEDu (i jeho nástupce, **Alan Greenspan**, byl členem TC).

TC je financována kromě prostředků Davida Rockefellera i z peněz Fordovy nadace či Nadace Charlese F. Ketteringa.

Struktura TC

TC má zhruba 390 členů, z toho americká větev má v současné době 120 (z toho Kanada 20 a Mexiko 13) představitelů, evropská pak 170. Japonská skupina měla původně 85 členů, ale když se rozšířila na další země regionu a v roce 2000 se tak přeměnila na asijsko-pacifickou

větev, počet se zvýšil na 100 (zahrnuje tak nyní kromě Japonska i zástupce Koreje, Austrálie, Nového Zélandu, Indonésie, Malajsie, Filipín, Singapuru a Thajska).

Evropská větev TC se přesně kryje s Evropskou unií – zahrnuje ty země, které jsou členy EU a rozšiřuje se postupně o ty, které k EU přistupují. Jediná země, která není v EU, ale má svého člena v TC, je Norsko (protože se předpokládalo, že Norsko bude členem EU, ale v referendu v roce 1972, které se konalo před ustavujícími jednáními o TC, to jeho obyvatelé odmítli).

Evropská skupina TC členství stanovuje na základě kvót – Německo má kvótu 20 členů, Francie, Itálie a Velká Británie 18 členů, Španělsko 12. Zbývající země mají od 6 do 1 člena.

Zatímco seznam hostů Bilderberg Group je vždy tajný (a známe ho jen díky insiderům), seznam členů TC bývá na požádání předložen, případně je přímo ke stažení na stránkách www.trilateral.org. Členství totiž není nijak tajné a někteří čeští členové TC jej proto rádi přiznávají ve svém životopise (Vondra apod.).

Aby se prý uchoval neoficiální charakter TC, jsou členové, kteří dosáhnou nějaké funkce ve svých národních administrativách, vedeni k tomu, aby se na daný čas vzdali členství v TC. Toto pravidlo ale příliš nefunguje, protože Schwarzenberg i Vondra jsou stále vedeni jako členové TC, třebaže jsou v současné době ministry v české vládě.

Noví členové jsou vybíráni údajně na národní bázi. Procedury, které určují rotaci a přijímání nových členů, jsou různé stát od státu. TC vedou tři předsedové (po jednom z každého regionu), místopředsedové a ředitelé, společně s výkonným výborem čítajícím 36 členů.

Původně byla TC založena na tři roky, později začala fungovat v rámci tzv. tříletých period (triennia). Ta současná má skončit roku 2012.

TC se schází několikrát ročně, má vždy své americké, evropské a asijské setkání a jednou do roka i setkání společné, které se, podobně jako u Bilderberg Group, koná vždy na jiném místě planety. Setkání ale nejsou tak tajná, TC má své webové stránky, kde je možné zjistit program konference či dohledat staré sborníky a projekty.

Regionální evropské shromáždění TC se svého času konalo i v Praze (v rámci rotace po zemích, které do dané větve spadají). Třídenní konference proběhla ve dnech 18. až 20. října 2002. Zdravici na něm pronesl i současný prezident Václav Klaus, tehdy ještě v pozici prezidentského kandidáta. Pozván byl i tehdejší předseda vlády za ČSSD Vladimír Špidla.

Cíle TC: Klišé a realita

„Úzká třístranná (trilateral) spolupráce v udržování míru, v řízení světové ekonomiky, při posilování hospodářského rozvoje a zmírňování chudoby ve světě zlepší šance na hladký a mírový vývoj globálního systému,“ píše se například v materiálech TC prezentovaných v roce 1975 v japonském Kjótu.

Jakkoli se TC ve svých vlastních materiálech hlásí ke vznešeným úkolům jako je šíření míru, prosperity a stability, jedná se o bezskrupulózní mocenskou kliku, která je schopná popřít i vlastní prohlášení, jak se ukázalo už v roce jejího založení.

Třebaže ji Rockefeller zakládal jako nástroj kooperace mezi západní Evropou, Amerikou a Japonskem, ve skutečnosti se lidé ze severoamerické větve TC podíleli na politických krocích, které měly poškodit jak západní Evropu, tak Japonsko.

Rockefellerův souputník Henry Kissinger totiž sehrál klíčovou roli v zinscenování dramatického zvýšení cen ropy v roce 1973, které se odrazilo na celosvětové ekonomice a vedlo k ještě většímu zadlužení zemí třetího světa. Rozvojový svět tehdy zakoušel nezvykle rychlý hospodářský růst a právě manipulací s cenami ropy a následnými ropnými šoky došlo nejen k jeho zastavení, ale k hospodářskému úpadku těchto zemí, které si musely vypůjčit další peníze z amerických soukromých bank, aby byly schopné splácat vysoké úroky. Ty v reakci na ropnou krizi FED (pod vedením člena TC) dramaticky zvýšil (ze 2 na 18 procent). Uměle navýšená cena ropy měla za cíl poškodit nejen rozvojový svět ale i rychle se rozvíjející ekonomiky Evropy a Japonska, které byly na ropě ze Středního východu závislé. Z přijatých opatření (jako byl například systém recyklace potrodolarů) pak přímo profitovala i Rockefellerova *Chase Manhattan Bank*.

„Nárůsty cen ropy byly důsledkem amerického vlivu na ropné státy a byly zinscenovány částečně v rámci výkonu ekonomické politiky namířené proti americkým ‚spojencům‘ v západní Evropě a Japonsku. Dalším rozměrem politiky Nixonovy vlády ohledně zvýšení cen ropy bylo dát – jejich prostřednictvím – novou roli americkým soukromým bankám v mezinárodních finančních vztazích,“ napsal k tomu Peter Gowan ve své knize „*Globalizační hrátky*“.

Manipulace s cenou ropy v 70. letech je jen jednou, i když možná nejviditelnější ukázkou globálního vlivu této skupiny.

Prominentní kritik globalistů, Alex Jones, ve svém filmu „Podraz jménem Obama“ líčí Komisi jako „spiknutí snažící se získat kontrolu nad vládou USA k vytvoření nového světového rádu“.

Mike Thompson, předseda Konzervativní Unie Floridy, kritizoval to, že se TC ve svých materiálech ohání termínem „závislost“ (interdependence, myšleno v mezinárodních vztazích): „Komise klade důraz na ‚vzájemnou závislost‘ (interdependence), což je jen pěkný eufemismus pro jednu celosvětovou vládu.“

Ve své knize „*Radikální priority*“ poznamenal Noam Chomsky následující: „*Nejsdíše nejnápadnějším rysem nové (tj. Carterovy) administrativy je role, kterou v ní hraje Trilaterální komise. Hromadné sdělovací prostředky si toho v průběhu prezidentské kampaně všimaly jen minimálně – ve skutečnosti bylo propojení skupiny kolem Cartera a Komise nedávno vybráno jako ‚nejlepší cenzurovaná novinka roku 1976 – (...) Všechna přední místa ve vládě – úřad prezidenta, viceprezidenta, ministra vnitra, obrany a financí – jsou držena členy Trilaterální komise a poradce pro národní bezpečnost byl dokonce jejím ředitelem. Mnozí nižší úředníci také přišli z této skupiny. To je velmi vzácné – tak snadno identifikovat soukromou skupinu, která přitom hraje tak významnou roli v americké administrativě.*“

TC se také významnou měrou podílí na evropské integraci, respektive unifikaci evropského kontinentu prostřednictvím EU.

Na svých webových stránkách TC otevřeně přiznává, že kromě svého angažma v Trilaterále mají mnozí členové evropské větve své závazky i ve věci evropského unifikačního procesu.

„Myšlenka unifikace Evropy, která by tak hrála větší roli na globální úrovni, byla hnací myšlenkou od ustavení TC. Několik vůdčích postav TC úzce spolupracovalo s Jeanem Monnetem a měly prominentní role v budování Evropy.“

V internetové prezentaci TC se také dočteme, že skupina cítí zodpovědnost za hledání řešení současné hospodářské krize, která postihla údajně celý svět. Mezi řádky můžeme číst volání po nových celosvětových institucích, které by problém vyřešily:

„Rostoucí ‘vzájemná závislost’(interdependence), která tak zapůsobila na zakladatele TC v počátcích 70. let, se prohloubila v ‘globalizaci’. Tato vzájemná závislost ale také zajistila, že současnou finanční krizi pocitili v každém národě a regionu. To zásadně otráslo důvěrou v mezinárodní systém jako celek. Komise vidí v těchto neočekávatelných událostech silnější potřebu společného myšlení a vedení trilaterálními zeměmi, které (spolu s hlavní mezinárodními organizacemi) byly hlavními kotvami širšího mezinárodního systému. Pochybnosti o tom, zda a jak se toto prvenství bude měnit, se nesnižují, ba naopak – potřeba vzít v úvahu dramatickou transformaci mezinárodního systému se naopak zvyšuje. Jako se vztahy s ostatními zeměmi stávají stále vyspělejší – a moc více rozptýlená – i vedení úkolů původních zemí Trilaterálů musí být prováděno spolu s ostatními a ve stále větší míře.“

Aby TC kritiku ze strany antiglobalistů zmírnila, snaží se tvářit jako čitelná organizace a odmítá spojování s jinými globalistickými uskupeními, třebaže taková spojení jsou u ní prokazatelná.

V sekci „často kladené otázky“ se tak například na dotaz, zda je TC vládní agenturou či částí OSN nebo zda je napojená na CFR, Bilderberg a další podobné instituce, píše:

„TC je nezávislá organizace. Není částí vlády ani Spojených států ani Spojených národů. Nemá žádné formální vazby na CFR, skupinu Bilderberg či na *Brookings Institution* nebo jiné takové organizace, vyjma toho, že mnozí členové Komise jsou s organizacemi, jako jsou tyto, spojeni.“

Češi v TC

Z aktuálního seznamu členů evropské větvě TC vyplývá, že v ní zasedá 5 Čechů a jeden Čechoslovák. Pro připomenutí uvedeme, že TC není žádná mezinárodní organizace, kam by své zástupce Česká republika nominovala, ale čistě soukromá organizace Davida Rockefellera a jeho spolupracovníků, kteří oslovují jednotlivce v různých zemích s nabídkou členství.

Je proto jasné, že zmínění pánové v TC nezastupují ČR, ale dá se naopak hovořit o tom, že v ČR zastupují zájmy Davida Rockefellera a dalších proroků Nového světového rádu.

To je zvláště varovné u lidí jako je Alexandr Vondra nebo Karel Schwarzenberg, kteří jsou aktivními politiky, protože pak není jasné, zda na setkání vystupují jako soukromé osoby (jak by měli) a nebo zda na těchto setkáních zneužívají svého postavení, kterého se v české politice těší, a mluví za deset milionů Čechů, které z pozice ministra zastupují.

Zmíněnými členy TC jsou **Karel Schwarzenberg, Alexandr Vondra, Jiří Kunert, Pavel Telička a Vladimír Dlouhý**. Na seznamu najdeme i **Gabriela Eichlera**, který má americké a slovenské občanství, ale momentálně žije a působí v České republice.

Protože o Karlu Schwarzenbergovi a Alexandru Vondrovi jsme mluvili v minulém díle, zaměříme se tentokrát na další jména. Přesto bych ke zmíněným pánům rád učinil pář poznámek.

Karel Schwarzenberg

Karel Schwarzenberg navštěvuje jednání TC často, víme například o tom, že se jako ministr zahraničí v Topolánkově vládě účastnil v roce 2007 jejího jednání ve Vídni, kde měl i projev. Ve svém životopise o členství v TC nic neříká, na rozdíl od Alexandra Vondry, který tuto informaci veřejně přiznává.

Když byl tázán po svém návratu z Bilderbergu v roce 2008 i na své členství v TC, odpověděl Schwarzenberg: „Čas od času tam jezdím. Jako všechny konference a semináře je to někdy zajímavé a někdy nudné. Záleží na tom, kdo přednáší.“

Na další otázkou, proč se v Česku o tak významných organizacích jako je Bilderberg Group nebo Trilaterální komise nemluví a zda to není tím, že by šlo o tajná setkání, Schwarzenberg odvětil: „Vůbec (to nemá) žádné tajemné pozadí, probíhá to docela veřejně už čtyřicet nebo padesát let. Novináři zřejmě nejsou příliš zvídaví a zajímají se spíše o to, co se děje tady, než na mezinárodní půdě. Žádné tajemno v tom není.“

Alexandr Vondra

Když se autor článku před časem ptal Alexandra Vondry, zda se zúčastní konference BG, zavedl Vondra řeč na TC: „Trilaterála měla ted' meeting v Irsku, zván jsem tam byl, ale nejel. Myslím, že z ČR jel jen Dlouhý, možná Kunert. Kníže ani já ne...“ odpověděl tehdy ještě jen senátor ODS, který se pář dní poté stal místopředsedou ODS.

Trilaterální komise se skutečně sešla 7. až 9. května v irském Dublinu na svém výročním zasedání. Jak bylo řečeno výše, Vladimír Dlouhý a Jiří Kunert jsou jejími členy. Vondra se ale narodil od nich setkání neúčastnil, protože dával přednost tehdy probíhající předvolební kampani. Zároveň si připravoval půdu pro místopředsednický post v ODS, takže z časových důvodů shromáždění v Dublinu „vypustil“.

V SMS zprávě však dodal: „Ale obecně – Trilaterála je přeceňována. Je to tak trochu sbor důchodců,“ napsal poněkud překvapivě.

Osobně si myslím, že jakkoli může být věk členů komise vysoký (i samotní zakladatelé – Henry Kissinger a David Rockefeller jsou už důchodci), skupina má velký vliv. Vondrovo vyjádření je tak spíše potřeba chápat jako snahu o odpoutání pozornosti – snaží se říci, že TC je jen neškodná skupina akademiků ctihonrého věku, ne něco, o co by se měli novináři zajímat.

Organizace je totiž obestřena řadou tajemství, což jejím členům v praktickém životě překáží a nálepky klubu spiklenců by se tak rádi zbavili. I Vondra se proto snaží celou věc (a své členství) zlehčit a navodit dojem, že Trilaterální komise je jen obyčejným klubem.

Vladimír Dlouhý

Dalším členem TC, který shodou okolností v tuto chvíli spolupředsedá evropské větvi, je bývalý ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý (* 31. července 1953, Praha).

Vystudoval ekonomii na Vysoké škole ekonomické v Praze a v letech 1977–1978 nedokončil studia MBA na Katolické univerzitě v Lovani v Belgii. To, že se dostal na západní univerzitu, není nijak zvláštní, když víme, že byl v letech 1977 až 1989 členem KSČ.

V letech 1980 až 1982 vystudoval na Karlově univerzitě postgraduálně obor matematická statistika a pravděpodobnost.

V letech 1977 až 1983 přednášel na VŠE, od roku 1984 do roku 1989 byl zaměstnán v Prognostickém ústavu, kde po jistou dobu působil jako zástupce ředitele.

V letech 1989 až 1992 byl ministrem hospodářství ČSFR, v letech 1992 až 1997 pak ministrem průmyslu a obchodu ve vládě Václava Klause.

Patřil k výrazným postavám Občanské demokratické aliance (ODA) (1991-1998), jejímž byl i místopředsedou. Svoji politickou kariéru ukončil v roce 1998.

Od roku 2000 přednáší jako vysokoškolský učitel na Institutu ekonomických studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a od roku 2008 působí na Katedře ekonomie Národního hospodářské fakulty VŠE v Praze, kde vyučuje předmět makroekonomie. Je členem Vědecké rady Národního hospodářské fakulty.

Od září 1997 dodnes pracuje jako mezinárodní poradce investiční banky Goldman Sachs poskytující služby v oblasti investičního bankovnictví, cenných papírů a řízení investic se zaměřením na region střední a východní Evropy.

V letech 1998 – 2010 pracoval jako poradce a konzultant firmy ABB pro východní a střední Evropu (Asea Brown Boveri, přední světová firma poskytující technologie pro energetiku a automatizaci umožňující energetickým a průmyslovým podnikům zvyšovat výkonnost při současném snížení dopadu jejich činnosti na životní prostředí). V současné době působí rovněž jako předseda Skupiny poradců Chayton Capital (Londýn), Meridiam Infrastructure (Paříž) a jako člen Rady ředitelů společnosti KSK Power Ventur v Hyderabadu (Indie).

Dlouhý je členem dozorčí rady Illinois Institute of Technology v Chicagu a členem Evropské skupiny poradců Mezinárodního měnového fondu (MMF).

V roce 2009 se chvíli spekulovalo o tom, že by se stal českým eurokomisařem.

Vladimír Dlouhý patří k okruhu lidí kolem exprezidenta Václava Havla. Je pravidelným účastníkem Fora 2000.

Jiří Kunert

Dalším členem Trilaterální komise je bývalý šéf Živnobanky, český ekonom a bankér, generální ředitel UniCredit Bank ČR Jiří Kunert (* 31. ledna 1953).

Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze. Poté pracoval od roku 1976 v Československé obchodní bance a v letech 1982 až 1986 v londýnské pobočce Živnobanky. V roce 1986 se zde stal náměstkem ředitele pobočky.

Později působil jako poradce federálního ministra financí (1986-1988). V roce 1988 byl jmenován vrchním ředitelem Živnostenské banky n. p. a od roku 1992 zastával pozici předsedy představenstva Živnostenské banky, a. s.

V roce 2001 přijal nabídku na post předsedy představenstva slovenské Unibanky (akcionářem UniCredit) a v roce 2003 se opět vrátil do čela Živnostenské banky. Spojením Živnostenské banky, a. s., a HVB Bank ČR v listopadu 2007 vznikla UniCredit Bank Czech Republic, a. s. V současné době zastává pozici předsedy představenstva a generálního ředitele UniCredit Bank Czech Republic, a. s. Je zároveň prezidentem České bankovní asociace (byl i jejím zakladajícím prezidentem v roce 1990).

Podobně jako Dlouhý byl členem Národní ekonomické rady vlády Mirka Topolánka (NERV), byť jen na tři měsíce.

I Kunert má komunistickou minulost, v dubnu 2009 vyšlo najevo, že byl v 80. letech 20. století vědomým ideovým spolupracovníkem Státní bezpečnosti. Kunert absolvoval s řídícími důstojníky desítky schůzek, na kterých StB předával analýzy ekonomické situace či hlášení o představitelích finančních institucí na Západě (např. Bankers Trust, Barclays Bank, Lloyds Bank, National Westminster Bank). V roce 1983 dokonce prolomil bankovní tajemství a předal řídícímu důstojníkovi údaje o pohybech na kontě pracovníka exportní firmy Exico Miroslava Šebka.

Kunert je zakladajícím členem české pobočky Rockefellerovy Council for Foreign Relation, která má zastoupení ve všech státech. Například nedávno (březen 2009) zde přednášel na téma Světová krize.

Je též členem výkonné rady Národního výboru ICC ČR, a členem poradního sboru BDO CS s. r. o.

Pavel Telička

Pětici českých trilateralistů uzavírá Pavel Telička (* 24. srpna 1965, Washington, USA), český lobbista, někdejší diplomat a člen Evropské komise.

Telička pochází z rodiny českého komunistického diplomata Františka Teličky, který v době jeho narození působil v kubánském oddělení Velvyslanectví ČSR ve Washingtonu.

V roce 1986 vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. I Telička vstoupil do KSC a pracoval na Ministerstvu zahraničních věcí ČSSR.

V letech 1991 až 1995 pracoval ve Stálé misi České republiky při EU. V roce 1998 se stal náměstkem ministra zahraničí a v roce 1999 1. náměstkem ministra a státním tajemníkem pro evropské záležitosti.

V době přístupových rozhovorů o vstupu České republiky do Evropské unie vedl český vyjednávací tým a poté se stal velvyslancem a vedoucím Stálé mise ČR při EU.

V roce 2004 byl za Českou republiku krátce členem Prodiho Evropské komise. Proti Teličkově jmenování eurokomisařem se neúspěšně stavěla KDU-ČSL, která kritizovala jeho komunistickou minulost. Na starosti měl portfolio zdravotnictví a ochrany spotřebitelů.

V prosinci 2004 spoluzaložil lobbistickou firmu BXL Consulting v Bruselu, které je spolumajitelem a ředitelem. BXL poskytuje poradenství ve věcech vztahů s EU, převážně se zaměřuje na velké společnosti.

Telička často koketuje s politikou, i když se zatím všem nabídkám na kandidaturu ve volbách bránil. Odmítl nabídku tehdejšího premiéra Jiřího Paroubka, aby se stal volebním lídrem ČSSD v Praze, později odmítl i stejnou nabídku integrovaných stran SNK a ED.

Před jarními volbami do Poslanecké sněmovny podporoval Věci veřejné a s nimi také v současné době spolupracuje – za 140.000 korun měsíčně poskytuje poradenství ministru dopravy a šéfovi VV Vítu Bártovi, s Bártou a jeho náměstky je prý denně v kontaktu, tvrdí média.

Mezi významné české klienty Teličkovy BXL patří například uhlobaron Zdeněk Bakala či finančník a jeden z nejbohatších čechů Petr Kellner (PPF).

„Telička často přímo vystupuje za realitní společnost RPG Byty, která pracuje pro podnikatelskou skupinu Bakaly. Například v roce 2005 byl také najat, aby vyřešil v Evropské komisi problémy se stížností Penty na nedovolenou podporu při prodeji OKD,“ citují média v souvislosti se střetem zájmů předsedu Sdružení nájemníků Byty OKD Romana Macháčka.

Telička je také ředitelem těžební společnosti NWR, která patří do Bakalovy skupiny RPG Industries.

Bakala totiž významně podniká v oblasti dopravy a nájemního bydlení (RPG Byty vlastní 44 000 bytů OKD) a Telička se stal poradcem právě na ministerstvech, která mají tyto oblasti ve své kompetenci. Vedle poradenství Bártovi funguje totiž Telička i jako poradce ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského (také VV).

Jak ve své knize „Utajená zákulisí“ poznamenal bývalý diplomat Miroslav Polreich, Telička působí také jako lobbista kubánských emigrantů při EU, což je obzvláště pikantní, když víme, že jeho otec (Telička st.) dříve za Československo diplomaticky zastupoval Castrovu Kubu v USA a byl tak placen kubánským ministerstvem zahraničí.

Telička se v roce 2001 stal čestným členem Výboru Dobré vůle, o dva roky později ho tehdejší prezident Václav Havel odměnil medailí za zásluhy za integraci České republiky do EU a tentýž rok i pamětní medailí Krále Jiřího z Poděbrad za šíření míru, bezpečnosti a rozvoje porozumění mezi evropskými národy.

Je externím spolupracovníkem Střediska evropské politiky (EPC) a členem správní rady asociace Naše Evropa (Notre Europe). Vedl také kurzy o evropské integraci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy nebo na Sciences-Po v Dijonu.

V červenci 2005 byl jmenován evropským koordinátorem jednoho z prioritních projektů v rámci transevropských dopravních sítí, projektu železničního koridoru v Pobaltí.

Gabriel Eichler

„Nejnovějším“ československým členem TC je Gabriel Eichler. Původem Slovák, občanstvím pak Američan, ale momentálně člověk podnikající a žijící v České republice, finančník a zakladatel investiční společnosti Benson Oak.

Narodil se v roce 1950 v Bratislavě, v Československu získal středoškolské vzdělání, vysokoškolské pak v USA a západní Evropě, kde žil v letech 1968 až 1990. Zastával vedoucí manažerské funkce v bankovnictví a v průmyslu v USA i v Evropě.

První zkušenosti s mezinárodním bankovnictvím získal u Bank of America, kde strávil patnáct let. Polovinu z toho v ústředí banky ve Spojených státech a polovinu jako generální ředitel Bank of America pro Francii v Paříži, Rakousko a východoevropskou divizi ve Vídni a Frankfurtu. Jako hlavní mezinárodní ekonom odpovídal za hodnocení rizika více než 100 zemí, byl členem Rizikového výboru země při vytváření místních směrnic, rozhodnutí týkajících se portfolia a suverénních restrukturalizací závazků, a radil vrcholovému vedení v globálních ekonomických a politických otázkách. Byl předsedou nebo členem několika suverénních mezinárodních komisí pro restrukturalizaci závazků.

Po odchodu z Bank of America strávil rok jako společník v EVP, v soukromé americké kapitálové skupině.

Do ledna 2001 byl Eichler předsedou představenstva, presidentem a generálním ředitelem Východoslovenských železáren, největší železářské společnosti ve střední Evropě. „Na žádost bankovních věřitelů společnosti vyvedl slovenskou společnost z okruhu bankrotu, byl autorem její finanční a provozní restrukturalizace, obnovil její rentabilitu a poté dojednal prodej jejího železářského podnikání společnosti US Steel,“ píše se v jeho oficiálním životopise.

Mezi roky 1994 a 1998 byl místopředsedou představenstva a do konce roku 1996 generálním ředitelem společnosti ČEZ. Byl místopředsedou dozorčí rady ČSOB (největší české banky), členem dozorčí rady České pojišťovny (největší české pojišťovny) a Slovenské spořitelny (největší slovenské banky), členem představenstva EastWest Institute a americké Atlantické rady.

Počátkem devadesátých let radil československé vládě s ekonomickou transformací. Oslovil ho tehdejší ministr průmyslu Vladimír Dlouhý (člen TC, viz výše), který hledal přes Světovou banku lidi československého původu ve vyšších funkcích v ekonomické sféře.

„Víte, kromě jiných věcí jsem byl členem Atlantické rady Spojených států, kde jsem vedl skupinu transformace zemí. Měl jsem jisté znalosti a

taky zkušenosti z Chile, Tchaj-wanu, Nového Zélandu, Izraele nebo Jugoslávie. Přemýšleli jsme o souhrách politiky a ekonomiky, co funguje a co nefunguje, a když se tady otevřela možnost podílet se na transformaci, pustil jsem se do toho,“ popsal své zkušenosti v jednom z rozhovorů.

Nyní Gabriel Eichler prostřednictvím své firmy investuje desítky miliard korun do českých i zahraničních firem. Stojí za rozmachem společnosti Grisoft, investoval do firem ETA či Bochemie (výrobce značky Savo).

Eichler je častým účastníkom Havlových konferencí Forum 2000.

Článok vyšiel 2. února na [blogu Adama Bartoše](#).

<http://www.zvedavec.org/komentare/2011/02/4201-novy-svetovy-rad-a-jeho-cesti-protagoniste.htm>

+++++

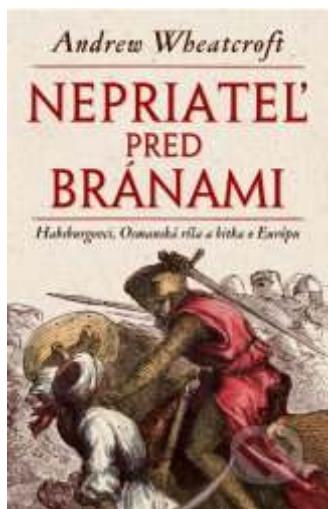
100 rokov Združenia slovenských katolíkov v USA

Presne pred 100 rokmi 22. februára 1911 bolo v Pennsylvánii vo Willkes-Barre založené Združenie slovenských katolíkov. Jeho prvým predsedom bol rímskokatolícky kňaz Jozef Murgaš. Pri svojom vzniku združovalo dvoch biskupov zastupujúcich diecézy Scranton v Pennsylvánii a Cleveland v štáte Ohio, 36 kňazov a približne 200 laikov, ktorí chceli zjednotiť slovenských katolíkov v Spojených štátoch. História Združenia slovenských katolíkov sa najlepšie odráža na zozname úspechov.

Jozef Murgaš (1864), objaviteľ bezdrôtového telegrafo, rodák z Tajova prežil takmer celý život v meste Willkes-Barre, v štáte Pensylvánia.

<http://www.radiovaticana.org/slo/articolo.asp?c=464388>

+++++

Bitka o charakter Európy 14.95€

Roku 1683 sa dve ríše, osmanská s hlavným mestom Carihrad a habsburská so svojím centrom vo Viedni, stretli tvárou v tvár pri veľkom obliehaní Viedne. Historikovi Andrewovi Wheatcroftovi sa podarilo načrtnúť vrcholný konflikt medzi muslimským východom a kresťanským západom, ktorý sa odohral vo Viedni roku 1683 a na obidvoch stranách si vyžiadal mimoriadne úsilie a veľa obetí. Nepriateľ pred bránami je historická práca, ktorej príbeh o obliehaní je napínavý ako majstrovsky napísaný Dumasov román.

++++++

<http://novotnyjiri.blog.idnes.cz/c/165955/Rakousky-duchodce-u-soudu-za-to-ze-rusil-muslimy-hlasitym-zpevem.html>

co nas asi caka...

++++++

Ako žiť podľa kresťanskej etiky

Už dlhší čas narastá v diskusiách na etické témy hlboká potreba prinavrátenia náležitých práv slovu *tvorenie*. Ide o to, aby sa dodal výraz elementárnej skúsenosti, že ľudský *etos* je vo svojej najfascinujúcejšej modifikácii etosom *tvorivým* a nie *reprodukovaným* (Józef Tischner).

Jestvuje v nás cit pre *povinnosť*, ktorý nás k niečomu núti. Spája náš život s dajakou *hodnotou*. Čo je to hodnota ? Odkiaľ sa vzala ? Ako ju pomenovať ? Nie je ňou predsa ani to, čo je výhodné, ani to, čo je príjemné, ani to, čo si slobodne vyberáme. V čom je teda tá hodnota ? Kresťanská etika odpovie poukázaním na dve základné sféry hodnôt : podľa nej je najvyššou hodnotou *Boh* a *človek*, hovorí Tischner. Boh je *najvyššou a absolútou hodnotou*, ktorá v človeku vyvoláva rôzne etické povinnosti a stanoví záväzok všetky ich plniť. Boh je najvyššou etickou hodnotou, lebo je najväčším *dobrom*. Tam pramení staré prikázanie : „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a zo všetkých síl.“ Tieto slová neznamenajú nič iné, ako to, že : „*dobré je to, čo nás skutočne vedie k Bohu, zlé je to, čo nás od neho vzdáluje*“, vysvetľuje Tischner. Druhá etická zásada sa zakladá na druhej hodnote : na *človeku*. A na tejto skutočnosti sa zakladá druhá poučka kresťanskej etiky : Miluj svojho blížneho, ako seba samého. Vývoj človeka od jedinca k osobnosti prebieha vdľa tomu, že človek *upriami* svoj život na najvyššiu hodnotu, čiže na *Boha*, a vdľa tomu dá druhému to, čo mu patrí. A tak môžeme uviesť definitívnu hlavnú morálnu zásadu, na ktorej je postavená celá etika : dobré je to, čo je *priaznivé pre zdokonalenie ľudskej osoby*, zlé je to, čo jej dokonalosť znižuje. Tischner upozorňuje na jedno potrebné : Nezabúdať, že v každom tichom „musí sa“ znie náročná výzva, aby sme sa zbavili toho, čo je neľudské, a stali sa úplnymi ľuďmi. Jednoducho *pravdivými* ľuďmi.

V kresťanskej etike sú isté *zákazy*. Opisujú okruh našej ľudskosti, ktorý musíme *zanechať*. Etické zákazy sa vzťahujú na to, čo tvorí ilúzia, klam, vidina. Tak či onak – to všetko raz odpadne. Druhým aspektom kresťanskej etiky je *príkaz*. Aký je zmysel týchto príkazov ? Človek ustavične dozrieva. Bez prestania sa rozvíja. Etické príkazy preňho *vytyčujú určitú trasu* tohto vývoja. Kto postupuje podľa nich, nadobudne seba samého, a obohatí sa

o vnútornú pravdu. Takto vidíme, ako sa pred nami črtajú dve funkcie etických noriem. Z jednej strany označujú to, čo stojí *za* hranicou ľudskosti, z druhej strany načrtávajú *pozitívny obrys* tej ľudskosti, ktorá sa má v nás stelesniť, konštatuje Tischner. Píše : „*Preto je etický život vo svojej podstate istým tvorením.*“ Človek, ktorý ide za Božím hlasom, hlasom svojej ľudskej prirodzenosti a hlasom svedomia – vyjadrené slovami apoštola Pavla – oblieka sa do *nového človeka*. „Nový človek“ je stelesnením *autentickej lásky* človeka k človeku a v konečnom dôsledku k Bohu. V konaní dobra je *veľkodušný*. Nehľadá u niekoho odmenu za to, čo koná *z lásky*. To znamená : „*Miluje, lebo treba milovať. Koná dobro, lebo treba činiť dobro*“, zdôrazňuje Tischner. Postoj veľkodušnosti svedčí o hĺbke nášho etického života, lebo vyjadruje dôsledky. Ked' človek koná dobro, treba, aby bol v jeho konaní *dôsledný*. Ked' sa dobro nekoná dôsledne, v podstate sa nekoná vôbec.

„*Čnosť*“ – toto slovo je dnes vyradené. Aký význam má čnosť pre život človeka ? V istom zmysle možno o človeku povedať, že *on nie je*, lež že sa ustavične len *stáva*. Vďaka svojím slobodným rozhodnutiam, vďaka pociťovaným hodnotám, vďaka tisícom začínajúcich činností, človek neprestajne tvorí seba samého. Jeden sa stal lekárom, iný tesárom, ďalší matematikom. Stalo sa tak preto, že si zvolí a nadobudol schopnosti primerané danému povolaniu. Vďaka *zručnostiam etického charakteru*, to znamená vďaka *čnostiam*, sa človek stáva *osobou etickou* (morálou), človekom dostatočne *vnímavým* na svet etických hodnôt, ktorý ho obklopuje, a s dostatočnou zásobou uspokojivo uchopených etických zručností, aby bolo možné garantovať, že ani v budúcnosti nesklame. Čnosti človeka, to je stelesnená etika. Vďaka čnostiam prestáva byť etika teóriou, a stáva sa skutočnosťou. Vďaka čnostiam aj človek prestáva byť neurčitou plazmou, ktorej pohyby sú podriadené vplyvom okolia, ale stáva sa plne *autonómou osobou*. Čnosť je zvláštne miesto, v ktorom sa navzájom prelínajú na jednej strane stelesnená etika, na druhej ľudská osoba *prevorená* v osobnosť. Jestvuje však ešte istá zvláštna os, okolo ktorej sa vytváranie osobnosti v človeku otáča. Tou je *Kristus*, hovorí Tischner a dodáva : „*A tak stojí pred nami samotné jadro, konečný zmysel nášho etického života : cez etický život každého z nás sa má uskutočniť ustavičné zjavovanie sa Krista ľuďom, Krista žijúceho v nás svojím a naším životom.*“

Biblický príbeh o *Abrahámovi a Izákovi* je najhlbším prameňom, ktorý hovorí o *láske Boha*. Na začiatku sa celá úloha predstavila Abrahámovi ako alternatíva : alebo – alebo. Boh alebo syn. Alebo miluješ syna a si nepriateľom Boha, alebo miluješ Boha a si nepriateľom syna. Namiesto toho je vyriešenie problému iné : „*budeš milovať syna, lebo miluješ Boha*“,

vysvetľuje Tischner. Človek má vlastne len jednu lásku, lásku Boha. Ak touto láskou nezahŕňa ľudí, ktorí sú Božími synmi a dcérami, nemiluje skutočne, ani Boha, ani človeka. Boh učí človeka hlbokej všeobjímajúcej láske. Božia láska je skutočnosť, ktorú človek v sebe spracúva počas celého života. Božia láska v nás dozrieva ako zrno, ako ovocie, ako všetko, čo žije a rastie. Božia láska vyžaduje obetu. Príde chvíľa, keď budeš musieť v mene Božej lásky *zanechať* možno malú, možno aj veľkú vec, ale zavše vec *cennú*, akési „dietetú“, ktoré je drahé tvojmu srdcu. Láska vyžaduje obety. A vtedy bude v tvojom živote všetko temné. Žiadna rada, nijaká útecha, žiadne poznanie. Príde náročná cesta na horu obetovania. Úplná temnota. Láska zažiada vrhnúť sa do temnoty. Bude sa ti zdať, že je to už koniec, a potom príde rozuzlenie. Dôležité je len to, aby sa človek chcel vrhnúť do temnoty. Izák sa vrátil k Abrahámovi – vráti sa aj k tebe. Čokoľvek bolo dobré a bolo obetované Bohu, sa vráti. Boh nie je skúpy. Dáva viac, než zoberie. Láska, ktorou obetuješ Bohu, je napokon len vdăčnosťou, konštatuje Tischner.

O tom, že každý človek *miluje seba samého*, nepochybuje nik. O človeku sa hovorí, že aby žil, musí sa *rozvíjať*. Ktokoľvek vykročí mimo zákona všeobecného rozvoja, toho život vylúči z hry, odstaví na vedľajšiu koľaj, a odsúdi na postupné zomieranie. Rozum človeka sa ustavičným úsilím snaží dosiahnuť takú *dokonalosť*, ktorá mu umožní získať *pravdu o živote* a o svete. Vôľa človeka stále mužnie, prekonáva prekážky stojace v ceste, a tak čoraz silnejšie *oslobodzuje* od slepých pudov. Takže ľudské pripútanie sa k radosti s vekom doznieva : od záľuby v hračkách, cez záľubu v úspechu, až po *zahľbenie sa do Boha*. Všetky tieto prejavy dozrievania človeka majú svoj *promeň* v láske k sebe samému. Len vtedy môže podstúpiť námahu dozrievania, ak sám seba miluje. Ale jestvuje ešte dôležitejší prameň tejto lásky : je ním *láska Boha k nám*, pripomína Tischner. Keď človek stratí zvyšok lásky k sebe samému, zdá sa mu, že je len blatom. Vtedy sa takisto *stráca* aj sebaúcta. Človeka sa zmocňuje temnota. Prečo je to tak ? Prečo my nesmieme vidieť v sebe iba samé blato ? Lebo v temnote planie iskra *Božej lásky k nám*. Dokonca aj keby človek siahol na dno pohrdania sebou samým, Boh ho bude *naďalej* milovať. „*Pretože Boh si človeka váži, človek nemôže strácať sebaúctu*. *Ludská láska k sebe samému je zlatým stredom nachádzajúcim sa medzi sebazbožňovaním a nenávistou k sebe, medzi pokusením Judáša a pokusením deviatich malomocných. Zbožňovať seba znamená stavať seba na miesto Boha. Nenávidieť seba znamená odmietať tú lásku, ktorou nás Boh obdaril. Skutočná láska k sebe samému sa nachádza uprostred*,“ vysvetľuje Tischner.

Henri Bergson rozlíšil dva druhy mravnosti : *mravnosť uzavretú* a *mravnosť otvorenú*. Uzavretú mravnosť buduje rozum pri formulovaní pravidiel rozvoja, ktorých posledným cieľom je slúžiť spoločenskému organizmu, aby sa nerozpadol vplyvom egoizmu jednotlivcov a následkom tlaku nepriateľských síl pôsobiacich zvonku. Uzavretá mravnosť má *defenzívny* charakter. Stojí v obrane integrálnosti spoločenskej skupiny, ktorá ju vytvorila. Hovorí : „nezabíjaj“, ale zákaz sa týka výlučne príslušníkov vlastného národa, prostredia. Uzavretá mravnosť je prejavom snahy, aby záujem *celku* rozšíril svoju moc na záujem časti. *Pravidlo* sa stáva rozmnožovaním činov, ktoré sa už *raz uskutočnili*, overili v spoločenskej aj dejinnej praxi. „Nezabiješ.“ Ale prečo ? Lebo Kain zabil. Ak zabiješ, tvoj život sa stane vyhnanstvom Kaina. *Inak* je to s mravnosťou otvorenou. Tá *objavuje nové hodnoty*, tvorí čosi, čo ešte nebolo, neraz musí *odignorovať* tradičné zákony, väčšmi než rozumom sa riadi *intuíciovou*, ktorá vníma to, čo sa vymyká schémam rozumu. Priznáva právo každému činu na to, aby sa *sám odôvodnil* svojou kvalitou, bez odvolávania sa na rozum a vonkajšie pravidlá. Je rozhodnutá pre *etos* veľkých morálnych tvorcov ľudskosti : pre etos Ježiša, Františka z Assisi, mystikov. Podľa Tischnera „*obe mravnosti sa ovplyvňujú : intuícia tlačí rozum, aby sa otvoril, rozum tisne intuícii k rešpektovaniu ustáleného spoločenského poriadku. Človek potrebuje obe mravnosti. Ide však o to, aby ich navzájom zosúladil do mûdrej harmónie.*“ Etika sa zvyčajne obracia k človeku s dajakým viac či menej výrazným apelom, ktorý ukazuje, čo človek musí robiť, a čo robiť nemusí. Ľudovo hovoríme, že etika chce „riadiť“ naše správanie“. Ale takéto konštatovanie nie je úplné. Neznamená to, že „konania“ sú pre etiku čímsi ľahostajným, ale že etika chce apelovať hlbšie k *promeňom*, z ktorých pochádzajú naše činy. Čo teda stvárňuje etika ? Stvárňuje náš „spôsob života“ (*spôsob existencie*). Spôsob existencie je tesne zviazaný s „postojom“ človeka. Máme dojem, akoby spôsob existencie bol v nás niečim trvalejším než postoj, čímsi pôvodnejším, miestom, kde sa postopej vytvárajú a zanikajú. Postoje sa pominú, ale spôsob existencie zostáva. Etika svojím apelom idúcim do hĺbky človeka, chce *zmeniť* ľudské spôsoby existencie. Vyzýva ho, aby odhalil, *čo je jeho etosom*, a aby to, čo odhalil, spravil vlastným *spôsobom existencie*. Objaviť svoj etos znamená v istej miere prestať rozmnožovať stereotypy. A prestať množiť stereotypy znamená v istej miere sa zmôcť na nejakú *tvorbu*. Človek idúc vlastnými cestami, buduje *svoj etos*. Človek, ktorý je oddaný etickému zákonu *praxis*, sa stará predovšetkým o to, aby spôsob jeho existencie podliehal etisu konkrétneho dobra, keď mu rozum a najmä jednoduchá bezprostredná *intuícia* hovorí, že je tu „nedostatok príslušného dobra“, hovorí Tischner. Píše : „*Gesto Františka z Assisi, ktorý si zamiluje chudobu, a preto vráti otcovi svoje šaty, je*

neopakovateľné, a predsa vydáva svedectvo o niečom, čo je univerzálne. Podobne krok kňaza Kolbeho, ktorý odchádza do cely smrti namiesto priateľa z koncentračného tábora.

Nadarmo by sme sa snažili ich činy odvodzovať zo „všeobecných zásad“. Zbytočne by sme sa usilovali „zdôvodniť“ ich „rozumovými pravdami“. Sú slobodným a odhalujúcim svedectvom niečoho, čo je hodnotou samo pre seba. Ich ethos v nás pulzuje, mimovoľne sa podriadujeme jeho pretvárajúcemu pôvabu.“

Blahoslavenstvá, ktoré vyhlásil Kristus v reči na vrchu, otvárajú novú epochu v dejinách ľudskej *morálnej citlivosti*. Nie sú zostavením príkazov a zákazov. Sú *výzvou* otvorenej mravnosti, pozývajú človeka, aby uskutočnil *záasadnú premenu* spôsobu svojej existencie. Výzva nehovorí, čo musí byť a čo nemusí, čo treba robiť a čo netreba, hovorí o tom, čo *skutočne je*. Výzva vzniká z objavenia hlbšej pravdivejšej skutočnosti, ktorá spočíva pod vrstvou predstáv, ktorým by vyhovovalo nepriznávať ich. Vlastne je *blahoslavená* ona, vysvetluje Tischner. Blahoslavenstvá *odkrývajú* nový priestor ľudského sveta, odkrývajú ho spôsobom *nadšenia*. Vďaka tomu sa môže prebudíť naše *svedomie*. A hoci ho netvoria žiadne zákazy, ani príkazy, je prameňom zvláštneho pohybu, ktorý ako „závan“ unáša ľudského ducha na stranu porozumenia toho, čo skutočne je. Na tejto ceste sa *hodnota prevteľuje do existencie*. Týmito slovami končí svoje podnetné úvahy Tischner.

Józef Tischner : Ako žiť ? Uvedenie do kresťanskej etiky. Bratislava : Serafín, 2005, 124 strán.

Štefan Šrobár

+++++

Gény v strednej Európe

Neviem, či toto už tu kolovalo, ale je veľmi zaujímave, že v Maďarsku podľa viacerých génových výskumou, je menej ako 5% pôvodných Maďarov a vyše polovica Slovanov (zrejme väčšina je Slovákov, rôznych južných Slovanov a Ukrajincov). Prieskum Slovákov ukazuje na veľmi staré korene v Európe.

Peter petcek@hotmail.com

> Subject: Fwd: Fwd: Gény
> Ako vidno, veda je uzitocna,
> len skoda, ze jej u nas nedaju tolko, kolko potrebuje,
> aby sme mohli aspon trochu drzat krok zo svetom.
> Tieto výsledky boli také šokujúce, že vyvolali "zemerasenie"
> predovšetkým v Maďarsku, ale i v ďalších krajinách. Niekoľko

> renomovaných laboratórií v USA zopakovalo veľkoplošnú genetickú štúdiu
> na území Maďarska a dospeli k rovnako šokujúcim výsledkom. Záver
> týchto štúdií potvrdil nálezy prof. Cavalliho-Sforzu: "len s
> ľažkostami možno nájsť nejaké stopy ugorských (staromaďarských) génov
> v súčasnej populácii Maďarov." V pomerne krátkom čase si laboratórne
> techniky modernej genetiky osvojili odborníci v mnohých krajinách.
> Nelenili ani v Budapešti a čoskoro aj maďarskí genetici uskutočnili
> rozbor DNA svojich spoluobčanov. Výsledky ich sklamali, lebo museli
> priznať, že mitochondriálne gény pochádzajúce z ugorských
> (staromaďarských) génov sa vyskytujú len u menej ako v 5% súčasnej
> maďarskej populácie. Maďarskí genetici svojimi výsledkami potvrdili aj
> ďalší nález prof. Cavalliho-Sforzu, a to, že absolútnej väčšiny
> populácie Maďarskej republiky nie je etnický maďarská, ale je prevažne
> slovanská. Aj podľa maďarských genetikov až 50% súčasnej populácie
> Maďarska má slovanské gény. Zvyšok tvoria valasko-románske, germánske
> a iné gény. Na základe genetickej analýzy populácie Maďarska bol
> vyslovený názor, že "Maďari v súčasnom Maďarsku (v prevažnej miere)
> nie sú vôbec Maďarmi."
> Porovnajte sami: Sotva 5% súčasných Maďarov má ugorské (staromaďarské)
> gény, ale až 50% má slovanské gény (Sapienti sat!).
> Nelenili a nelenia ani slovenskí genetici. V prvej dekáde 21. storočia
> doc. Ferák preskúmal historický genofond Slovákov a dospel k viac ako
> pozoruhodnému výsledkom. Dokázal, že viac ako 80% Slovákov zdedilo gény
> po predkoch, ktorí žili v strednej Európe už asi 6.000 rokov pred
> Kristom, teda v mladšej dobe kamennej. To ale znamená, že boli sme
> (naši predkovia) v oblasti severokarpatského oblúka a pridunajských
> nížin už pred 8.000 rokmi. Táto dlhovekost' slovenskej etnogenézy
> urobila zo Slovákov rekordérov etnickej autenticity. Porovnávacie
> štúdiá výsledkov zo Slovenska s nálezmi v iných krajinách Európy
> ukázali, že k slovenskej etnickej dlhovekosti majú v Európe pomerne
> blízko len Welšania. Výskum vo Welse ukázal, že až 70% súčasných
> Welšanov má gény svojich predkov, ktorí žili vo Welse už 4.000 rokov
> pred Kristom.

"Kam siahajú genetické korene slovenskej populácie. Vyše 80% Slovákov zdedilo svoje gény po predkoch, ktorí v Európe žili už v mladšej kamennej dobe. Slovenská populácia sa svojím genetickým zložením v ničom podstatnom neodlišuje od ostatných európskych, a predovšetkým stredoeurópských populácií. **Slovákov z nás robí jazyk, kultúra história – nie však naša DNA a naše gény.**" [Ferák, Vladimír. 2007. Niekedy je lepšie o koreňoch nevedieť. *Pravda* 21Ap2007, s. 10.]

+++++

Aj oni su FUJ RADIO

<http://beo.sk/zoznam>

+++++

Izraelske spravodajstvo

<http://eretz.cz/>

+++++

V piatok ráno mala v Hemendexe Rádia Expres premiéru nová hokejová hymna „Za nás tím“. Pre Rádio Expres ju nahrali A.M.O. a pesničku si je už teraz možné zadarmo stiahnuť na internetových stránkach najpočúvanejšieho slovenského rádia www.expres.sk.

Hokejové šialenstvo na Slovensku začína naberať na obrátkach. V piatok ráno mala v Rádiu Expres premiéru hokejová hymna, ktorú pre fanúšikov ľadového hokeja a svojich poslucháčov pripravilo najpočúvanejšie slovenské rádio. Skladbu autorsky pripravili raperi A.M.O. a k svojmu textu a hudbe pridali refrén z hitu „Držím ti miesto“ od skupiny Team, v ktorom je autorom hudby Július Kinček.

A.M.O. & Rádio Expres - „Za nás tím“

Celý národ stojí radu od Košíc až po Blavu
V napäti pri kase aj na konci vzadu.
Všetci majú pravdu, že Slováci to zvládnu.
Tribúna sa plní každý pozná našu vlajku!

Tím Slovenska v šatni, chystá sa na ľad!
Každý vie že dnes nebude čas sa babrať!
Hrdo k mantinelom kráčajú v zbroji naše dresy.
2x Pod'me borci na to nech sa máme na čo tešiť.

Ref.

Sme tam, ked' sa naši chlapci oprú do puku,
ked' sa spieva hlasno a ľudia sa držia za ruku,
ked' sú naši v ohni a pred zápasom na krku,
máme svoje farby, svoje dresy, ruky vo vzduchu /hééééj/

Sme tam, ked' treba veriť že to výjde jak má,
hra je hra, no chceme vyhrať, tak ked' už sa hrá,
vieme rozdávať góly, tak že súper to vzdá,
všetci majú rešpekt pred tímom zo Slovenska!

Vieš čo znamená ked' si neoholia brady? /čooo?/
Že súperi si s našimi nevedia poradiť!
Biela - znamená jasný ciel, potopit' súperov tučnou vlnou striel /yeah/
Modrá - je farba oblohy, kam pozre súperov brankár ked' mu puk prejde pod nohy
Červená - Budeme potiť krv za našich, jedno je isté, jedno zlato nám nestačí.

Ref.

Odkedy padne buly, vieme byť jak odrhnutí z reťazí,
Patríme k tým najlepším, hovoria nám aj víťazi,
Malá krajina čo svetu zakaždým dych vyrazí,
Tak určite! Ved' prehrali s nami viac ako tri razy!

Máme srdce pre hru, sme jak lavína ked' pálime,
Ked' pália na nás bez váhania do strely sa zvalíme,
Ked' dáme gól, to vždycky sídliskami zahýbe,
Od Bratislavы až do Košíc, pome, zakričme! Gooooooool!

2x Ref.

+++++

<http://muslimskelisty.cz/>

http://www.hubneta.cz/mas11/?utm_source=etarget&utm_medium=cpc&utm_campaign=etarget

+++++

Noemova archa

<http://www.b-a-n.cz/noemova-archa.html>

+++++

Rusko: Skupina Bildeberg v pozadí nepokojů v arabském světě

Autor: Max Blaustein Friday, 25. 02. 2011

Zatímco v pondělí probíhaly v Libyi ostré střety mezi demonstranty a režimu věrnými pořádkovými silami, odvysílala televize [RT](#) (Russia Today) rozhovor s „argentinským expertem“ [Adrianem Salbuchim](#), který obviňuje z vyvolání převratů v arabských zemích „skupiny globální dominance“, z nichž jmenuje skupinu Bildeberg.

Skupina Bildeberg je komunita evropských a severoamerických elitářů, disponujících mocí, kteří na uzavřených schůzkách diskutují o problémech světa a jejich řešení. Kritici skupině vytýkají, že se na ní pod rouškou odborných debat dojednává řešení nejrůznějších politických problémů, aniž by k tomu měli účastníci demokratický mandát, aniž by o přijatých rozhodnutích informovali veřejnost a nesli za ně odpovědnost.

To, že „Bildebergy“ podezírá ze spiknutí pro arabskému světu jejich letitý kritik Salbuchi, není nijak překvapivé ani zvlášť zajímavé.

Mnohem zajímavější je, že jeho názory šíří Russia Today, což je státní zpravodajský kanál, šířící do světa v angličtině oficiální názory Ruska.

Bez zajímavosti není ani to, že už Sovětský svaz s oblibou šířil dezinformace tím, že je nejprve prostřednictvím svých místních agentů nechal zveřejnit v lokálním tisku v Latinské

Americe nebo Indii, aby pak zprávu (s odvoláním na onen lokální zdroj) s velkým halasem publikovala oficiální tisková agentura TASS.

<http://afinabul.blog.cz/1103/rusko-usvedcilo-zapad-ze-lzi>

Ruský generální štáb sdělil, že situaci v Libyi monitorují satelity od začátku, a nic takového, co tvrdí západní média, tam neviděli. * Komsomolskaja pravda | ITAR-TASS LIBYE 8:55 SEČ Clintonová: USA nemohou prokázat bombardování obyvatelstva v Libyi. Washington má jen nepřímé údaje. "Nechceme přijmout jakékoli rozhodnutí, které by bylo založeno na nepřímých důkazech," prohlásila Hillary Clintonová na 16. zasedání Rady OSN pro lidská práva v Ženevě. * Západ lže o nepokojích v Libyi, jako v roce 2008 lhal o válce v Gruzii. V zemi, podle západních mediálních zpráv, "strašlivá diktatura zabila tisíce lidí, používá bojové vrtulníky, bomby a letadla v obytných čtvrtích, černí žoldáci jezdí po ulicích džípy s kulomety a zabíjí každého, Kaddáfího režim je připraven k použití chemických zbraní." A lidé v Libyi - například ukrajinskí lékaři v nemocnicích, kterých je mnoho - pracují a píší domů, že se nebudou vracet. Jak je to možné? Vy se ptejte. Vysvětlení je jednoduché: většina takzvaného zpravidlostí z Libye jsou pomluvy... Celkem, podle ministerstva pro mimořádné situace, z Libye od minulého týdne odletělo pouze 330 občanů Ruska. Ti, kteří i nadále žijí v Libyi, ve video chatu během údajného leteckého bombardování Kadáfímu tvrdí, že nic nebylo bombardováno", píše komentátorka KP Julia Aljochinová.

+++++

[Liga arabských států odmítá zahraniční intervenci v Libyi](#)

Liga arabských států se dnes schází na svém 135. zasedání ministrů zahraničí. Očekává se, že vyhoví žádosti Sýrie a vysloví se proti jakékoliv formě zahraniční intervence v Libyi. Přijetí rezoluce se očekává navzdory naléhavé prosbě velvyslance Libye při OSN Ibrahíma Dabašího (Ibrahim Dabbashi), který minulý týden vyzval světovou organizaci k „zastavení krveprolití“ ve své vlasti.

+++++

Sú revolúcie v Tunise a Egypte záležitosťou klanu Rotschildovcov? Vasiliev Michail

Темы: [Ближний Восток](#), [Политика в мире](#), [Тунис](#), [Массовые протесты в Тунисе](#), [Народные волнения в странах арабского мира](#)

Čím dlhšie trvá kríza v Líbii, tým očividnejší sa javí fakt, že vystúpenie proti Kaddáfího (*socialistického*) režimu v žiadnom prípade nie je „ľudovou revolúciou“. Skôr je možné hovoriť o hrubej intervencii do vnútorných vecí suverénnego štátu zo strany nadnárodných korporácií, krvavo zainteresovaných na tom, aby pribrali do svojich chamevných rúk ďalší, v podstate malý kúsok v podobe líbijských ropných ložísk. No aj tak sa dá povedať, že 3%

celosvetových zásob čierneho zlata – to nie sú nejaké „drobné“ – kvôli tomu sa už vyplatí podujať sa na lúpež, ak nie zvrhnutie Kaddáfiho, prehláseného médiami za „diktátora“.

No ak je tak, pod'me si posvietiť na druhú otázku. „Občianskej“ vojne v Líbii predchádzala – ako je známe – „revolúcia“ v Tunise a Egypte. Neboli aj tie inšpirované zvonka? Nestojí za „veľkou nespokojnosťou ľudu“, (ktorá zmietla režimy, aké tam desaťročia vládli) nejaká sila, ktorá si tak cudzími rukami rieši svoje vlastné problémy? Ale čo! Opäť konšpiračná teória ! Nakoniec nič také nepíšu oficiálne média ani v USA, ani v EÚ, ani v Rusku !

No ak sa trochu prehrabeme v Internete (*a vypočujeme si ľudi ktorí v regióne žijú, alebo sú s ním v stálom kontakte*) tak narazíme na zaujímavé analýzy, ktoré určite majú plné právo na posúdenie verejnosťou.

Internetový zdroj PuppetWorld publikoval materiál [materiál](#), (*link v angličtine*) ktorý potvrdzuje, že za udalosťami v Tunise a Egypte stojí nie neznámy klan Rotschildovcov. Motívom je snaha o zničenie svých potenciálnych konkurentov - islamske banky. Tieto banky, ako tvrdí autor komentára nehľadiac na krízu a jej dôsledky sa rýchlo rozvíjajú, pričom sú oveľa stabilnejšie, ako tie západné.

Tu je treba povedať niečo o islamskom bankovníctve. K základným pravidlám, podľa ktorých fungujú patrí všeobecný zákaz úrokov (úzery), zákaz špekulácií, hazardných hier, lotérií atď. Dá sa to nazvať sociálnymi a etickými podmienkami ekonomickej podnikania. Osobitne sa na to vzťahujú aj zákaz investovania do výroby a distribúcie alkoholu, prostitúcie, pornografie, spracovanie bravčoviny pre trh a tiež mäsa zvierat ktoré boli zabité spôsobom nezlúčiteľným so šariátom. Podstata islamskej ekonomiky je najmä zákaz úrokov a obchodovania so zmluvami o budúcej zmluve. Ako metódu práce možno najbližšie charakterizovať „projektové investovanie“, ktoré je spojené s rozdelením risku, podielovou účasťou. Banka neberie úroky, banka zisťuje u človeka ktorý chce od nej peniaze, jeho obchodný plán, analyzuje rizky... *„Islamska ekonomika vychádza z pozície, že „peniaze smrdia“. Napríklad nemôžete používať peniaze získané predajom alkoholu ani v tom prípade, ak ste ten alkohol predali pijúcim nemoslimom.“* Takto charakterizoval zvláštnosti tohto spôsobu vedenia obchodu predseda islamského výboru Ruska Gejdar Džemaľ.

Je samozrejme očividné, že pri takomto prístupe k vedeniu obchodu sú islamske banky potenciálne schopné pritiahať k sebe veľký počet klientov dokonca aj z Európy, kde ako vieme percento muslimského obyvateľstva rýchlo rastie. Tento názor bol rozšírený aj svetovými masmédiami.

„Nehľadiac na to, že v súčasnosti je situácia nepriaznivá, potenciál islamskeho bankingu v Egypte je ohromný a dá sa očakávať nové pôsobenie Islamskej Banky Abu-Dabí v Egypte, s možnosťou využitia kontrolných balíkov akcií „, napísalo vydanie Exekutive. V poslednej správe Business Intelligence pre Blízky Východ bol tento názor vyjadrený najlepšie:
„ak sa Islamskej Banke Abu-Dabí podarí nápad so zavedením služieb pre moslimov, tak sa jej otvorí celý trh. Už sme videli, ako niektoré miestne banky začínajú dávať do pohybu svoje islamske produkty v súvislosti s nadchádzajúci veľkým dopytom klientov, ktorý sa, ako predpokladajú, už-už začne.“

V článku The New York Times „*Islamsky banking sa dviha vďaka ropnému bohatstvu, doháňajúc nemoslimský sektor*“, ktorý bol zverejnený v novembri 2009 sa píše: „, ropné bohatstvo podmienilo rast islamského bankovníctva, v ktorom sa v súlade so zákonmi Koránu zakazuje úzera. Ako doplnok k islamskym kreditom existujú islamske obligácie a kreditné

karty. Tieto kredity a obligácie, ktoré neprotirečia Koránu, sú už dostupné v USA. Tento biznis má už v súčasnosti globálny charakter, tvrdí Havadža Mohamed Salman Junis, generálny riaditeľ divízie Kuwait Finance House – druhej najväčšej islamskej banky v Malajzii. „*v nasledujúcich 3-5 rokoch budeme svedkami objavenia sa islamskych báň v Austrálii, Číne, Japonsku a d'alších oblastí sveta*“ – prehlásil.

Takto sa najväčšie európske bankové domy vrátane Rotschildov ocitli pred hrozbou, že prídu o svoje zisky. Tým viac, že v máji r. 2010 otvoril El-Materi, zat' zvrhnutého prezidenta Tunisu Ben Aliho (*ktorý teraz leží v kóme po mozgovej prihode*) prvú Islamsku Banku v Tunise – BANK ZITUNA. Jej otvorenie bolo prvým krokom nového programu prezidenta na zavedenie všeobecných reforiem, ktoré by urobili z Tunisu „**CENTRUM BANKOVÝCH SLUŽIEB A FINANČNÉ CENTRUM REGIÓNU**“. (*celej severnej Afriky*)

Toto všetko - podľa presvedčenia autora článku v Puppet World – podrývalo moc a zisky centrálnej banky štátu, ktorú ovládajú Rotschildovci a ich spoluľastníci. Otvorený úder nenechal na seba dlho čakať. Hned' na druhý deň po tom, ako boli uväznených 33 členov okolo Ben Aliho za „zločiny proti ľudu“- 20. januára 2011 bola prvá islamska Banka ZITUNA pohľtená Centrálou Bankou Tunisu (teda v princípe bankou kontrolovanou Rotschildovcami)

Ako tvrdí PuppetWorld súčasné arabské „revolúcie“ sa uskutočňujú pod zámienkou ustanovenia demokracie a zvrhnutia despotov, ale ich skutočný cieľ je spočiatku vyvolať chaos a vákuum vo vedení na to, aby potom navrhli riešenie zvonka: Dosadiť bábkovú vládu, ktorá bude poslušná Rotschildovcom. „Rotschildovci chcú, aby moslimovia prešli od „politického útlaku krutých diktátorov“ do ekonomickejho otroctva pod kontrolou bankára lorda Rothschilda... Občania dostanú slobodu slova a mítingov, ale sa stanú ekonomickými otrokmi“ (*presne tak, ako u nás*) - zdôrazňuje sa v materiale.

Všetky tieto „revolúcie“ - tvrdí sa v materiale – boli najpravdepodobnejšie koordinované na najvyššej úrovni Medzinárodnej krízovej skupiny (International Crisis Group) Rotschildov. Mohamed Al-Baradei, ktorý sa vynoril ako nový vodca Egypta, sa javí ako hovorca Medzinárodného krízového štábu. Druhý člen jeho direktória je Zbigniev Brzezinski. A ďalší starý známy – George Soroš – zasadá v jeho výkonom výbere...

Arabské „revolúcie“ prebiehajú podľa rovnakej schémy, ako známe „nenásilné farebné revolúcie“. S úspechom boli uskutočnené v Gruzínsku r. 2003 - „revolúcia ruží“, ďalej v Ukrajine r. 2004 - „oranžová revolúcia“, v Libanone „cédrová revolúcia“, potom v Kirgizsku v marci 2005 – „tulipánová revolúcia“ a teraz v Tunise – „jazmínová revolúcia“. Iránska „zelená revolúcia“ v r. 2009 bola však neúspešná (*preto tam Izrael chce nahádzat A bomby !!!*)

Prvá takáto „revolúcia“ bolo zvrhnutie srbského prezidenta Slobodana Miloševiča v prvej línii so silami mládežníckeho hnutia „ODPOR“, ktorého aktivisti vyhlásili, že inštrukcie dostali od spolupracovníkov amerického Inštitútu Alberta Einsteina, ktorý je následne financovaný z Fondu (Nadácie) Soroša a Národnou nadáciou podpory demokracie. Dokazujú to aj filmové zábery z Egypta, kde mali viacerí organizátori pouličných nepokojoov oblečené „futbalky“, teda tričká hnutia „Otpor“.

V r. 2007-2008 realizovala Sorošom financovaná organizácia Freedom House program „**Nové Pokolenie Advokátov**“. Program financovaný v rámci Blízkovýchodného partnerstva bol určený na podporu mladých aktivistov občianskej spoločnosti, pracujúcich pre mierové

politické zmeny na Blízkom Východe a v Severnej Afrike. V Tunise stáli na čele tejto kampane „*Advokáti proti korupcii*“. Ako ohlásil Freedom House, skupina „*žurnalistov, advokátov a ďalších aktivistov, vystupujúcich za demokraticé reformy*“ sa stretla s vtedajšou štátnej sekretárkou Kondolízou Raisovou v rámci svojej cesty do Washingtonu, k Medzinárodnému dňu ľudských práv 10. decembra 2008.

V máji 2009 sa so skupinou aktivistov-disidentov stretla už nová štátnej sekretárka - Hillary Clintonová. Freedom House na svojej web stránke oznámila, že skupina navštívila aj „*štátnych úradníkov USA, členov Kongresu, masmédií a analytické centrá...*“ Po návrate do Egypta chlapci dostali neveľké granty na realizáciu pokrovových iniciatív, aké propaganda politických reforiem prostredníctvom spoločenskej siete Facebook a médií presadzuje. V roku 2010 prefinancoval Sorošov inštitút „Otvorenej spoločnosti“ grant s názvom: „*Dá sa pomoci „Twitteru“ nájsť cestu k demokracii? Perspektíva účasti médií v Afrike*“ Treba pripomenúť, že najmä „Facebook“ a „Twitter“ sa stali základnými prostriedkami organizovania revolúcie v Egypte (*a Tunise*). TREBA EŠTE NEJAKÉ DOKAZOVANIE ???

REZUMÉ: „*Narodná nadácia pre podporu demokracie*“ a George Soroš natrieškali milióny USD do prípravy severoafrických učiteľov, advokátov, žurnalistov a mládežníckych aktivistov. (*fiha, a kde nechali hercov? Tam sa asi divadlo veľmi nehrá !?*) Od r. 2009 viac než zdvojnásobili ich výukový program. Je to náhoda, že následne sa skončila mnohoročná vláda režimov v Egypte a Tunise ? KAŽDÝ SI MÔŽE SÁM NÁJSŤ ODPOVEĎ NA TÚTO OTÁZKU...

No... už mi je jasnejšie, čo presne sleduje Radičová a jej mafia tou reformou súdnictva. Ako vysoká funkcionárka Sorošovej nadácie na Slovensku, musí za tie dotácie zriadiť niečo na spôsob egyptského „Nového Pokolenia Advokátov“. Prvý krok je verejná volba generálneho prokurátora v parlamente, kde má zatial väčšinu hlasov...

Темы: [Ближний Восток](#), [Политика в мире](#), [Тунис](#), [Массовые протесты в Тунисе](#), [Народные волнения в странах арабского мира](#)

[Wikileaks Is A Rothschild Operation: Rothschilds Use Wikileaks To Wound Rival Bank, Julian Assange's Bail Posted By Rothschilds' Sister-in-law](#) says:

(Wikileaks je operácia Rotschildovcov: Rotschildovci používajú Wikileaks na poškodenie konkurenčných bank, Julian Assangeova ...)

Rothschilds Stage Revolutions in Tunisia and Egypt To Kill Islamic Banks In Emerging North African Markets
70 Comments »

PwP Exclusive ©Feb 9 2011 (link to this page or at least give the source)

Background: Tunisia has undergone increasing economic liberalization over the last decade: In the 2010-2011 World Economic Forum's *Global Competitiveness Report*, it was ranked as

the most competitive country in Africa, as well as the 32nd most economically competitive country globally. North Africa's large Muslim populations are a vast business opportunity for Islamic banking and other businesses.

Jacob Rothschild, senior member of the British branch of the Rothschild dynasty

Contrary to popular belief, the world's finances are controlled by privately-owned "central banks" masquerading as federal government banks in nearly every country in the world [The U.S. Court of Appeals, Ninth Circuit, ruled that The Federal Reserve (U.S.' central bank) was privately owned in 680 F.2d 1239, LEWIS v. UNITED STATES of America, No. 80-5905].

Though it is a carefully guarded secret, the Rothschilds and their associates own most the shares in the central banks ([Federal Reserve Directors: A Study of Corporate and Banking Influence](#), Committee on Banking, Currency and Housing, House of Representatives, 1976, Charts 1-5) (Mullins, Eustice [Secrets of the Federal Reserve](#) 1983). With extremely little government input, the economies of Tunisia, Egypt, Yemen, Jordan, and Algeria are strictly controlled by the Rothschild's central banks and their International Monetary Fund.

THE MOTIVE: FOLLOW THE MONEY

Islamic banks have been eating into Rothschild profits in the Middle East because: they don't charge interest (Shariah Law), they are growing very rapidly among the world's exploding Muslim populations, and (in these catastrophic economic times) they are more stable than western banks.

While it is a very good thing that people are freed from the tyranny of dictators, they also need to be freed from the tyranny of economic control and serfdom. The relevant moral question is: Do the means justify the end?.

Ben Ali's son-in-law El Materi at the opening of his Zitouna Bank, North Africa's first Islamic bank, last May

Deposed Tunisian President Ben Ali's son-in-law, Sakher El Materi, opened Tunisia's first Islamic bank, Zitouna Bank, on May 26, 2010. Zitouna Bank is ***the first Islamic bank in the Maghreb region*** [North Africa]. The bank was a first step toward Ben Ali's new program of extensive reforms, "Tunisia, a Pole for Banking Services and a Regional Financial Centre", which would have undermined the power and the profits of the Central Bank of Tunisia (privately-owned by the Rothschilds and their associates).

Tunis Financial Harbour opened last October 19. Its the first offshore finance centre in North Africa.

The Telegraph (October 19 2010) reported on the opening of the megaproject Tunis Financial Harbour –President Ben Ali's bid to make Tunisia the regional financial centre of North Africa and beyond: "Islamic investment bank Gulf Finance House (GFH) and the Tunisian government have created the first offshore finance centre in North Africa. The centre will be part of Tunis Financial Harbour, a \$3 billion waterfront development in Tunis . . . GFH, which is based in Bahrain, hopes the centre will allow Tunisia to take advantage of its strategic position on the Mediterranean sea, and operate as a bridge between the EU and the rapidly growing economies of North Africa [and subSaharan Africa]."

"However, despite the current poor climate, the potential for Islamic banking in Egypt is huge, and one should expect more moves from Abu Dhabi Islamic Bank into Egypt, possibly in the form of a buyout," Executive Magazine (Feb 8 2011) reports, "A recent Middle East Business Intelligence report said it best, when it opined, 'If Abu Dhabi Islamic Bank can make a success of offering Islamic products, the whole market will open up. We have already seen some of the local banks start to advertise their Islamic products in view of the competition for customers they see about to begin.'

“Clearly Islamic banks in the Gulf are already anticipating the day when their home markets are saturated. And it appears that Egypt will be on the next front-line in the development of regional Islamic banking and finance.”

“African countries such as Algeria, Egypt, Libya, Morocco, Tunisia and Sudan are keen on future sukuk exercises (issuing Islamic bonds). Gambia debuted with a US\$166m sukuk deal, privately sold in the US in 2006.” [International Finance Review (Reuters), 2008]

The New York Times article “Islamic banking rises on oil wealth, drawing non-Muslims” (November 22, 2007) reported: “Rising oil wealth is lifting Islamic banking – which adheres to the laws of the Koran and its prohibition against charging interest – into the financial mainstream. . . . In addition to Islamic loans, there are Islamic bonds, Islamic credit cards . . . Loans and bonds that conform to the Koran are already available in the United States. . . .

“‘This is an industry on its way from a niche industry to becoming a truly global industry,’ said Khawaja Mohammad Salman Younis, the managing director for operations in Malaysia for Kuwait Finance House, the world’s second-largest Islamic bank. ‘In the next three to five years you’ll see Islamic banks coming out in Australia, China, Japan and other parts of the world.’

“In Islamic banking, financiers are required to share borrowers’ risks, meaning that depositors are treated more like shareholders, earning a portion of profits. Financing deals resemble lease-to-own arrangements, layaway plans, joint purchase and sale agreements, or partnerships.

“The stampede into Islamic finance is mostly an effort to tap an estimated \$1.5 trillion of funds sloshing around the Middle East, largely from higher oil prices. . . . Those investments have helped ignite an economic revival throughout the Muslim world at a time of increasing religious conservatism among Islam’s 1.6 billion faithful. A result is expanding demand for financial services that adhere to Islamic law . . .

“And while the biggest Islamic banks are in the wealthy Gulf states, **the most attractive potential markets are in Turkey and North Africa** (emphasis added) and among European Muslims. . . .

“. . . even non-Muslims are taking advantage of a growing range of Islamic products offering competitive returns. For instance, David Ong-Yeoh, a public relations executive tired of fretting over the rising interest rate on his adjustable rate mortgage, refinanced to a 30-year fixed loan from an Islamic financial institution. Now, he pays regular installments that include a predetermined profit margin for the bank.

“‘The terms are better than on conventional loans,’ said Ong-Yeoh, 41.

“Islamic finance also avoids other prohibited practices. Shariah-compliant bankers cannot receive or provide funds for anything involving alcohol, gambling, pornography, tobacco, weapons or pork. Proponents of Islamic banking say these are limits any socially conscious investor can support, Muslim or not. They also envision wider appeal for Islamic banking’s ban on interest, which stems from the Koran’s prohibition against usury.

“This is a view that has a long religious and historical tradition. Interest is repeatedly condemned in the Bible. Aristotle denounced it, the Romans limited it, and the early Christian church prohibited it. . . .

“The belief that all interest charges are unjust now underpins Islamic finance. . . . Hoarding is frowned upon in the Koran, so savings earn no return unless put to productive use.

“‘Money should be used for creating better value in the country or the economy,’ Maraj said. ‘Money cannot generate money.’

“Nor can Islamic banks simply trade money. ‘In the Islamic finance model, the banks are supposed to mobilize funds through a fund management concept,’ said Rafe Haneef, head of Islamic banking in Asia for Citigroup.

“Indeed, Islamic banking is supposed to function more like private equity firms than conventional banking. ‘Private equity is an Islamic concept,’ Haneef said.

“Industry proponents say this risk-sharing requirement helps reduce the kind of abuses that led to the subprime mortgage mess in the United States. Scholars consider it un-Islamic to overload a customer with debt or invest in a company with excessive debt.”

The *Washington Post*, “Islamic Banking: Steady In Shaky Times” (Oct 31 2008), reported: “As big Western financial institutions have teetered one after the other in the crisis of recent weeks, another financial sector is gaining new confidence: Islamic banking. Proponents of the ancient practice, which looks to sharia law for guidance and bans interest and trading in debt, have been promoting Islamic finance as a cure for the global financial meltdown.

“This week, Kuwait’s commerce minister, Ahmad Baqer, was quoted as saying that the global crisis will prompt more countries to use Islamic principles in running their economies. U.S. Deputy Treasury Secretary Robert M. Kimmet, visiting Jiddah, said experts at his agency have been learning the features of Islamic banking.

“Though the trillion-dollar Islamic banking industry faces challenges with the slump in real estate and stock prices, advocates say the system has built-in protection from the kind of runaway collapse that has afflicted so many institutions. For one thing, the use of financial instruments such as derivatives, blamed for the downfall of banking, insurance and investment giants, is banned. So is excessive risk-taking.

“‘The beauty of Islamic banking and the reason it can be used as a replacement for the current market is that you only promise what you own [contrast to western banks fractional reserve system]. Islamic banks are not protected if the economy goes down — they suffer — but you don’t lose your shirt,’ said Majed al-Refaie, who heads Bahrain-based Unicorn Investment Bank.

“The theological underpinning of Islamic banking is scripture that declares that collection of interest is a form of usury, which is banned in Islam. In the modern world, that translates into an attitude toward money that is different from that found in the West: Money cannot just sit and generate more money. To grow, it must be invested in productive enterprises.

“‘In Islamic finance you cannot make money out of thin air,’ said Amr al-Faisal, a board member of Dar al-Mal al-Islami, a holding company that owns several Islamic banks and financial institutions. ‘Our dealings have to be tied to actual economic activity, like an asset or a service. You cannot make money off of money. You have to have a building that was actually purchased, a service actually rendered, or a good that was actually sold.’

“Islamic bankers describe depositors as akin to partners — their money is invested, and they share in the profits or, theoretically, the losses that result. (In interviews, bankers couldn’t recall a case in which depositors actually lost money; this shows that banks put such funds only in very low-risk investments, they said.)”

It is easy to see why the Rothschilds and their network of conventional western banks would be threatened by competition from the more appealing, more conservative Islamic banks.

Late in 2008, French Finance Minister Christine Lagarde announced France’s intention to make Paris “the capital of Islamic finance” and said several Islamic banks would open branches in the French capital in 2009. French sources estimate this area of the financial market is worth from 500 to 600 billion dollars and could grow by an average 11 percent a year.

John Sandwick, managing director of Swiss asset management firm Encore Management, characterized the opening of several Swiss Islamic banks as, “the race to control the rich prize: which today is worth hundreds of billions, but in the future will be trillions of dollars of Islamic wealth.”

“According to Standard and Poor’s, Islamic banking assets reached about \$400 billion throughout the world in 2009. In November 2010, The Banker published its latest authoritative list of the Top 500 Islamic Finance Institutions with Iran topping the list. Seven out of ten top Islamic banks in the world are Iranian according to the list.” (iStockAnalyst, Feb 8, 2011)

BEN ALI’S SON OPENS FIRST ISLAMIC BANK IN ATTRACTIVE NORTH AFRICAN MARKET

Commenting on the opening of Zitouna (Islamic) Bank, International Business Times (May 28 2010) reported, “North Africa has begun to embrace Islamic finance after years watching from the sidelines, partly to channel more Arab Gulf petrodollars into the region. . . . Tunisia has one of the most open economies in the region and attracts substantial investment from the European Union, something that is expected to accelerate after 2014, when the government has said it will make the currency (the Tunisian dinar) fully convertible.”

Global Islamic Finance News (May 31, 2010) reported, “Zitouna Bank also seeks to impart a regional dimension on its activities, particularly in the Maghreb region [North Africa], all the more so that it is the first specialised bank not belonging to a foreign banking group,” and went on to add, “The Bank will also seek to forge strong relations with the Maghreb and Mediterranean banks to ensure needed flow of financial operations for its customers. The bank officials stressed that the financial institution has established relations with 12 Islamic banks in collaboration with the Institute of Islamic banks in Bahrain.

Zitouna bank's formation had been announced earlier in the Official Gazette of the Republic of Tunisia on 10 September 2009. Tunisia and Morocco authorized Islamic finance in 2007, partly to channel more investment into their fast-growing tourism and real estate industries.

Due to his being the son-in-law of President Ben Ali, El Materi's Zitouna Bank was expanding in Tunisia to the level of monopoly. El Materi had built a powerful business empire: he ran businesses in News and Media, Banking and Financial Services, Automotive, Shipping and Cruises, Real Estate and Agriculture, Pharmaceuticals and last November 22 he bought a 50% stake in Orascom Telecom for 0.2 billion.

The newly-opened Tunis Financial Harbour was on the brink of becoming the regional financial centre of North Africa and, with its strategic position on the Mediterranean sea, becoming a bridge between the EU and the rapidly growing economies of North Africa and sub-Saharan Africa.

On January 20 2011, ZItouna Bank, Tunisia's first Islamic bank was seized by the Central Bank of Tunisia (Rothschilds). The bank owned by Sakher El Materi, the thirty-year-old son-in-law of deposed Tunisian leader Zine El Abidine Ben Ali has been placed under "the control" of the central bank. Materi is presently in Dubai. The move came a day after 33 of Ben Ali's clan were arrested for crimes against the nation. State television showed what it said was seized gold and jewellery. Switzerland has also frozen Ben Ali's family assets.

EGYPT'S ISLAMIC BANKS THREATENED BY ROTHSCHILD REVOLUTION: OLD MAN POTTER VS HARRY BAILEY

A still from the film "It's A Wonderful Life"

The following scenario is right out of the 1946, Frank Capra film *It's a Wonderful Life* with Old Man Potter (Rothschild) creating a run on Harry Bailey's traditional Savings and Loans (Islamic bank):

Islamic (halal) banking products have not made significant inroads in North Africa yet, except in Egypt. ". . . There are several Islamic banks operating in Egypt: Faisal Islamic Bank, Al Baraka Egypt (Al Ahram Bank) and Abu Dhabi Islamic Bank NBD . . . There may be others as well," says Blake Goud, an expert on Islamic Finance (The Review – Middle East, Jan 31 2011), ". . . and the risks of a run on the bank should concern those interested in Islamic banking around the world because it could provide a test of how resilient Islamic banks really are to crisis.

"What I mean is that the Egyptian situation, which could be a fantastic opportunity for the Egyptian people, could expose a weakness within the Islamic banking industry if it is problematic. The main risk to any bank is that there is a run and the bank cannot meet depositor withdrawals with the cash available on hand. This forces the bank to raise cash from other means. In most cases, it can either get an inter-bank loan from another bank overnight that allows it to handle withdrawals. If other banks are hesitant to lend to a given bank because of fears of asset quality, then the bank will usually have access to an overnight borrowing facility with the central bank, which operates as the lender of last resort.

"The key for Islamic banks is that they are not able to take advantage of the inter-bank lending market, nor are they able to borrow from (or lend to) the central bank (emphasis

added) because those loans are interest-bearing. The only alternative is to find other banks (mostly Islamic banks) willing to extend Shari'ah-compliant, bilateral loans often using commodity murabaha. In a country like Egypt where the Islamic banking industry is a small portion of the total banking system, it does not create a systemic risk if Islamic banks fail, but it does matter a lot to the depositors of other Islamic banks in the country and globally. If there is the potential that a run on an Islamic bank will not be stopped by someone; whether that is a foreign bank, a multi-lateral bank like the Islamic Development Bank or the central bank of Egypt (through emergency measures), then it could hurt confidence in Islamic banks.

"If neither of these options are available, the bank will have to try to raise funds by selling its assets, most of which (loans) are illiquid in the short run. It will have to take a loss on the sale to realize the cash it needs to meet withdrawals. If this continues and the bank sells enough assets at a discount to the value they are held on the balance sheet, the bank's equity will be negative (the value of assets minus liabilities) and it will become insolvent (having earlier only been illiquid). This is the fundamental danger in banking from a financial stability perspective. If enough banks face runs and have to sell assets, the run could become self-sustaining and contagious. Even a healthy bank facing a run can become insolvent....

In contrast, Bloomberg reports, "Egypt's banks may risk a surge in customer withdrawals when they open for business, placing them among companies worst hit by the nationwide uprising against President Hosni Mubarak. ... Central Bank Governor Farouk El-Odkah said in a telephone interview Jan. 29 that his bank has \$36 billion in reserves, enough to accommodate investors should they wish to withdraw funds. His deputy, Hisham Ramez, said interbank lending "will function properly" when banks are reopened. He said the security situation will determine when that is possible.

"Asked about the risk of a bank run, Mohamed Barakat, chairman of state-run Banque Misr and head of the country's banking association, said in a telephone interview that Egyptian lenders are 'very liquid,' with average loan-to-deposit ratios of 53 percent. [...] "The Egyptian interbank offered rate, the rate banks charge to lend to each other, is at a 16-month high of 8.5 percent."

THE MEANS: SPONSOR PRO-DEMOCRACY ACTIVISTS

These Rothschild revolutions are done under the pretense of bringing democracy and deposing despots, but the real aim is to initially create chaos and a leadership vacuum, then quickly offer a solution: install a puppet that will do the economic bidding of the Rothschilds. The citizens gain freedom of speech and association, but become economic serfs.

These revolutions are most likely coordinated at the highest levels by the Rothschild's International Crisis Group. Mohamed ElBaradei is already being touted as a new leader for Egypt. ElBaradei is a trustee of the International Crisis Group. Another board member of this group is Zbigniew Brzezinski. George Soros sits on the executive committee. The later two are ubiquitous front men for the Rothschilds.

The revolutions are from the same playbook as the fairly nonviolent "color revolutions". These revolutions have been successful in Serbia (especially the Bulldozer Revolution (2000), in Georgia's Rose Revolution (2003), in Ukraine's Orange Revolution (2004), in Lebanon's Cedar Revolution and (though more violent than the previous ones) in

Kyrgyzstan's Tulip Revolution (2005), and Tunisia's Jasmine Revolution. Iran's Green Revolution (2009) was unsuccessful.

Liberal billionaire George Soros funded training of activists in North Africa.

The Guardian reported (Nov 26, 2004) that the following were “directly involved” in organizing the colour revolutions: George Soros’ Open Society Foundation, the National Endowment for Democracy (NED), the International Republican Institute, and Freedom House. The Washington Post and the New York Times also reported substantial Western involvement in some of these events.

Activists from Otpor in Serbia have said that publications and training they received from the US based Albert Einstein Institution staff have been instrumental in the formation of their strategies. The Albert Einstein Institution is funded by the Soros Foundation and NED. (Wikipedia)

In the article, “Georgia revolt carried mark of Soros” (November 26, 2003), the *Globe & Mail* reported, “[Soros’ Open Society Institute] sent a 31-year-old Tbilisi activist named Giga Bokeria to Serbia to meet with members of the Otpor (Resistance) movement and learn how they used street demonstrations to topple dictator Slobodan Milosevic. Then, in the summer, Mr. Soros’s foundation paid for a return trip to Georgia by Otpor activists, who ran three-day courses teaching more than 1,000 students how to stage a peaceful revolution.”

Egyptian activists wearing Otpor shirts. Otpor was started by Soros in Serbia and has trained activists in other colour revolutions

Several protest organizers on the streets in Egypt last week were wearing Otpor t-shirts. These t-shirts are given out by Otpor at training sessions. This is only to say that there may be a link here, between Soros and Tunisian protesters.

In 2007-08, Freedom House [funded by Soros and the Middle Eastern Partnership Initiative (MEPI)] ran the following program: **“New Generation of Advocates**, a MEPI-funded program that supports young civil society activists working for peaceful political change in the Middle East and North Africa, spearheaded the “Lawyers against Corruption” campaign in Tunisia.”(Freedom House website). The group of “journalists, lawyers, and other activists who advocate for democratic reform” had a meeting with then Secretary of State Condoleezza Rice, on a trip to Washington on International Human Rights Day, December 10, 2008. In May 2009, U.S. Secretary of State Hillary Clinton met with the group of activist/dissidents. Freedom House reported on their website that the group also visited “U.S. government officials, members of Congress, media outlets and **think tanks** . . . After returning to Egypt, the fellows received small grants to implement innovative initiatives such as advocating for political reform through **Facebook and SMS messaging**.” (emphasis added)

And also from the Freedom House website: “From February 27 to March 13 [2010], Freedom House hosted 11 bloggers from the Middle East and North Africa for a two-week Advanced New Media Study Tour in Washington, D.C.”

In 2010, Soros’ Open Society Institute funded a grant called ‘*Can It Tweet its way to Democracy? The promise of Participatory Media in Africa*’ described on the OSI website as “. . . Ethiopia and Egypt have been the current focus of the research programme; the OSI

funding will allow the project to be expanded to include: Uganda, Zimbabwe, Tunisia, Eritrea and Rwanda. . . . it is hoped that it will contribute to the understanding of the new media in Africa and its links to democratization. It is also intended that the study will be used as a source material for future research.”

Facebook and Twitter were the primary means of organizing the revolution in Egypt: “Activists from Egypt’s Kifaya (Enough) movement – a coalition of government opponents – and the 6th of April Youth Movement organized the protests on the Facebook and Twitter” (Voice of America)

In the *Foreign Policy Journal*, Dr. D.K. Bolton (Jan 19 2011) writes, “NED [National Endowment for Democracy] and Soros work in tandem, targeting the same regimes and using the same methods. . . . At least ten of the twenty-two directors of NED are also members of the plutocratic think tank, the Council on Foreign Relations” (The Council of Foreign Relations is the American sister of the Rothschild’s *Royal Institute of International Affairs* in Britain: both are instruments of plutocratic control hiding in plain sight.

The following is a partial list of grants from the NED website for 2009 (the latest year available):

In Tunisia the focus was on training youth activists:

“Al-Jahedh Forum for Free Thought \$131,000 To strengthen the capacity and build a democratic culture among Tunisian youth activists.

“Mohamed Ali Center for Research, Studies and Training \$33,500 To train a core group of Tunisian youth activists on leadership and organizational skills to encourage their involvement in public life. [MACRST] will conduct a four-day intensive training of trainers program for a core group of 10 young Tunisian civic activists on leadership and organizational skills; train 50 male and female activists aged 20 to 40 on leadership and empowered decision-making; and work with the trained activists through 50 on-site visits to their respective organizations.

“Association for the Promotion of Education \$27,000 To strengthen the capacity of Tunisian high school teachers to promote democratic and civic values in their classrooms. APES will conduct a training-of-trainers workshop for 10 university professors and school inspectors, and hold three two-day capacity building seminars for 120 high school teachers”

The above organizations and others have been recipients of ongoing NED grants in Tunisia, as the following list from previous years indicates:

2008: Al-Jahedh Forum for Free Thought received \$57,000 to train Tunisian activists; Mohamed Ali Centre for Research got \$37,800; Tunisian Arab Civitas Institute, \$43,000 for training teachers in “civic values” and the Center for International Private Enterprise, \$163,205 “to inculcate free enterprise doctrines among Tunisian businessmen, which reflects what NED is really aiming for in its promotion of “democracy and civil values”: globalization” (Bolton, 2011)

2007: AJFFT received \$45,000 to develop Tunisian Activists; The Arab Institute for Human Rights got \$43,900; The Center for International Private Enterprise (CIPE) \$175, 818; The

Mohamed Ali Center for Research, Studies, and Training \$38,500; Moroccan Organization for Human Rights \$60,000 “To strengthen a group of young Tunisian attorneys as they mobilize citizens on reform issues.”

In Egypt, the number of NED grants doubled in 2009 to 33 democracy projects totaling \$1.4 million and the focus changed from promoting private enterprise to training young human-rights lawyers, and identifying and training youth activists. It will be interesting to see when (if?) NED publishes its 2010 grants. From the NED website—a sample of the grants for 2009:

Egyptian Union of Liberal Youth (EULY) \$33,300 To expand the use of new media among youth activists for the promotion of democratic ideas and values. EULY will train 60 youth activists to use filmmaking for the dissemination of democratic ideas and values. The Union will lead a total of four two-month long training workshops in Cairo to build the political knowledge and technical filmmaking skills of participating youth involved in NGOs.

Andalus Institute for Tolerance and Anti-Violence Studies (AITAS) \$48,900 To strengthen youth understanding of the Egyptian parliament and enhance regional activists’ use of new technologies as accountability tools. AITAS will conduct a series of workshops for 300 university students to raise their awareness of parliament’s functions and engage them in monitoring parliamentary committees. AITAS will also host 8 month-long internships for youth activists from the Middle East and North Africa to share its experiences using web-based technologies in monitoring efforts.

Bridge Center for Dialogue and Development (BTRD) \$25,000 To promote youth expression and engagement in community issues through new media. BTRD will train youth between the ages of 16 and 26 in the use of new and traditional media tools to report on issues facing their communities. BTRD will also create a website for human rights videos and new media campaigns in Egypt.

Egyptian Democracy Institute (EDI) \$48,900 To promote accountability and transparency in parliament through public participation, and to build legislative capacity. EDI will produce quarterly monitoring reports and hold seminars to discuss the overall performance of Parliament and offer recommendations on legislation proposed in the People’s Assembly. EDI will monitor, collect, and document evidence of corruption in Cairo and Alexandria

Lawyers Union for Democratic and Legal Studies (LUDLS) \$20,000 To support freedom of association by strengthening young activists’ ability to express and organize themselves peacefully within the bounds of the law. LUDLS will train 250 youth activists on peaceful assembly and dispute resolution

Our Hands for Comprehensive Development \$19,200 To engage Minya youth in civic activism and encourage youth-led initiatives and volunteerism. Our Hands will hold two public meetings for local youth to discuss challenges and to identify youth leaders who would benefit from additional training courses. Participants will produce a short film on youth political participation, and develop and implement action plans for resolving problems facing youth in the governorate. Our Hands will also provide Minya youth an opportunity to learn from the experience of and network with Cairo-based activists and NGOs.

“Youth Forum \$19,000 To expand and maintain a network of youth activists on Egyptian university campuses and to encourage the participation of university students in student union elections and civic activities on campus. . . .”

NED and Soros have been injecting millions of dollars into the training of North African, pro-democracy teachers, lawyers, journalists and youth activists. In 2009 they more than doubled their training efforts. Why, at this time, has the 30-year support of these dictators been undermined? The prize is the rapidly-rising economies of North Africa. It coincides with the efforts of Ben Ali to make Tunisia the financial center of North Africa and to promote Islamic banking. The Rothschilds want North African Muslims to borrow from Rothschild banks and pay interest at rates the Rothschild central bank decides: they do not want them to be able to borrow from Islamic banks and not pay any interest. The Rothschilds want Muslims to trade their present political oppression at the hands of brutal dictators for future economic serfdom under the control of banker Lord Rothschild.

Caution: This site is anti-plutocratic, not antisemitic. Bigotted comments will not be tolerated.

+++++

Západní zvláštní jednotky vysazeny v Libyi

<http://www.zvedavec.org/vezkratce-4935.htm>

+++++

Link je na jedneho americkeho senatora ktory poskytol interview o pozadi 11/9 je to s titulkami takze citajte a je to moc zaujimave kym to nestiahnu !!!

<http://video.google.com/videoplay?docid=-4679218441236348172#>

<http://video.google.com/videoplay?docid=-4679218441236348172#docid=5420753830426590918>
+++++

Tu je niečo o Chmelovi:

http://sk.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Chmel
<http://www.osobnosti.sk/index.php?os=zivotopis&ID=26>
<http://www.litcentrum.sk/39934>
<http://www.most-hid.sk/sk/content/rudolf-chmel-aj-o-slovensko-madarskych-vztahoch>
http://www.gipsytv.eu/vicepremier-rudolf-chmel-bol-online.html?page_id=1586
<http://www.tasr.sk/23.axd?k=20110302TBB00755>
<http://www.tasr.sk/23.axd?k=20110227TBB00063>

+++++

<http://orgo-net.blogspot.com/2011/02/little-grandmother-my-jsme-ti-na-ktere.html>

<http://orgo-net.blogspot.com/2011/01/little-grandmother-oficialni-prohlasceni.html>

++++++

STV bude opäť vysielať Hríbovu Lampu Autor: Ivan Majerský, Pravda

Pravda.sk | 1. marca 2011 Štefan Hrív sa vracia do STV so svojou diskusnou reláciou Lampa. Túto informáciu potvrdil pre portál mediálne.sk. "Áno je to pravda, dostali sme ponuku, ústne sme sa už dohodli," povedal. Štefan Hrív

Lampu bude televízia vysielať na Dvojke v inovovanej podobe, keď okrem diskusie s moderátorom Hríbom sa objavia aj iné žánre. Vysielať by sa mala začať od apríla.

Diskusiu so Štefanom Hríbom ako prvá začala vysielať STV za riaditeľovania Richarda Rybníčka pod názvom Pod lampou. Zrušil ju Radim Hreha. Jej koniec bol reakciou na to, že Hrív pozval do relácie Eugena Kordu, ktorého Hreha prepustil a diskutovali o pomeroch v STV, pričom sa vôbec nevenovali pôvodnej téme Ako vznikol život.

Hríbovu diskusnú reláciu vysielať istý čas Slovenský rozhlas na okruhu Rádio_FM a naposledy sa ocitla vo vysielaní Joj Plus.

++++++

Kliknite na ikonu vedla pesnicky *Legedna o sv. Dorote*:

http://www.nohavica.cz/cz/diskografie/dvd/dvd_advent.htm

++++++

Clanok o nebezpecenstve okultizmu pre cloveka (spomina sa tam aj neslavne znamy Sandor zo Senca) z katolickeho portalu ROZMER <http://www.sekty.sk/sk/articles/show/829>

++++++

Predstav si, že zase tá **Kováčiková omša s kázňou zo 6.2.2010 nie** je znova zaarchivovaná a bola v archive SRo už na 100%! Neuveriteľne ako s tým tam manipulujú. Je to škandál! Budem to ďalej sledovať, zajtra im tam do SRo zavolám a napišem. s
<http://www.slovakradio.sk/radio-slovensko/archiv?datum=6.3.2011>

Text omše

<http://www.slovakradio.sk/radio-slovensko/krestanska-nedela/Vy-ste-sol-zeme?l=2&i=4152&p=1>

Jozef Kováčik

Vy ste sol' zeme

Rímskokatolícka svätá omša z Kostola Svätej rodiny v Bratislave – Petržalke celebrant a kazateľ: Jozef Kováčik, rímskokatolícky kňaz **5. nedel'a v období cez rok A**

Predstavme si situáciu, že do činžiaka, kde bývate, sa nastáhuje nový sused. Alebo si niekto

vo vašej dedine kúpi vedľa vás dom. Vy toho človeka nepoznáte, nestretávate sa s ním, no veľa ľudí v paneláku či na dedine, bude oňom hovoriť pomerne zle. Vlastne veľmi zle. Budú ho obviňovať z nekalých vecí a budú to robiť trvalo.

Vy máte dve možnosti. Prihovoriť sa takému človeku a opýtať sa ho, či to, čo oňom hovoria, je pravda. Ale kto z nás by to dokázal urobiť? Je to ľudsky ťažké. Alebo, sa mu na základe rečí vyhnete, už keď ho zbadáte na 100 metrov od seba. Vedľ predsa niečo na tom musí byť... A tak možno nikdy v živote nebudeť mat' možnosť zistíť, že nepravdivé veci oňom začala šíriť nejaká žena, ktorá bola do neho zaľúbená, no on ju odmietol. A tak prišla pomsta... Prehnané? Zámerne som použil takýto príklad, pretože ho poznám zo svojej knázskej praxe. Bez toho, aby som uvádzal, o koho ide a kde sa to stalo, chcem ho použiť ako základ pre to, čo by som teraz rád rozvinul.

Mojím zámerom je totiž aplikovať tento príklad na súčasnosť. Vcelku sa bavím na novinároch, ktorí sa ma pytajú, ako bude Cirkev reagovať po sčítaní obyvateľov, keď bude menej ľudí, ktorí sa hlásia k Cirkvi, ako pred 10 rokmi... Ja osobne tie čísla ešte nepoznám, pretože sčítanie obyvateľov ešte neprebehlo, čaká nás to 21. mája, ale napriek tomu sa už predstúva, že príde k radikálnemu úbytku obyvateľov Slovenska, ktorí sa budú hlásiť k niektoj z cirkví. Netvrdím, že sa tak nemôže stať. Môže sa to stať. No okrem rôznych objektívnych i subjektívnych kritérií na posudzovanie nemožno zapriť jednu veľmi dôležitú skutočnosť - viaceré médiá sa voči Cirkvi a kresťanom správajú presne ako ľudia z môjho príkladu. Bez toho, aby premýšľali, skúmali, pytali sa, len bezhlavo preberajú z agentúr niekedy do neba volajúce klamstvá a lži, ktoré sa po čase stanú vsugerovanou pravdou. A tak niekol'ko rokov máme v mediálnom svete na Slovensku obraz Cirkvi ako parazita a ovládateľa spoločnosti. V posledných mesiacoch v tejto kampani, a nebojím sa to nazvať programovou kampaňou i v súvislosti s blížiacim sa sčítaním obyvateľov Slovenska, vyniká jeden z denníkov. Máme slobodu slova. A je dobré, že ju máme. Viacerí sa totiž dobre pamätáme, ako to vyzeralo za vládnutia červených súdruhov, kedy za vydávanie samizdatového kresťanského časopisu bol trest porovnatelný s vraždou človeka... No dobre. Ale čo tvorí predpoklad slobody slova? Zaiste možnosť obyvateľov získať objektívne informácie. Tak je dokonca i definovaná samotná sloboda slova - ako právo obyvateľov na pravdivé informácie. Podľame v našom uvažovaní ďalej. Asi nikto nečaká, že Katolícke noviny budú publikovať články, ktorých obsahom by bolo niečo, čo by bolo v rozpore s náukou Katolíckej cirkvi. Ten, kto si vezme do rúk Katolícke noviny, o tom vie. Koľko obyvateľov Slovenska však vie, kto je majiteľom iných médií na Slovensku? Často riadne poprepletané vlastnícke vzťahy komerčných médií zostávajú pre bežného človeka záhadou. Ak však tieto informácie mám, zrazu sa mi otvorí úplne nový horizont poznania, prečo, povedzme, dané noviny uverejnia ten alebo onen článok... Nie je na škodu vedieť, že pred niekoľkými mesiacmi kúpila jeden z denníkov, ktorý má svoju červenú minulosť, silná finančná skupina. A Cirkev sa stala v tomto denníku v súčasnosti terčom a cieľom manipulácií verejnej mienky ako za čias, ktoré si dobre pamätáme.

Máme slobodu slova. A je dobré, že ju máme. K slobode slova aj právo na informácie. Je potrebné, aby sa ľudia mohli slobodne rozhodnúť, čo budú čítať či pozerať. A práve preto nikto nemôže ani Cirkvi ubrať právo nazvať skutočnosť, ktoré sa v mediálnom svete dejú, pravým slovom. Aj Cirkev má právo na dobré meno. Aj veriaci majú svoje práva. Sú tvorivou súčasťou tejto spoločnosti. Nie sú jej parazitom.

“Je všeobecne prijaté, že korene situácie, ktorú pozorujeme a cítíme, sú v narušenom morálnom poriadku a problém treba riešiť veľkou snahou o zmenu mentality spoločnosti a o nový životný štýl,” povedal predseda Konferencie biskupov Slovenska, arcibiskup Zvolenský

na sretnutí pána prezidenta s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností na Slovensku v roku 2010. „Práve na tomto sa môžeme a chceme podieľať ako spoločenstvo veriacich, ale aby to to bolo možné, treba, aby sa uznal verejný význam veriacich a náboženstva. S ľútosťou pozorujeme, že sa rozširujú v politických a kultúrnych kruhoch, ako aj komunikačných prostriedkoch postoje malého uznania, ba niekedy až nepriateľstva, či pohŕdania náboženstvom, osobitne tým kresťanským. Je jasné, že ak relativizmus je chápáný ako podstatný konštitutívny prvok demokracie, potom je tu riziko, že laickosť sa chápe jedine ako vylúčenie alebo odmietnutie spoločenského významu náboženstva. Chceme vyzdvihnuť, že aj Lisabonská zmluva predpokladá, že Európska únia bude udržovať s cirkvami dialóg „otvorený, transparentný, pravidelný“ (čl. 17). V mene spomenutého dialógu katolícka Cirkev prednáša svoje stanovisko aj k otázkam diskusie o zákonomach a programoch, ktoré, v mene boja proti diskriminácii, narúšajú biologický základ rozdielov medzi pohlaviami. Sloboda nemôže byť absolútна, lebo človek nie je Boh, ale Boží obraz, jeho stvorenie. Pre človeka nemôže byť životnou cestou, po ktorej má ísť, cesta svojvôle alebo túžby, ale musí pozostávať práve v rešpektovaní štruktúry, ktorú chcel Stvoriteľ.“

Tol'ko z príhovoru arcibiskupa Zvolenského.

Cirkev prežila i t'ažké obdobie, kedy jej členov súdili, bili, ponižovali, väznili a určite prezije aj dnešné ponižovanie. Povedať dnes na verejnosti katolícky knaz vyvolá automaticky spojenie "pedofil". Ak sa povie Cirkev, akoby sa vyriecklo tajomné zaklínadlo... Čo v tom robí? Zaiste mať úctu voči pravde. Ak policajná akcia s veľkou pompou zasiahne voči Františkánom, tá istá policajná moc by mala mať tol'ko slušnosť, že sa po tom, ako sa ukáže, že obvinenia boli falošné, verejne ospravedlní. Ak médiá venujú tejto udalosti veľký priestor pri obviňovaní, aký priestor venujú tomu istému prípadu, ked' sa ukáže, že bol vykonštruovaný? A ak bol vykonštruovaný, kým bol vykonštruovaný? Poznáme odpovede? Žiaľ nie.

Cirkev takéto udalosti nezažíva v dejinách po prvýkrát. Aká bola jej dejinná odpoveď Cirkvi? "Toto hovorí Pán: Lám hladnému svoj chlieb, bedárov bez prístrešia zaved' do svojho domu. Ak uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím blížnym sa neskrývaj."

Vtedy ako zora vyrazí tvoje svetlo a rana sa ti rýchlo zahojí. Pred tebou pôjde tvoja spravodlivosť a Pánova sláva za tebou."

Cirkev a kresťania budú vždy autentickým svedectvom, ak nestratia pokoj, nádej a schopnosť milovať. Ale láskou, ktorá je agapé. Teda mali by sme byť pripravení rozdať sa, obetovať vlastné pohodlie a ponúknut' službu. Presne to, čo robia rehoľníci, zdravotné sestry na nemocničných oddeleniach, to, čo robia kresťanskí učitelia, ktorí ešte nestratili nádej, že ich poslanie v spoločnosti má zmysel, knazi, ktorí napriek svojim ľudským slabostiam v hociktorú nočnú hodinu idú k zomierajúcemu, aby ho poslinili. Mladí, ktorí nerezignovali, nevzdali to a neutiekli pred hulvátskosťou našej spoločnosti. Rodičia, ktorí i napriek šíriacej sa Kultúre smrti prijmú dieťa ako Boží dar. Zvlášť tí, ktorí prijmú dieťa, ktoré sa neteší plnému zdraviu ako iné deti. Aj toto je Cirkev. Aj toto je spoločenstvo, o ktorých sice väčšinou médiá nerozprávajú, ale my takúto cirkev predsa poznáme, pretože my prežívame život v tejto Cirkvi. My máme skúsenosť z farského spoločenstva. Máme skúsenosť, čo to je zažiť odpuštenie, prijať odpuštenie, aj ponúknut' odpuštenie. To je to, čo je pre Cirkev podstatné a bez čoho by Cirkev nebola Cirkvou. A práve to je nám možno veľmi niekedy ľúto, že o takejto Cirkvi ľudia, ktorí s ňou nemajú kontakt, nevedia takmer nič. Pretože žijeme v mediálnej kultúre, a tá nie je nastavená a nepraje tomu, čo je pozitívne, čo je dobré, a hlavne čo je životodárne. Pretože bez týchto ľudí, ktorí obetujú svoj život, bez vás, drahí bratia a sestry, ktorí naplno prežívate svoju vieru a dávate spoločnosti to najlepšie, čo je vo vás, a oni vás nazvú parazitmi alebo zaostalcami alebo neviem ešte akým menom, je t'ažké hľadať

a znova nadobúdať tú nádej a silu íst' ďalej. Ale práve preto sa v nedeľu a mnohí z vás aj počas týždňa stretávame okolo eucharistického stola. Pretože si dovolím tvrdiť, že bez Eucharistie sa nedá žiť tak, ako to od nás Boh žiada. Boh vyžaduje veľké veci, ľažké veci, náročné veci, ale my vieme, že on nielen žiada, ale aj dáva pomocnú ruku. A nič viac ako sviatosti nám ponúknut' tu na zemi nemôže. A práve preto sme aj dnes tu. Nie preto, aby sme hromžili, kritizovali, stŕňovali sa, ale preto, aby sme si uvedomili, v akej situácii žijeme, pozreli sa pravde z očí do očí, z tváre do tváre, aby sme boli pripravení, že pred sčítaním obyvateľov to ešte bude veselé v našej mediálnej spoločnosti, aby sme uznali vlastné hriechy a vlastné previnenia, pretože Cirkev je spoločenstvom svätých, ale tá svätość sa dosahuje pokáním a neustálym hľadaním, že my naozaj nie sme tí dokonalí, ktorí chceme na tých ostatných ukazovať, akí sú oni nedokonalí, ale že sami vo svojej skromnosti chceme ponúkať to, čo sme spoznali ako pravdu. A čo je zaujímavé a dôležité, že to nie je tzv. pravda podľa mňa. Dnes sa to tak veľmi nosí – „viete, podľa mňa je to tak...“ Ale sú určité zásadné pravdy, ktoré nie sú podľa mňa. Jednoducho sú. A ak ich neuznám a neprijmem do svojho života, sice zostávam slobodný, ale otázkou je, kam idem, aký je cieľ môjho putovania, kde je cieľ a kde skončí môj život. Niekedy sme aj my tak falošne tolerantní voči spoločnosti, ktorá má dnes tzv. toleranciu v takom leitmotíve. Včera mi rozprával jeden priateľ kňaz, ktorý bol na stretnutí náboženských predstaviteľov v Turecku, a keďže ich večera sa odohrávala v muslimskom hoteli, povedali si, že nebudú nejakým spôsobom provokovať muslimov a nebudú sa modliť pred večerou. Potom sa pustili do večere, bola príjemná atmosféra, zaspievali si spolu, veselili sa, tešili, a tu zrazu jedného z tých kňazov napadlo, aby sa opýtali tých domáčich, či ich tým nepohorušujú, či to správanie nie je veľmi bujaré. Mladý muslim, čašník, ktorý tam obsluhoval, hovorí mu: „Toto nás nepohorošuje. Nás pohoršilo, že ste sa nepomodlili pred jedlom.“ Naozaj niekedy falošná tolerancia je o tom, že strácame zásadnú vlastnú identitu. Myslíme si, že druhým oblížime tým, že sa prežehnám v reštaurácii, nikto nehovorí, že sa tam musím nahlas modliť, ale kol'ko z nás naozaj dokáže tak jednoducho, nie tak že zabíjam muchy svojím požehnaním a prežehnaním, ale tak normálne sa prežehnať pred jedlom? Ako prejav vďaka za to, že mám čo na ten tanier. Pretože možno 80 % ľudí na tejto planéte na ten tanier nemá nič, alebo len raz za deň a veľmi málo. Je mnoho dôvodov na to, aby sme ako kresťania boli autentickí v tejto spoločnosti, ale práve preto potrebujeme načerpať tú silu, ktorú ponúka iba Boh. Boh a spoločenstvo. Práve preto tú Cirkev tak veľmi potrebujem. Nie preto, lebo aj ona má svoje nedostatky, aj ona má svoje prehrešky a svoje slabosti. Ale ako ľudia potrebujeme spoločenstvo, potrebujeme ostatných ľudí, potrebujeme sa zdieľať, potrebujeme sa potešiť, možno postŕňovať, vyplakať. A ak toto spoločenstvo je bezprostredne spojené s Bohom cez Eucharistiu, je to obrovský dar, ktorý nám nikto iný nevie a nemôže ponúknúť.“

„Ked' som prišiel k vám, bratia, neprišiel som vám zvestovať Božie tajomstvo vysokou rečou alebo múdrošťou. Rozhodol som sa, že nechcem medzi vami vedieť nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného.“ Svätý Pavol v tom mal jasno. Bez Krista nemá kríž zmysel. Je iba obyčajným popravčím nástrojom. Ten kríž, to je ako šibenica. Pre človeka, ktorý žil v dobe Rímskej ríše, znamenal kríž presne to isté, ako ked' sa pre nás povie šibenica. To bol popravčí nástroj. Ale s Kristovým zomierajúcim telom je to nádej, ktorá prekonala doteraz všetky prekážky v dejinách.

„Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodiť von, aby ju ľudia pošliapali.

Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome.

Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca,

ktorý je na nebesiach.“

Toto je naša cesta. To je to, čo nám ponúka sám Ježiš. Nie násilím odpovedať na násilie. Nie ohováraním na ohováranie. Nie nenávist'ou na nenávist'. Cirkev a kresťania budeme autentickými, ak z tejto cesty nezídeme. I napriek našim pokleskom a pádom. Nech je nám k tomu posilou aj Eucharistický Kristus, ktorého o malú chvíľu stretneme. Prosme ho za seba, za našich blízkych, za tých, ktorí nás spravujú. I za tých, ktorí nás potupujú. Amen.

+++++

Contador Embacuba Eslovaquia contabilidad@embacuba.sk

Vážení priatelia,
v záujme vyváženosť informácií o udalostiach v arabskom svete, a
najmä v Líbii, vám posielam na vedomie Reflexie Fidela Castra, ktoré
sú pohľadom na ne z inej strany. Pouvažujme, ktoré sú bližšie k
objektivite... Srdečne vás pozdravuje F.

REFLEXIE FIDELA CASTRA PONURÝ TANEC CYNIZMU

Politika drancovania prevádzaná na Strednom Východe Spojenými štátmi a ich spojencami z NATO prežíva krízu, ku ktorej muselo prísť v dôsledku vysokých cien potravín, ktorý je citel'nejší v arabských štátoch, kde aj napriek veľkým ropným náleziskám, nedostatok vody, púste a všeobecná chudoba, tvoria kontrast ohromným finančným prostriedkom, plynúcim z ropného priemyslu do súkromného sektora.

Na jednej strane je trojnásobný nárast cien potravín, na druhej strane sú majetky a sumy aristokratickej menšiny, dosahujúce miliardy a miliardy dolárov.

Arabský svet, jeho kultúra a muslimská viera boli dodatočne pokorované krvou a ohňom štátom, ktorý neboli schopní si plniť základné povinnosti, získané po páde koloniálneho systému, trvajúceho až do skončenia 2. svetovej vojny, kedy víťazné mocnosti založili OSN a nastolili celosvetový poriadok pre hospodárstvu a obchodu.

Palestínsky štát nemohol existovať vďaka Mubarakovej zrade v Camp Davide, a to aj napriek dohode OSN z roku 1947; Izrael sa stal silnou nukleárnu mocnosťou, spojencom USA a NATO.

Vojenský priemysel USA dodával Izraelu a niektorým ďalším arabským štátom, ktoré mu boli podriadené, výzbroj za miliardy dolárov.

Duch sa dostal z fl'aše von a NATO nevie ako ho kontrolovať. Budú sa snažiť maximálne využiť smutné udalosti z Líbie. Momentálne nik presne nevie, čo sa tam v skutočnosti deje. Impérium, prostredníctvom masmédií, rozširuje rôzne, až neuveriteľné údaje, ktoré tak zasievajú chaos a dezinformáciu.

Je nepopierateľné, že v Líbii sa už jedná o občiansku vojnu. Ako a prečo k nej došlo? Kto bude platiť jej dôsledky? Agentúra Reuters uverejňuje nasledujúci názor japonskej banky Nomura:

"Ak Líbia a Alžírsko paralyzujú ropný priemysel, jej cena môže prekročiť aj 220 USD za barel a voľné kapacity OPEPEku by sa mohli znížiť až na 2,1 miliónov barelov denne; podobne ako to bolo za

Golfskej vojny v roku 2008, keď hodnoty dosahovali 147 dolárov za barel".

Kto by dnes mohol nakupovať za také ceny? Aké by boli dopady uprostred potravinovej krízy?

Hlavní lídri NATO sú vzrušení. Podľa Ansy, britský premiér David Cameron, vo svojom prejave v Kuwajte pripustil, že západné štáty sa zmýlili, keď podporovali nedemokratické vlády arabského sveta". Treba mu gratulovať za úprimnosť.

Jeho francúzsky kolega Nikolás Sarkozy vyhlásil: "Pretrvávajúce surové, krvavé represálie voči civilnému obyvateľstvu Lýbie sú odporné".

Taliansky minister zahraničia Franco Frattini sa vyjadril: "Neuveriteľné číslo, tisíc mŕtvych v Tripolise! ...toto neuveriteľné číslo je krvavým kúpeľom".

Hillary Clintonová komentovala: "...tento krvavý kúpeľ je absolútne neprípustný a musí sa zastaviť..."

Ban Ki-moon sa vyjadril: "...Je absolútne neprípustné takéto násilie v tejto krajine".

"...Bezpečnostná rada bude postupovať v súlade s rozhodnutím medzinárodnej spoločnosti."

"Zvažujeme viaceré varianty".

Čo v skutočnosti Ban Ki-moon čaká, je Obamovo posledné slovo. Prezident USA hovoril minulú stredu a povedal, že ministerka zahraničia navštívi Európu, aby sa dohodla so spojencami z NATO na konkrétnych opatreniach. Bolo na ňom vidieť, že využíva príležitosť, pustiť sa do boja s ultrapravicovým republikánskym senátorom Johnom McCainom, s proizraelským senátorom za Connecticut Josephom Liebermanom a s lídrami Tea Party, aby si tak zabezpečil kandidatúru za demokratickú stranu.

Masmédia impériá pripravujú pôdu na akciu. Nebolo by nič zvláštne, keby prišlo ku intervencii Lýbie, ktorá by naviac zabezpečila Európe takmer 2 milióny barelov denne ľahkej ropy v prípade, že ešte predtým by nedošlo ku koncu Kaddafovej vlády.

Aj tak, úloha Obamu je veľmi zložitá. Aká by bola reakcia arabského a muslimského sveta, keby prišlo ku veľkému krviprelievaniu? Zastavila by intervencia NATO v Líbii, revolučnú vlnu, ktorá vypukla v Egypte?

V Iraku bola preliata krv viac ako milióna arabských občanov vo vojne, ktorá sa začala na základe klamstiev. Vtedy George W. Bush prehlásil: "Misia je splnená!"

Nik vo svete nebude nikdy súhlasiť so smrťou bezbranných civilov; ani v Líbii, ani v inej časti sveta. Pýtam sa: "Použijú USA a NATO ten istý princíp bezpilotných amerických lietadiel a vojakov, ktorí denne zabíjajú ľudí v Afganistane a Pakistane?

Je to ponurý tanec cynizmu.

Fidel Castro Ruz, 23. februára 2011, 19:42 hod.

MASARYKOVCI V AKCII

O prideľovaní nadštandardného počtu nadštandardných bytov v bratislavskom Starom meste, aké nám tu predvádzali kádeháci a ľudia ich „krvnej skupiny“, ste už určite počuli. Orientálny bazár v strede Európy. Takže len pár poznámok. Títo špekulanti s bytmi v rámci zákona sú pre mňa morálne ešte nižšie ako vykrádači bytov, pretože tí aspoň športovo riskujú a sú profesne poctivejší. Človeka ohúri hlavne ich argumentácia – ved’ mali deti! Ako keby v Bratislave už nikto nemal deti, najmä nie sociálne prípady, pre ktoré by takéto byty mali slúžiť v prvom rade. Nuž ale, možno za sociálny prípad považujú nielen človeka s nedostatkom prostriedkov, ale aj morálky, ktovie... Pobavil ma aj argument Andreja Petreka, ktorý pridelenie miliónového bytu sekretárke obhajoval tým, že aká je pracovitá a ako si ho zaslúži. V poriadku, ale to potom každému záchranárovi z Bane Handlová musíme dať aspoň Bojnicky zámok! Z tejto kauzy pochopíme aj jeden zo zdrojov nenávisti „slušných ľudí“ voči Mečiarovi, ktorý len tak mirníx-dirníx rozdal byty obyčajným ľuďom. Viete si predstaviť, o koľko bytov viac mohli mať títo „poctivci“ pre svoje šafárenie? Éj, ale sme to veru na tom námestí usilovne odzváňali papalášom a ich spôsobom, že... A možno si myslia, že ako slovenskí bezdomovci majú prednostné právo na bývanie, ved’ ked’ ich to Slovensko tak omíňa, aspoň byt nech majú pohodlný. Určite si ani neuvedomujú, ako to o nich vypovedá, že pred sebou nemáme veru žiadnych politikov budovateľov, iba mentálnych sluhov, ktorí namiesto budovania sa iba starajú, čo kde uchmatnút.

A tu sme pri ďalšom aspekte celého škandálu. Dobre si všimnite, že to boli práve títo napospol „slušní ľudia“, ktorí nám tu postavili pred Slovenské národné múzeum jedného českého filistra, ktorého tu nechce drvivá väčšina Bratislavčanov. Najmä tí, ktorí majú aspoň minimálne znalosti slovenskej histórie. Nuž ale po tom, ako nám predviedli svoju morálku v šafárení s bytmi, ľažko môžeme očakávať, žeby mali v sebe čo len trochu kultúry a slušných spôsobov, aby sa nesnažili o inštaláciu niečoho, čo v značnej časti ich spoluobčanov vyvoláva odpor a znechutenie. Čisto teoreticky – nemusela by to byť dokonca ani väčšina, pretože slušnosť a ohľaduplnosť nie sú kategórie, ktoré sa riadia hlasovaním. Ale o tom títo „slušní ľudia“, v skutočnosti primitívni fanatici, nemajú ani potuchy. Ved’ aj preto sa tak zanovito označujú za „slušných“, pretože už nikoho iného by nenapadlo ich takto nazvať.

No inštalácia tohto malého českého chytráčka na vysokom podstavci vypovedá o nich ešte viac, ako by chceli. Trochu sa pristavím pri soche – tu môžeme tak trochu škodoradostne konštatovať, že tejto soche nepomôže žiadny podstavec, pretože Masaryk tam vyzerá ako piadimužík a čím vyšší piedestál by dali, tým by vyzeral ešte menšie. A bližšie k skutočnosti. Lenže tento pamätník nestavala ani úcta, ani vkus, iba nenávist’. A aj preto títo ľudia tak chceli Masaryka, pretože to bol zrejme ich vzor, nielen ako zaprieť aj podpísané vlastnou

rukou, ale hlavne ako okrádať Slovákov, ku ktorým títo ľudia s mozgom vymytným 40 ročnou českou nacionalistickou propagandou cítia len odpor. Nikto tak nenávidí Slovákov ako slovensky hovoriaci českí nacionalisti. Mimochodom – tie hlavné zlodejstvá za Masaryka sa tiež diali v rámci zákonov. Títo ľudia dodnes so slzou v oku spomínajú na „tatíčkovskú“ I. republiku. Na staré zlaté časy, keď od roku 1918 do roku 1937 zaniklo 686 slovenských tovární, kde sčasti bola zastavená výroba a sčasti boli demontované a vyvezené do Čiech; keď len dopravná tarifa bola na „spoločnom“ Slovensku o 40% (!) vyššia; keď zo štátnych zákaziek išlo na Slovensko neuveriteľných 5%; atď, etc, atď... Bolo by toho viac ako na jednu knihu. Jeden z výsledkov bol, že Slováci, ktorí tvorili zhruba 23% obyvateľstva republiky, sa na vystúhovalectve podieľali 74 percentami! Aj toto bol jeden z aspektov genocídy, ktorú riadili Masaryk s Benešom. Sám „tatíček“ sa s obľubou vyjadroval, že o 50 rokov nebude už slovenského národa. Ešte spomeniem, že sám minister „Československej“ republiky Václav Klofáč dal príkaz podpáliť tlačiareň slovenských novín v Ružomberku. Takže nečudo, že aj nepredpojatý svetoznámy anglický historik Arnold Toynbee napísal: „Nesúhlasím s tvrdením, že ČSR je demokraciou. Rozhodne ňou nie je pre nečeskú polovicu obyvateľstva“. U našich mankurtov si Masaryk určite polepšil aj tým, že osobne prikázal zatknuť Andreja Hlinku a ešte viac svojim vyhlásením, že „Slovenský národ neexistuje, je to len výmysel maďarskej propagandy“. Niektorí kádeháčikovia (zdrobnenina preto, aby som sa čo najviac priblížil ich ľudskej veľkosti) to možno majú aj kaligraficky stvárnené a zarámované im to visí v niektorom z ich „sprivatizovaných“ bytov na čestnom mieste. Ozaj, a prečo to nedali rovno vytiesať do podstavca a vyliat' zlatom? To by bol aspoň prejav poctivosti. Ale toľko odvahy už v sebe títo chytráčikovia nenašli. Toto všetko je zároveň jedno z ďalších naplnení prorockej knihy Geurga Orwella 1984, kde na konci píše, ako Winston Smith zistil, že vlastne miluje svojho utláčateľského Veľkého brata...

Okrem svojho primitívneho chytráctva (kocúr sa musí postaviť, lebo príde francúzsky prezident, Masaryk preto, lebo toto miesto určil pamiatkový úrad(!)) nám nechtiac ukazujú ešte jednu vec: čokoľvek „československé“ je vlastne české. Preto aj keby sme brali paargument, že na tomto konkrétnom mieste musí byť niečo k československej „vzájomnosti“, prečo tam nemôže stať niečo slovenské? Nebolo vari Slovensko súčasťou I. ČSR? Úplne dokonale by tam zapadol napríklad taký Jozef Murgaš, alebo Koloman Sokol, celosvetovo uznávané osobnosti, ktoré ale museli zostať v emigrácii, pretože v „spoločnom“ štáte sa pre takých ľudí nijaké miesto nenašlo. Aj tu vidíme, že ukazovať Československo zo slovenského hľadiska sa nedá, lebo nijaké nebolo. Boli to vždy len veľké Čechy. Keď človek vidí sluhu, ako prvé ho úplne prirodzene napadne nakopať ho do zadku. Prípadne, keď príde

„odhaľovať“ ten masarykovský paškvil, nahnať ho do Dunaja. To by bol happening! Ale žijeme v osvetenej demokratickej dobe, takže sa to nedá. Dúfam, že teraz čoraz viac Slovákov si zavzdychá nad starým dobrým feudalizmom. Vtedy sa to dalo, pretože vtedy sa sluha nemohol hrať na pána. A lepší ľudia neboli vystavení opľúvaniu luzou ako teraz.

Na záver vari niečo praktickejšie. To, čo tu zažívame, je práve výsledok demokratického chytráctva. Sociológovia už dávno vedia, že špeciálne v komunálnych voľbách rozhoduje asi 20% iniciatívna menšina. Takže ani my už nemôžeme spokojne posedávať a spomínať si, že napríklad kvôli slovenskému jazyku tu boli demonštrujúce desaťtisícové masy a keď Čechoslováci ohlásili svoje zhromaždenie, pri levovi sa ich zišlo tak asi pätnásť, dokopy s kocúrom. Pretože práve táto „drvivá menšina“ nás valcuje. Tí chodia voliť do nohy, a veľmi dobre vedia, kto je ich človek či strana. Takže aj my sa už musíme prebrať zo spokojnosti, že sme dosiahli slovenskú samostatnosť a že nič viac už netreba robiť. Treba, stále, a veľa. Aj my by sme už mali začať chodiť voliť „do nohy“ a starať sa, aby sme mali vhodných kandidátov. Takých, ktorí si nebudú prideľovať náš majetok, ale budú budovať, tak, aby sme žili v pre nás prirodzenom prostredí a aby aj my sme sa mohli nerušene venovať tvorbe – materiálne aj umeleckej. Myslím si, že jedno z hlavných hesiel bratislavského politika, ktorý bude chcieť, aby sme ho volili, musí byť odstránenie českého leva spred SND a premiestnenie Masaryka na dvor nejakého lokálneho múzea. Ak sa nejakí lúmeni, v snahe zachrániť Svätopluka, vyjadrovali, že žiadne sochy sa nesmú rúcať, v tomto prípade nemajú pravdu. Tieto sochy nevznikli na oslavu, povýšenie, ale výlučne pre potupu Slovákov. A sochy nenávisti a ponižovania, ktoré si presadila úzka skupinka fanatikov nemajú právo na existenciu. Byty, ktoré sa rozkradli, im už asi nezoberieme, ale sochy áno. Pre mňa osobne bude takým kvocientom bratislavskej tuposti počet rokov, ktoré tieto sochy vydržia na svojom mieste.

A ešte niečo. Pokoriť nás môže len tvorivá sila, či duchovná prevaha. Chytráctvo len na chvíľu. No súdiac podľa týchto biednych plastík druhotriednych provinčných umelcov, ku ktorým naši tret'otriedni sluhovia vzhliadajú s takou úctou, nemáme sa čoho obávať. Čo ale neznamená, že môžeme pokojne polihovať. Naopak, toto nás iba musí povzbudit' k intenzívnej a činorodej práci. Každodennej.

Ján Litecký Šveda

Autorem následujúcich slov je údajně Dr. Emanuel Tanay, známý a vysoce uznaný psychiatr. http://en.wikipedia.org/wiki/Emanuel_Tanay

Muž, jehož rodina patřila před druhou světovou válkou k německé aristokracii, vlastnil řadu průmyslových podniků a nemovitostí. Když byl tázán, kolik Němců bylo skutečnými nacisty, odpověděl způsobem, který může být určující pro náš postoj k fanatismu:

"Velmi málo lidí bylo skutečnými nacisty, ale mnoho dalších se radovalo z návratu německé hrdosti a další byli příliš zaneprázdněni, než aby je to zajímalo. Byl jsem jedním z těch, kdo pokládali nacisty za bandu bláznů.

Takže většina se prostě stáhla a umožnila tím, aby se to vše stalo.

Pak, dříve než jsme to zjistili, nás měli v hrsti, ztratili jsme kontrolu a nastal konec světa.

Má rodina ztratila všechno. Já sám jsem skončil v americkém koncentračním táboře a Spojenci rozbili mé továrny."

Dnes nám znova a znova různí experti opakují, že Islám je náboženství pokoje a že velká většina muslimů si přece přeje jedině žít v míru. I když toto laické ujištěování může být pravdivé, nemá pražadný význam!!!!

Je to bezcenné šidítko, které nám má umožnit, abychom se cítili lépe a aby se poněkud zmenšil (psychický) účinek fanatického řádění ve světě ve jménu...Islámu....!!!

Je skutečností, že v současné fázi dějin vládnou Islámem fanatici.

Jsou to fanatici, kdo vedou každou z 50 válek, které zuří ve světě.

Jsou to fanatici, kdo systematicky masakrují křesťany či příslušníky domorodých kmenů v Africe a postupně utápějí kontinent v přívalu Islámu.

Jsou to fanatici, kdo spouštějí exploze bomb, usekávají hlavy, vraždí nebo zabíjejí z důvodů cti.

Jsou to fanatici, kdo přebírají mešitu po mešitě. Jsou to fanatici, kdo se zápalem šíří kamenování a věšení obětí, znásilňování, zabíjení, polévání žen kyselinou...

Jsou to fanatici, kdo učí mladé zabíjet a stát se sebevražednými bombovými...zabijáky.....

Obtížně měřitelnou skutečností je, že mírumilovná většina, mlčící většina....!!!..je vyděšena a je vyřazena.

Komunistické Rusko sestávalo z Rusů, kteří chtěli pouze žít v míru, a přesto ve jménu bolševizmu bylo zavražděno asi 20 milionů lidí. Mírumilovná většina byla irelevantní a umlčena....

Ohromná populace Číny byla rovněž mírumilovná, ale čínským komunistům se podařilo zabít ohromujících 70 milionů lidí.

Průměrný Japonec před druhou světovou válkou rozhodně nebyl sadistickým válečným štváčem. Přesto si Japonsko vražděním a krveprolitím razilo cestu Jihovýchodní Asii v orgii zabíjení, které zahrnovalo systematické vraždy 12 milionů čínských civilistů; většinou byli zabiti šavlí, lopatou a bajonetem.

Kdo by mohl zapomenout Rwandu, která se zhroutila v krvavém zabíjení. Není snad možno tvrdit, že většina Rwand'anů byli mírumilovní lidé? O odebírání orgánů srbským zajatcům sme věděli, no mlčeli a teď již o tom nechceme mluvit...

Poučení z historie jsou často neuvěřitelně jednoduchá a lapidární, ale přesevše, všechny naše schopnosti logického myšlení často přehlédneme nejzákladnější a zcela nekomplikované závěry: svým mlčením se mírumilovní muslimové stali zcela irelevantními. Mírumilovní muslimové se stanou našimi nepřáteli, jestliže nepozvednou svůj hlas, protože se stejně jako Dr. Tanay jednoho dne probudí a zjistí, že se dostali do područí fanatiků a že "nastal konec světa".

Mírumilovní Němci, Japonci, Číňané, Rusové, Rwand'ané, Srbové, Afgánci, Iráčané, Palestinci, Somálci, Nigerijci, Alžířané, Albánci a mnozí další zemřeli, protože mírumilovná většina nepromluvila, až pak bylo pozdě. Pro nás, kteří to vše sledujeme, aniž bychom se angažovali, platí, že musíme dávat pozor na jedinou skupinu, která se počítá: na fanatiky, kteří nás ohrožují !!!

Žádná mešita ani minaret v Evropě..!!!, pokud nebude stejně množství

katolických kostelů v arabském světě a také stejně množství katolíků.!!!!

Pedofily civilizovaný svět trestá...a co muslimové, kteří souloží 8 leté dívky a mají s nimi děti, co Mohamed, jejich prorok, také měl 8 letou, také byl pedofil.!!!!

Přeje si někdo z Vás, aby za dvě desítky let souložil nějaký muslimský stařec Vaše vnučky a pravnucce, aby je kamenovali, zabíjeli, polévali kyselinou, prováděli ženskou obřízku..?!!!!

A konečně: každý, kdo pochybuje, že se jedná o závažnou záležitost a kdo jen vymaže tento mail, aniž by ho poslal dál, ten se podílí na pasivitě, která dovoluje, aby problémy narůstaly. Proto se trochu rozmáchněte a pošlete to dál a dál, a ještě dalším. Doufejme, že tento mail čtou tisíce lidí na světě, přemýšlejí o něm.

Evropská unie nás nezachrání.....to musíme udělat sami...!!!!!

+++++

http://brnensky.denik.cz/zpravy_region/v-brne-se-sesli-moraviste-kvuli-scitani-lidu.html

V Brně se sešli Moravisté. Kvůli sčítání lidu

Brno /FOTOGALERIE/ – Před brněnským Janáčkovým divadlem se v sobotu před poledнем sešla zhruba dvacítka Moravistů. Ti chtěli tímto setkáním připomenout lidem, že v blížícím se sčítání lidu se mohou přihlásit k moravské národnosti i moravskému jazyku.

„Kolonka národnosti je sice nepovinná, ale je pro nás nutné, abychom se přihlásili k moravské národnosti a aby tak učinilo co nejvíce lidí. Jedině tak bude možné prosazovat zájmy moravského národa,“ uvedla na setkání Alena Ovčačíková z Moravského národního kongresu.

Na setkání promluvila i zástupkyně [Českého](#) statistického úřadu Dagmar Pospíšilová, která upřesnila otázku moravského jazyka. „Do číselníků, podle kterých se dotazníky vyplňují, jsme dodali i číselné označení moravského jazyka. Bude tedy možné právě tento jazyk vyplnit,“ uvedla Pospíšilová.

Různá promoravská uskupení připravují před sčítáním lidu ještě další akce. Za týden se členové a příznivci [strany](#) Moravané vydají na pochod k brněnskému sídlu Českého statistického úřadu.

Aktivisté chtějí, aby se při sčítání lidu přihlásilo co nejvíce lidí k moravské národnosti. V roce 1991 se k ní přihlásilo 1,2 milionu obyvatel tehdejšího Československa. O deset let později jejich počet klesl na přibližně 380.000. Pokles přičítají aktivisté mimo jiné i snaze centrálních [úřadů](#) o „čechizaci“ východní části státu.

+++++

Reakcia na clanok v SME z Londyna

CLANOK SME = KOMUNISTI AKTIVNI NA SLOVENSKU !

SMEtiari zo SzME sa zase ukázali!!!

Propagujú odstránenie Šturovej sochy zo Šturovho námestia v centre BA a polozenie Sochy Maria Terezie a jej proti-slovenskych lakejov.

P.:S. Pridávam spravu od mojho kamarata z Londyna, iba pre silne zaludky, lebo je dost vulgarny.

Moj priatel nikdy neboli tak expresivny, ale zrejme mu tento clanok vyrazil dych!!!!!! tak ho posielam iba ludom, co nie su bigotni.

Iba pre ilustráciu: Ked tento uspesny clovek zo sveta, s titulom ING skonceny na SVST v BA, sa takto dokaze rozculit, co to urobi s obycajnymi ludmi?????

Ako daleko SME a madarski revansisti chcu ist???

AHOJ PETER,

DNES SOM SI PRECITAL CLANOK " SME" O PLANOCH MADAROV VYHODIT SUSOSIE STUROVCOV . TAK SOM SA ROZCULIL, ZE POSIELAM MOJE KOMENTARE K CLANKU.

ZDRAVI J. OF LONDON

AK TOTO SLOVACI DOVOLIA

TAK JA PRIDEM OSOBNE = TU NOVU SOCHU , AK BUDE, ZBURAT ! SLOTA MI POMOZE . . .

KOMUNISTICKE PREKRUCANIE HISTORICKYCH FAKTOV = PODLA BANDY "

SME"

Socha Márie Terézie má vytlačiť Štúra = NIKDY !

Mramorovú sochu Márie Terézie

chce v meste aj primátor Ftáčnik = MOZE JU MAT DOMA V ZAHRADE . . .

Zaplatiť by ju mala aj verejná zbierka = OD CHRAPUNOV . . .

BRATISLAVA.

Socha Márie Terézie sa

NE- môže vrátiť do Bratislavu.

Dvojmetrový hlinený model sochy z konca 19. storočia je už takmer hotový.

TAK SI HO STRCTE DO PRDELE

Socha by mala opäť stáť na mieste, z ktorého ju

SLOVENSKY NAROD ODSTRANIL ! !

strhli v roku 1921 československí legionári,

ktorí tak odpovedali = NA HNEV SLOVENSKEHO NARODA = na snahy obnoviť monarchiu.

Sporné súsošie panovníčky s dvomi husármami postavili v Bratislave pri príležitosti osláv tisíceho výročia príchodu KUR... Maďarov do Karpatskej kotliny a symbolizovalo vyrovnanie Maďarov s habsburskou monarchiou.

Objednalo ju vtedy = BANDA MADARSKYCH CHU... = NIE = mesto.

Na jeho mieste na námestí v centre Bratislavu dnes stojí **súsošie Stúrovcov od Tibora Bártfaya.** = A AJ TAM OSTANE

Zmena by spustila ďalšie sťahovanie sôch = NEBUDE . . . , premenovávanie námestí aj zastávok MHD.

Sťahovanie sôch == "J.H = NEBUDE = OVER MY DEAD BODY"

O ZIADNOM PRIPADE = O prípadnom návrate Márie Terézie na Námestie Ľudovíta Štúra za Redutu rozhodnú = SLOVENSKY NARODOVCI A NIE SKUR.... MADARSKY mestskí poslanci. Termín rokovania ešte neurčili, zatiaľ o soche diskutuje mestská kultúrna komisia. Bratislavský primátor Milan Ftáčnik = CHRAPUN (nezávislý s podporou Smeru) nie je proti zámeru, MY SLOVACI SME PROTI MADARSKEJ SOCHE !!!

STE TU VSETCI SLOVACI !

! IGEN . . .

socha panovníčky podľa neho do mesta NE - patrí. " Musí sa však nájsť vhodný priestor," povedal hovorca primátora MADAR = Ľubomír Andrassy.

"Zatiaľ prebiehajú vecné a odborné diskusie, do ktorých primátor teraz nezasahuje."

"Ešte nepadlo rozhodnutie, medzi návrhmi je aj presťahovanie sochy

= CAPITAL LETTER "S" WOULD BE MORE APPROPRIATE TO DESCRIBE štúrovcov na Námestie slobody," povedal podpredseda kultúrnej komisie mesta Sven Šovcík (SDKÚ). == MNE SA NECHCE VERIT = KOLKO KOK.... NA SLOVENKU ESTE JE VO VEDUCICH FUNKCIACH . . .

Bratislava nemá žiadnu koncepciu sôch, ! ! !SLOVACI MAJU . . . NEPOTREBUJU MADAROV , ABY IM DAVALI ROZUMY . . . inštalujú sa voľne po celom meste.

Posledným veľkým sťahovaním bol presun bronzového leva spred národného múzea k soche

Štefánika na nábreží pred novým národným divadlom.

KUR.. MADARSKE = NIE Historici navrhovali premiestniť i sochu Svätopluka z Hradu, skončilo sa to len prekrytím gardistického dvojkriža a odstránením nápisu o kráľovi starých Slovákov. = TY KUR.. MADARSKA SI SMUTNY len !

Peniaze

Iniciátorom obnovy súsošia je MADARSKE SKUR.... občianske združenie Bratislavský okrášľovací spolok SO SIDLOM V BUDAPESTI . . . Sochu Márie Terézie chce zaplatiť z verejnej zbierky, príspevkov členov a darov od sponzorov.

Má byť z carrarského mramoru a stáť niekoľko stotisíc eur. Maroš Mačuha výkonný riaditeľ okrášľovacieho spolku hovorí, že nová socha bude čo najpresnejšou kópiou pôvodnej od bratislavského MADARA rodáka Jána Fadrusza.

Epoxid a mramor

Autorkou hlineného modelu je sochárka Martina Zimanová z Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave, ktorá bude model aj odlievať do epoxidu.

"Po konzultácii s odborníkmi sme zvolili tento syntetický materiál, umožní nám vyrobiť detaily a je menej krehký ako sadra, čo je dôležité pre prevoz modelu do Carrary," vratí Mačuha. V talianskej Carrare má na soche z mramoru pracovať tím talianskych sochárov pod dohľadom slovenských autorov modelu kópie.

Skice a plány k modelu sochy .

S Máriou Teréziou by sa mal vrátiť MADARIZMUS DO BRATISLAVI aj názov námestia. = KUR.. TO SU CHU.. !

BRATISLAVA. Keď súsošie Márie Terézie v roku 1897 osádzali na Korunovačné námestie, ako sa vtedy nazývalo dnešné Námestie Ľudovíta Štúra, bola to vraj veľká sláva. = PRE MADARMI UBIJANYCH SLOVAKOV == HURRAAA !
NASI DEDOVIA A BABKY DOSTALI MADARSKU BITKU , AK ROZPRAVALI
SLOVENSKY = CO, SLOVESKO ZABUDLO !

Pavol Susa, KO... umelec a jeden zo zakladateľov Bratislavského okrášľovacieho spolku hovorí, že o tom vtedy písal aj [New York](#) Times. "Na odhalenie prišiel cisár František Jozef I., keby sme ju odhalovali nanovo, bol by to dôvod, prečo by sme mohli pozvať aj všetky kráľovské rodiny. " MNE SA ROZUM ZASTAVUJE !

Pôvodné súsošie Márie Terézie od Jána Fadrusza vydržalo na námestí do roku 1921, keď ho zvalili odporcovia monarchie. Dôvodom bolo podľa Susu nielen politické napätie, ale aj materiál sochy – mramor = TO NENI MOZNE = CO SI TEN CHU. REDAKTOR ESTE NEVYMISLI - KRADLI MRAMOR ! . TEREZIA IM NEVADILA ..

"Preto ju mohli rozlámať, ak by bola z bronzu = TAK BY JU DEFINITIVNE ROZTAVILI , museli by ju roztaviť alebo prestahovať."

ESTE NAS CHCES POUCIT O NIECOM = TY CHUJ NOVINAR SME . .

Z pôvodného súsošia sa zachovali len fragmenty a fotografie. Tvorbu kópie preto autori pripomínajú k pátracej akcii.

Dve hlavy

vel'možov = UTLACOVATELOV SLOVAKOV zo súsošia objavili v budapeštianskom depozite.= KDE PATRIA Fragment sukne = NIEKTO SI S NIM VYTREL PRDEL . . . je podľa Susu uložený v bratislavskom Horskom parku. JA SOM JU TAM VIDEL !

"Zachovala sa len jedna fotografia sochy odzadu, = TO JE NAJLEPSIE " opisuje Susa nedostatok podkladov.

Ak by sa kráľovná vrátila na námestie, spolu s ňou by sa mal vrátiť aj názov námestia - Korunovačné ! FUCK YOU = NEVER !

Hlinený model je vysoký dva metre, socha má byť trikrát vyššia. Nahradíť môže súsošie štúrovcov. = PROVOKACIA SME = SLOVO " STUROVCOV " = S s MALYM s .

SLOVACI = NIECO SA S TYM MUSI UROBIT AK STE ESTE NAROD !

+++++

Zajimavost ze Zvědavce

Vydáno dne 20. 02. 2011 (295 přečtení)

neb tohle zajímavý je

Viz: Ponížená Británie - střední třída v pořadnících na bramborové záhonky 19.2.11 Británie: Český mainstreamový plátek iDnes přinesl šokující článek: V Anglii je nyní vidět ponížení, které tam nezažilo už několik generací Ještě před několika týdny by si v českém, typicky pravicovém a proglobalizačním plátku vysloužil autor nebo editor (či oba) za podobnou "alarmistickou" zprávu vyhazov na hodinu. Mj. popisuje, jak prudce (po vzoru USA i Kanady) prudce rostou v Británii potravinové banky (tzv. food banks) a příslušníci střední třídy se zapisují mezi čekatele na přidělení záhonů k pěstování brambor. Zejména groteskní je v úvodu příběh mladé arogantní propuštěné manažerky, která po marném shánění práce po více, nežli sedm měsíců se studem prohlašuje: "Nikdy mě nenapadlo, že se budu muset postavit do fronty budižkničemů a žebrat o almužnu."

Jen houšť a větší kapky, pokud jde o manažery a podobný ksichty, aby si uvědomili že co dělají, nemá s prací nic společného! KONECNE je dostihne realita!! A doufám, že si ji "užijí" jako všichni ostatní!

+++++

Petr Nárožný: Máme rádi lidi, které odsuzují jako politicky nekorektní darebáky

30. prosince 2010

Rozhovor s Petrem Nárožným v Magazínu DNES vzbudil mimořádný ohlas. Snad proto, že herec hovoří i o kontroverzních tématech způsobem, který by někdo označil jako upřímný či přímočarý, někdo jako nekorektní. Na žádost čtenářů rozhovor zveřejňuje i iDNES.cz.

Nejsem asi první, kdo je přesvědčený o tom, že Evropa pomalinku umírá, říká Petr Nárožný

VYHRAJE ISLÁM DĚLOHOU?

Myslím si, že zhruba znám váš světonázor: lidstvo je nepoučitelné, pořád opakuje své chyby, a proto se nedají očekávat velké změny k lepšímu... Říkám to správně?

Ano, tento názor mám dálno. A navíc si myslím, že teď, když do Evropy ve velkém proudí přistěhovalci, se může situace ještě zhoršovat. Ale o tom musíme mluvit opatrně - víte, jak dopadl Thilo Sarrazin z představenstva Německé centrální banky.

Něco jsem četl. Měl problémy, protože řekl, že kvůli přistěhovalcům Německo hloupne. A když to řekl, tak ho z práce vyhodili a všichni správní intelektuálové si nad ním odplivli... Jemu by asi nevadilo, kdyby se do Německa stěhovali angličtí počítáčoví experti a architekti, ale pokud přijíždějí pologramotné dvanáctičlenné rodiny, tak se toho bojí, napíše to a v ten moment je z něj nepřítel státu. Čímž chci říct, že je tu spousta problémů, na které by se měly evropské země připravovat, o kterých by se mělo citlivě diskutovat, ale nediskutuje se.

Zlobí vás tahle politická korektnost?

Já ji nechápu. Myslel jsem, že demokracie znamená širokou diskusi; že když se někdo mýlí, tak se to v té věcné diskusi ukáže; že je to střet názorů, nikdy nelidí. Jenomže je to jinak - když někdo po takové diskusi volá, ostatní hned řeknou, že je darebák.

Myslíte, že u nás budou do padesáti let povinné hodiny islámu na školách?

Nejsem demografický odborník, takže nevím. Ale Muammar Kaddáfí nedávno řekl, že všechny náboženské války byly zbytečné, protože islám nakonec může vyhrát dělohou.

Čím?

Dělohou - když bude mít německá rodina jedno děcko a turecká osm, tak bude časem v Německu víc Turků, to je jednoduchá matematika. Může se to stát. A mělo by se o tom mnohem víc diskutovat.

Chápu správně, že jsou vám názory německého bankéře Sarrazina blízké?

Já jsem, prosím, jeho knihu nečetl. Jenom říkám, že jsou mi blízcí lidé, kteří se snaží na něco upozornit, chtějí vyvolat diskusi. Proč je hned všichni chtějí ukřižet? Vzpomínáte si třeba, co se dělo kolem rozdělení Československa?

Bylo mi čtrnáct.

Najděte si noviny z té doby a přečtěte si, co se psalo o politických, kteří takzvaně rozdělili Československo: "Postavit je před soud, zločince! Za zády národa, bez referenda, rozdělili dva bratrské národy!" Jenomže uplynulo osmnáct let a já čtu v novinách od těch samých lidí, že naše vztahy se Slováky nebyly nikdy tak dobré, jako jsou dnes, a jak naše mírové, korektní oddělení oběma národům prospělo. Což mohu potvrdit.

A z toho vyplývá co?

Jenom to, že většina lidí mívá vždycky nějaké zpoždění, ale o to raději křičí a odsuzuje. A že to tak bude pořád.

Já se s vámi o přistěhovalcích můžu bavit, ale existuje naděje, že se přiblížíme nějakému řešení?

Důležité je upozornit na problém. Říct: Pojďme se zeptat, jestli se s tím dá něco dělat, jestli má ten problém vůbec řešení... Ale já osobně si myslím, že zrovna s tímhle problémem se nedá dělat nic - nejsem asi první, kdo je přesvědčený o tom, že Evropa pomalinku umírá.

A je to špatná zpráva?

Je to pouhé konstatování; mladých Evropanů bude stále méně, to se rychle nedá změnit. Vždyť ta Evropa se už ani není ochotná bránit! Třeba takoví piráti - dřív se věšeli na ráhno. Ale dnes? Posádky obchodních lodí nesmějí být ozbrojené - přitom kdyby měly jednu pancéřovou pěst ze druhé světové války a viděly by, že k nim jedou somálští piráti, tak tu pancéřovku odpálí a mají pokoj. Ale nemůžou... Ovšem piráti se občas spletou, zaútočí na ozbrojenou válečnou loď, a když je ta loď čínská nebo ruská, tak mají smůlu, protože ta je prý rozstřílí. Štěstí naopak mají, když je zajme loď z Evropské unie, například ze Švédska - ta je odzbrojí a dá jim palivo na dojetí k somálskému pobřeží.

Už jsme holt takoví... lidští.

Zahyneme, ale na našem pomníku bude nápis, že jsme byli humanisté... V Evropě se sice žije pořád krásně, co si budeme povídат, ale ve starém Římě se před zánikem žilo taky krásně. I na Titaniku bylo všechno prima; dokud nešel ke dnu, měli tam první římské a hudba prý nehrála špatně ani ve chvílích, kdy se už Titanic potápěl.

Zamilované děvče píše SMS svému milému:

„Miláčku, pokud spíš, pošli mi své sny.
Pokud se směješ, pošli mi svůj úsměv.
Pokud pláčeš, pošli mi své slzy ...“
A miláček jí romanticky odepíše:
„Seru. Mám ti něco poslat?“

Povídají si dva přátelé:

"Představ si, včera jsem zachránil svoji kolegyni před znásilněním."
"Neříkej, a jak?"
"Ukecal jsem ji."

Počítačová konzultantka pomáhá pracovníkovi nastavit jeho počítač a ptá se jej, jaké si přeje nastavit uživatelské heslo.

Pracovník ji chce přivést do rozpaky a odpoví: "Penis."
S konzultantkou to však nic neudělá a heslo zapíše. Po chvíli se však složí smíchy, když počítač odpoví:
"Pro nedostatečnou délku zadejte jiné heslo, prosím..."

Policajt dostane poprvé v životě baterku. Druhý den přijde do práce a je celý nešťastný. Šéf se ho ptá, co se stalo.

"Mám problém, veliteli, když baterku zapnou, světlo je tam, ale když ji vypnou, tak to světlo zmizí. Rozebral jsem celou baterku a nebylo tam!"

Šéf: "No tak na to se já musím podívat!"

Druhý den přijde šéf vysmátý do práce.

Policajt se ptá: "Tak jak, šéfe?"

Šéf: "Vše jsem zjistil a vypátral! Nejdříve jsem vyhnal z bytu ženu a děti. Potom jsem pozatahoval závěsy, aby ani kousek světla nepronikl dovnitř. Zapnul jsem baterku, světlo bylo

tam! Vypnul jsem ji a začal jsem světlo hledat po celém bytě. A víš, kde se ta svině ukryla? V LEDNÍČCE!!!"

++++++

Po více jak padesáti letém manželství ON umírá.
Po nějakém čase ONA také umírá - a přichází do nebe.
V nebi znova potkává svého manžela, běží k němu a radostně říká:
"Můj drahý, jsem tak šťastná, že tě opět vidím..."
ON odpoví: "Neser mě!! Farář říkal jasně: dokud vás smrt nerozdělí!"

++++++

Přijde muž nešťastnou náhodou o přirození a navštíví plastického chirurga s tím zda by mohl získat nástroj nový. Doktor v operaci nevidí žádný problém. Jen je nutné vybrat velikost.
"Máme tři druhy," vysvětluje a názorně na modelech ukazuje.
"Malého, kterého jste měl zřejmě vy, za sedm tisíc, většího za patnáct a největšího za dvaadvacet tisíc. Než se ale rozhodnete s konečnou platností pro jednu z variant, možná by bylo dobré se poradit s manželkou."
Muž doma přednese všechny tři varianty.
Žena se zamyslí, a nakonec odpoví:
"Já bych radši novou kuchyň."

++++++

Radičová pre zvýšenie popularity sa rozhodne robiť výjazdové zasadnutia vlády podľa Ficovho vzoru.
Aby bola originálna tak to má byť v strede Slovenska na vysokej Poľane.
Žiaľ autobus s celou vládou aj so sprevádzajúcimi gorilami sa zrúti do prieplasti.
Objaví ich miestny Detvanec a pochová všetkých v hlbokej rizni.
Za pár hodín ho vyšetruje polícia, ktorej sa prizná, že obete pochoval.
A to už boli naozaj všetci mŕtvii, - zistíuje vyšetrovateľ.
"Nóoo, niektorí aj vraveli, že ešte nie sú... Ale no kto by veril politikom ...

++++++

Prečo si stiahol žiadosť o rozvod?

- Manželka sa so mnou kvôli tomu už pol roka nerozpráva. Takú ženu už veru nenájdem.

++++++

Pred predajňou liehovín leží muž a okolo idúci sa ho pytá:

"Prepáčte, to ste taký opitý alebo to je reklama?"

++++++

Na spoved' príde žena, že má hriešne myšlienky:

"Stále si myslím, že som krásna a zvodná."

Farár na ňu pozrie a hovorí:

"To nie je hriech, to je omyl."

++++++

Žena odíde na služobnú cestu. Muž teda ráno zbudí synčeka, dá mu raňajky a vedie ho za ruku do škôlky.
V škôlke mu vychovávateľka hovorí, že toto dieťa k

nim nepatri.

Tak ho vedie do inej škôlky, tam sa situácia zopakuje.

To isté aj v tretej škôlke. Ked' odchádzajú zo štvrtnej škôlky, synček hovorí:

Ocko, ešte jedna škôlka, a ja dnes fakt zmeškám do školy.

+++++

STOBODOVY !

Lekár hovorí pacientke:

"Na vašu chorobu je jediný liek. Denne musíte zjest' jedno vajce."

"Ale ja vajcia neznášam." "Však ja hovorím zjest' a nie zniest'."

+++++

Ako to vysvetlíš???

Tento rok budú 4 nezvyčajné dátumy:

1.1.11-11.1.11-1.11.11-11.11.11- a 20.11.2011 a teraz čo poviete na toto?:

Zoberte si posledné 2 čísla roku kedy ste sa narodili + Váš vek, ktorého sa tento rok dožijete a výsledok je???

111..... Zaujímavé???????

+++++

Snehulienka, Herkules a Quasimodo chcu byt zapisani do Guinesovej

> knihy rekordov. Prva pred porotu predstupi Snehulienka. Zapisu ju ako

> najkrajsiu zenu na svete. Potom ide Herkules, ten sa stane

> najsilnejsim muzom na svete. Posledny ide Quasimodo, vyjde nasraty z

> dveri a vravi: "Kto ku**a je Kleopatra z Turca?!"

+++++

Ukrajinec sel k doktorovi, at mu da nejake leky, protoze se nemuze vysrat!!! Doktor mu rika: „Otocte se ke dverim a chytte se tech futer.“ Na to Ukrajince kopnul do riti tak prudce, ze tento to jen tak tak stihnu na hajzl. Po navratu do ambulance se opetovne pta doktora: „Co mam delat, pane doktore, aby se me to uz nestalo?“ Odpovida doktor: „ Nepouzivat na vytirani prdele papirovy pytle vod cementu!“

+++++

Manželka leží v posteli a najednou slyší jak se její manžel ptá:

Co kdybychom se pomilovali?"

Pohotově odpoví:

"Bolí mě hlava a jsem unavená!".

Manžel na to:

"Spi, já telefonuju..."

+++++

Stretnú sa česky a slovenský minister dopravy na obrovskom letnom sídle českého ministra. Figel' sa pytá:

"Kdeže si zobraľ peniaze na takéto obrovské sídlo?"

Čech odpovedá: "Vidiš túto dialnicu?"

"Áno, vidím."

"No vidiš. Tak tá mala mať 50 kilometrov, a má 49."

O dva roky neskôr sa obaja stretnú v ešte väčšom sídle u Figel'a a Čech sa pýta:

"Kde si vzal na také sídlo?"

Figel' hrdo odpovedá:

"Vidiš túto dial'nicu?"

"Nevidím."

"No vidiš."

+++++

Skvelého chlapa nájdeš na každom rohu, povedal Boh..... Potom sa zamyslel a stvoril guľatú Zem :-))))

+++++

[**http://newmatilda.com/2011/03/03/does-west-papua-have-publicity-**](http://newmatilda.com/2011/03/03/does-west-papua-have-publicity-problemINTERVIEW)

problemINTERVIEW 3 Mar 2011

Does West Papua Have A Publicity Problem?

By Marni Cordell

Protests in North Africa have sparked renewed interest in citizens' rights - and media coverage has helped. So why do we still overlook serious government oppression just a few hundred kilometres to our north? Marni Cordell reports

"In my opinion, what's happening in West Papua amounts to genocide, both physical and cultural," says Akihisa Matsuno, a professor at the Osaka School of International Public Policy who specialises in Indonesia. "At the very least we have to say this is a crime against humanity in terms of a systematic annihilation of the civilian population that is intentional, widespread and ongoing."

"But Indonesia is different from Burma, which is a sort of pariah state, or North African countries which we know are despotic," he told New Matilda. "In Indonesia the president looks okay, he's not a dictator, he's just an ordinary president heading an ordinary developing country, so it is more difficult for people to condemn him."

Professor Matsuno visited Sydney last week to speak at Comprehending West Papua, a conference organised by the Centre for Peace and Conflict Studies at Sydney University and attended by many of the prominent figures in West Papua's long-running campaign for independence.

Despite the renewed interest in rights abuses on the other side of the globe, the conference attracted very little media attention. And yet it's a lack of international attention that Matsuno believes has allowed the situation in West Papua to reach breaking point.

"West Papua is one of the very few areas in world where foreign mass media — or even domestic mass media — have no access. The others are probably Tibet and Xinjiang in China. And this is happening at a time when free media is flourishing in other parts of Indonesia, so people really aren't aware of what's going on there."

"This is why the world doesn't know how unsustainable the situation on ground in West Papua really is, and in turn why the Indonesian Government doesn't want the media to have access — because the Indonesian Government is afraid for the world to know."

In a thought-provoking presentation, Professor Matsuno told conference delegates that those calling for independence in West Papua should be publicising the dire situation in the province right now to support their claims, rather than revisiting past injustices and drawing on international covenants that protect the universal right to self-determination.

"Usually arguments for independence in West Papua address the past issues, and these arguments are still valid and correct," he said. "But I think we have to add a new dimension to the argument, and that is the unsustainability of the situation in West Papua right now: the human rights abuses, the lack of economic development, the malnutrition, HIV/AIDS and more."

"If you talk about the past 40 years then the situation with human rights in West Papua is really serious, it is one of the biggest tragedies in our time. We don't know exactly how many people have died — some people say 300,000, some half a million — but the fact that we don't know is neglectful in itself."

International opinion on self-determination is changing, Matsuno told the conference, and this can be seen clearly in recent international examples. Kosovo's secession from Serbia, for example, was seen not as a right, but as a remedy to an unsustainable situation. Matsuno said this is an important distinction.

"In retrospect, we must say that ... the territorial integrity of Serbia was neglected [and that] the protection of the people in Kosovo apparently had more weight", he said.

Matsuno believes this is highly relevant to Indonesia's claims to West Papua. "If this interpretation is right, the world now tends to see the issue of self-determination not in terms of its original legality alone but more in terms of contemporary situations of functioning morality within the state borders," he said.

"I think the implications of this for West Papua are rather clear if this is right."

However, he warns a major obstacle to international support for West Papuan self-determination will be the history of UN involvement in the issue. "Historically, the UN recognised the incorporation of West Papua into Indonesia, it is a stain on the UN's record, so it is very difficult to get the issue back on the political agenda in the UN because everyone feels guilty," he said. "If there is no strong movement like that happening in North Africa now, it will be difficult to get it back on the agenda."

From within West Papua, support for independence is widespread and resistance to Indonesia's rule takes many forms, from armed guerilla-style, to the simple act of raising the Morning Star flag, an offence that carries a jail term of up to 20 years.

"When I travelled there a number of years ago I felt very strong support for independence among the people — from the young to the very old," says Matsuno. "Even when I spoke to public figures in universities or government, they couldn't say explicitly [that they supported it], but I could feel they were so frustrated with the situation on the ground."

"The real obstacle to getting the situation in West Papua back on the public agenda is that no one knows just how bad the situation really is. Ideally we, the international community, should pay much more attention, but that is too abstract when people don't really know what's going on there."

"West Papuans are losing the information war," says Matsuno, and by blocking all media access, Indonesia is clearly winning. As such, they and their supporters need to "step up efforts to get information out in any way possible", and make use of social media to disseminate and organise.

"We should set up internet connections for example, encourage Facebook and Twitter — all of the new technology we are witnessing in North Africa at the moment."

"Strategically, we all need to think about how we can win this information battle."

+++++

<http://www.amnesty.org/en/library/asset/ASA21/004/2011/en/af581980-0b39-4576-bfe7-d7bc77734e0d/asa210042011en.html>

DOCUMENT - INDONESIA: JOURNALIST STABBED IN INDONESIA: BANJIR AMBARITA

Digest: Amnesty International Papua Digest, January 2011

http://www.amnesty.org.uk/uploads/documents/doc_21212.pdf

Document: Open letter on unchecked police abuse in Nabire district, Papua, (Index ASA 21/024/2009), 30 November 2009.

<http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA21/024/2009/en>

Report: Unfinished business: Police accountability in Indonesia, (Index ASA 21/013/2009), 24 June 2009.

<http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA21/013/2009/en>

Report: Amnesty International's briefing to the UN Committee Against Torture, (Index ASA 21/003/2008), 15 April 2008.

<http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA21/003/2008/en>

UA: 53/11 Index: ASA 21/004/2011 Issue Date: 3 March 2011